

CAPIT.VII - ALTE TRADIȚII DIN LUMEA
I.- TRADIȚII ȘI RITUALURI
A.- TRADIȚII ȘI RITUALURI CIUDATE, ALE UNUI
TRIB DIN AFRICA

Există undeva în Africa aproape de granița cu Angola diferite triburi care trăiesc izolate de restul lumii și au propriile obiceiuri păstrate de secole. Cel mai cunoscut este tribul Himba, probabil datorită aspectului și obiceiurilor lor foarte interesante și unice în lume spre exemplu:

Dieta lui Himbas constă în principal din terci de mais (făină de porumb), lapte și produsele sale, carne, ouă și fructe/ierburi de sezon.

Tribul practică un sistem de poligamie, un bărbat poate avea până la 3 soții. Bătrânii tribului își permit și pot avea șase soții. Fiecare soție are propria ei colibă unde locuiește cu copiii lor.

După căsătorie, un băiat Himba este considerat bărbat, spre deosebire de o fată Himba, care nu este considerată o femeie cu drepturi depline până când nu dă naștere unui copil. Focul Sfânt joacă un rol foarte important în viața Ovahimba, paznicul focului (de obicei cel mai în vârstă și cel mai respectat om al tribului) are grijă de foc și se asigură că mocnește mereu. Este locul unde au loc toate ritualurile religioase. Nu ai voie să treci linia sfântă dacă ești străin sau nu ai fost invitat în sat. Linia sfântă pleacă de la intrarea principală a colibei șefului

și merge drept, trecând pe lângă focul sfânt, până la intrarea în incinta vitelor. Focul se ține viu până la moartea paznicului, iar când asta se întâmplă, acestuia i se arde coliba.

Femeile din tribul Himba merg topless, purtând doar bijuterii tradiționale lucrate manual și o fustă de piele destul de simplă.

Crema de ocru roșu pentru care Himba sunt faimoși este făcută prin sfărâmarea mărunț a pietrei de ocru (Hematit). Aceste fragmentele se amestecă cu unt, se încălzesc ușor cu fum și se aplică pe piele și îi ajută pe membri tribului să mențină pielea curată și umedă și, într-o oarecare măsură, blochează creșterea părului pe corp.

La opt ani, o fată poate deveni mireasă și este evaluată la patru vaci, iar o vacă la 700 de dolari. Pe măsură ce fata crește, prețul pentru ea crește și el.

Când concep copilul, în timpul actului sexual femeia cântă un cântec viitorului copil pentru a-l învăța. Când femeia rămâne însărcinată, urmează să învețe moașele și femeile mai mari cântecul acestui copil. Pe măsură ce micuțul crește, toți cei din trib trebuie să-și învețe cântecul. Dacă i se întâmplă ceva – se îmbolnăvește, are un accident sau se rănește, persoana cea mai apropiată începe să-i cânte cântecul.

Dacă pe gleznă este pictată o dungă neagră, înseamnă că au născut o singură dată, dacă au două dunguri, au doi sau mai mulți copii.

Una dintre cele mai vechi și neobișnuite tradiții ale civilizației occidentale pe care Himba le respectă până în zilele noastre este legată de regula conform căreia fiecare oaspete care calcă pragul casei unui bărbat poate face sex cu gazda.

Un alt obicei ciudat este interzicerea spălatului cu apă. În loc să facă baie în apă, femeile fac așa-numitele. „Baie parfumată”, frecându-și pielea întregului corp cu o rășină parfumată. Trăind izolat, acest trib nu de foarte mult timp a deschis posibilitatea turiștilor de a-i vizita obiceiurile și cultura. Din cauza necesității de banii care sunt plățiți de vizitatori ajută la menținerea triburilor și tradițiilor lor vii. În prezent, aproximativ 50 000 de himba trăiesc în Namibia. Deși există multe sate mici Himba în toată regiunea Kunene, doar câteva dintre ele își păstrează stilul de viață tradițional. Tradus liber din limba Otjiherero, cuvântul Himba înseamnă cerșetor.

B.- PESTE 56 DE RĂZBOAIE ÎN DESFĂȘURARE

Potrivit organizațiilor internaționale care se ocupă cu studierea conflictelor, în lume sunt peste 56 de războaie în

desfășurare. Cel mai apropiat de țara noastră se află în Ucraina. Conflictul din țara vecină a izbucnit la începutul anului trecut, o dată cu anexarea Crimeei de către Rusia. Acolo, lupta se poartă între guvernul proeuropean de la Kiev și separatiștii proruși din estul țării. Potrivit Organizației Națiunilor Unite, opt mii de oameni și-au pierdut viața în urma acestor confruntări.

Unele dintre cele mai sângeroase și lungi conflicte sunt în plină desfășurare în Asia de sud-est. Poate că cel mai intens război din lume se poartă însă în Afganistan. A început în 1978, a continuat în 1979 cu intervenția armatei sovietice și se desfășoară și astăzi când lupta se duce între guvernul afgan și NATO, pe de o parte, și grupările de insurgenți fundamentalști pe de altă parte. Bilanțul: peste un milion și jumătate de morți. În aceeași regiune, un alt conflict sângeros are loc în Pakistan începând cu anii 80. Guvernul de la Islamabad se luptă cu organizațiile teroriste din nord-vestul țării. Potrivit ONU, în aceste confruntări au murit peste 80 de mii de oameni. Alți trei milioane au fost nevoiți să-și părăsească locuințele. Lupte interminabile se duc și în Orientul Mijlociu. În ultimii 12 ani, peste 300 de mii de oameni și-au pierdut viața în Irak. Acum, guvernul de la Bagdad, susținut de NATO și Statele Unite, se luptă cu organizația Stat Islamic care controlează regiuni importante din țară. Un alt conflict major este între Israel și grupările de militanți din Fâșia Gaza. Primele lupte s-au purtat în 1948 și continuă până în zilele noastre. Bilanțul morților depășește 30 de mii. Numai anul trecut, conflictul dintre cele două părți s-a soldat cu 2.300 de morți. Conflictul momentului se duce, însă, în Siria. Peste 20 de grupări fundamentaliste, alte câteva organizații de rebeli moderați și guvernul condus de președintele Bashar al Assad se luptă de aproape cinci ani pentru putere. Tot în Siria își află centrul de putere și teroristii de la Statul Islamic, bombardați de o coaliție internațională condusă de SUA, dar, mai nou, și de către Rusia. ONU susține că peste 220 de mii de oameni au murit, iar alte șase milioane de persoane au fost nevoite să se refugieze. De ani buni, conflicte se duc și pe continentul sud-american. De exemplu, Columbia se luptă din 1964 cu grupări paramilitare și de gherilă. Cea mai de temut se numește FARC - Forțele Armate Revoluționare ale Columbiei. Bilanțul în urma acestor confruntări este de 200 de mii de morți și cinci milioane de refugiați. Etichete: victime refugiați războaie conflicte armate. În prezent, în lume există 61 de conflicte armate în desfășurare.

Acest lucru prezentat într-un studiu realizat de Central Arkansas University și portalul Statista.

Potrivit datelor prezentate, conflictele armate sunt distribuite pe diverse continente:

în Europa și Asia Centrală există nouă conflicte; # în Orientul Mijlociu și Africa de Nord – 11; # în Africa Subsahariană – 10; # în Asia de Sud – 16; # în regiunea Asia-Pacific – 11; # în America Latină și Caraibe – patru conflicte.

Regiunea cea mai afectată de conflictele armate este Asia de Sud, unde există 16 conflicte, cele mai multe dintre ele între diferite grupări din India sau între India și țările învecinate.

De exemplu, conflictul din regiunea Cașmir, la care pretinde Pakistanul, India și într-o mică măsură China, după împărțirea Indiei Britanice în 1947, este unul dintre cele mai lungi conflicte din lume. Acesta are loc de aproximativ 75 de ani. Un exemplu de conflict în desfășurare, fără ciocniri armate directe este conflictul din Peninsula Coreeană. O dispută între Coreea de Nord comunistă și Coreea de Sud a culminat cu Războiul Coreean din 1950-1953. Fără alte negocieri de pace, în afară de încetarea focului la 27 iulie 1953, războiul de acolo durează de mai bine de 77 de ani.

C.- UNELE LEGENDE

Legenda suspinului maurului

Multe dintre poveștile Alhambra sunt realizate de Boabdil, ultimul sultan al regatului nasrid din Granada. Concret, acesta

despre care urmează să vă vorbim este, poate, cel mai faimos dintre cele povestite cu privire la monumentul de la Granada.

Sculptură a lui Washington Irving cu Boabdil în mână dreaptă

El spune că după ce a predat cheile orașului către Regii catolici, Boabdil a plecat în exil în compania mamei sale și a întregului anturaj al ei. Ajuns pe dealul care astăzi se numește, mai exact, Suspinul Maurului, și-a întors privirea spre Granada, a oftat și a început să plângă. Atunci, mama ei i-a spus: „Plângi ca femeie ceea ce nu ai putut să aperi ca bărbat”.

Legenda ușii Justiției

Ușa Justiției este una dintre cele mai importante din Alhambra și, în mare măsură, a simbolizat perfecțiunea sa constructivă. Din acest motiv, există mai multe povești care o au ca protagonistă. Vă vom spune două:

➤ Primul spune că, constructorii săi erau siguri și mândri de puterea clădirii. Din acest motiv, ei au spus că în ziua în care mâna sculptată în arcul exterior al ușii Justiției și cheia arcului ei interior au fost unite, adică a căzut Alhambra, va fi ziua sfârșitul lumii.

Poarta Justiției din Alhambra din Granada

La rândul ei, a doua istorie a Alhambrei legată de această ușă a fost totul o provocare pentru vizitatori. Înșiși creatorii săi au spus că este imposibil ca un cavaler care stă pe cal să ajungă la mâna menționată mai sus a arcului extern. Erau atât de siguri de asta încât au oferit oricui a reușit însuși regatul nasrid.

Legenda cadranului solar

Alhambra este o construcție colosală a aproximativ o sută cinci mii de metri pătrați. Dar, în plus, conform unei alte legende a monumentului, funcționează ca un cadran solar. Aceasta înseamnă că, în virtutea încăperilor în care se află soarele între și a celor care sunt la umbră, putem ști oricând ora solară. Mai ales la amiază această împrejurare poate fi perfect apreciată.

Curtea Mirtilor

Legenda soldatului fermecat, o poveste frumoasa a Alhambra

Nu v-am spus încă că milioane de vizitatori ai Alhambra au fost captivați de frumusețea sa. Printre ei, scriitorul american Washington Irving (1783-1859), care l-a vizitat la începutul secolului al XIX-lea și ne-a lăsat o carte întregă de legende legate de monument.

Una dintre ele este cea a soldatului fermecat. A student din Salamanca a ajuns la Granada cu scopul de a strânge fonduri pentru a-și plăti cariera. Vara, obișnuia să călătorească cu chitara și, interpretând melodii, obținea bani frumoși.

Ajuns în oraș, a observat un soldat ciudat anacronic în aparență. Purta armură și purta o sulită. Din curiozitate, el a întrebat cine este. Răspunsul ei l-a lăsat împietrit. Soldatul i-a spus că a suferit de un descânteț timp de trei sute de ani. Un alfaqui musulman l-a condamnat să stea de pază asupra comorii regelui Boabdil pentru totdeauna.

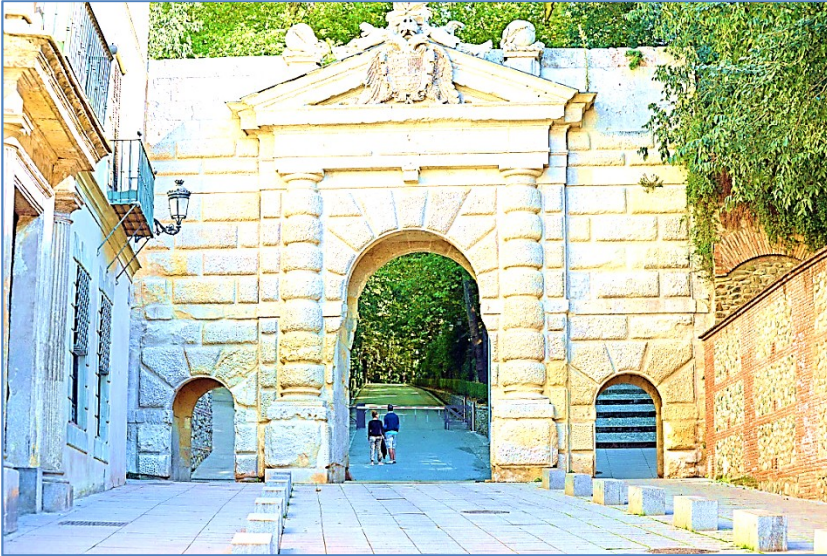
La fel, putea ieși din ascunzătoare doar o dată la sută de ani. Mișcat, studentul l-a întrebat cum îl poate ajuta. Având în vedere interesul, soldatul i-a oferit jumătate din comoară dacă putea să-și inverseze vrăjirea.

Pentru a face acest lucru, studentul a trebuit să ducă la Alhambra o tânără creștină și un preot de post. Prima a fost ușor de găsit, dar a doua nu. A găsit doar un preot obez căruia îi plăcea mâncarea bună. El a reușit să-l convingă să postească doar oferindu-i o parte din comoară.

În aceeași noapte s-au urcat la locul unde se afla soldatul, nu fără să aducă un coș cu mâncare pentru ca preotul să-și satisfacă lăcomia odată terminată lucrarea. Ajuns acolo, soldatul a rostit o vrajă și s-au deschis zidurile unuia dintre turnurile Alhambrei. Deci toți puteau vedea o comoară magnifică.

Totuși, preotul nu a mai suportat și s-a năpustit asupra coșului cu mâncare. În momentul în care a început să devoreze un capon, cei trei vizitatori s-au trezit în afara turnului și cu zidurile pecetluite. Nu reușiseră să termine vraja care avea să-l salveze pe soldat. Și, desigur, rataseră bogățiile comorilor.

Cu toate acestea, această poveste a Alhambrei are un final romantic. Se spune că fata și studenta s-au îndrăgostit și au trăit fericiți cu niște bani pe care acesta din urmă îi ținuse în buzunare când se aflau în turn.

Poarta Granada din Alhambra

Legenda camerei Abencerrajes

Ruinele Palatului Abencerrajes

Această cameră este una dintre cele mai faimoase din Alhambra. Familia Abencerraje era o familie aristocratică care locuia în monument. Potrivit legendei, ei erau rivali Zeneții, care au conspirat împotriva lor pentru a-i anihila. Cu acest obiectiv, au inventat o relație romantică între unul dintre Abencerraje și una dintre soțiile sultanului.

Tocmai aceasta camera era dormitorul presedintelui si, prin urmare, ii lipseau ferestrele. Prin urmare, era locul perfect a comite o infractiune. Astfel, sultanul, plin de mânie, i-a chemat pe cei treizeci și șapte de cavaleri ai familiei Abencerraje la o petrecere în camera sa. Acolo i-a decapitat pe toți.

A făcut-o pe fântâna terasă și legenda spune că roșcat care poate fi văzut și astăzi în cupa acelei fântâni și în canalul care duce apa la Patio de los Leones se datorează sângelui nobililor uciși.

Legenda Curții Leilor

Curtea leilor

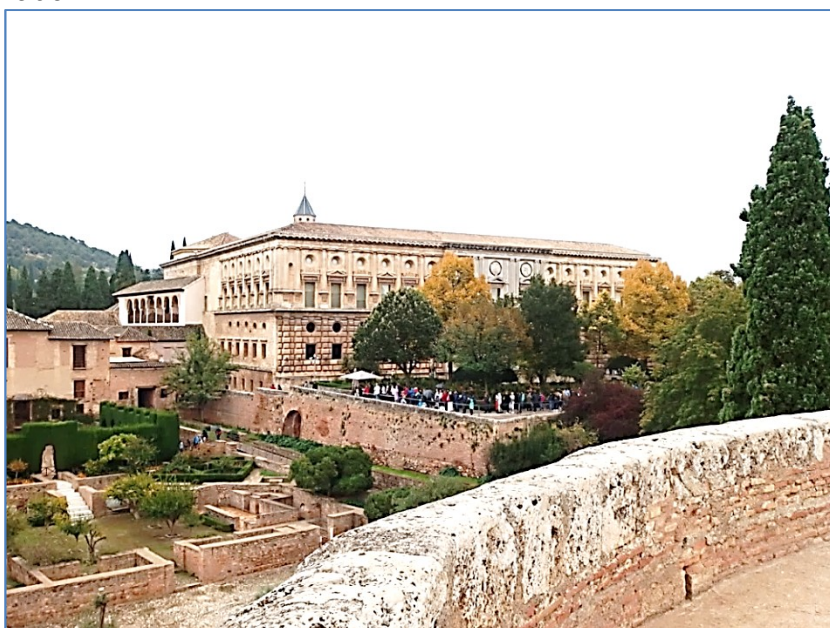
Tocmai despre această terasă o să vă vorbim acum pentru că are și legenda ei. O prințesă frumoasă pe nume Zaira A călătorit la Granada cu tatăl său și a rămas în aceste camere. Acesta a fost un rege nemilos care a ascuns un secret teribil.

Prințesa s-a îndrăgostit de un tânăr pe care l-a văzut în secret. Dar au fost descoperite de tatăl fetei, care l-a condamnat la moarte pe iubitul fiicei sale. Ea a intrat în camerele tatălui ei să cerșească milă, dar nu l-a găsit acolo. Ceea ce a găsit a fost un jurnal în care monarhul a recunoscut că i-a ucis pe regele legitim și pe soția sa, adevărații părinți ai Zairei. Se spune că, atunci, tânăra i-a adunat pe monarh și pe

oamenii lui în Patio de los Leones și, folosind un talisman, i-a transformat pe toți în figuri de piatră. Acestea ar fi exact leii pe care astăzi îl putem contempla în acea curte a Alhambrei.

Legenda celor trei prințese, una dintre cele mai frumoase povești din Alhambra

Această legendă spune că a fost un rege care avea trei fiice: Zaida, Zorayda și Zorahida. Un astrolog l-a avertizat că stelele au indicat că nu ar trebui să se căsătorească pentru că ar aduce ruina dinastiei. Apoi, monarhul i-a închis într-un turn pentru a nu se putea îndrăgosti. Totuși, prin fereastră de care s-au îndrăgostit trei cavaleri creștini care erau prizonieri la Granada.

[Palatul lui Carlos V din Alhambra din Granada](#)

Când familiile lor au plătit răscumpărarea pentru ei, au convenit cu tinerele să părăsească orașul împreună. Dar când va veni momentul Zorahida, care era cea mai mică, s-a dat înapoi și a rămas. Ea a murit tânără și pustie, dar pe mormântul ei a crescut o floare cunoscută ca „trandafirul Alhambra”.

Legenda tiglelor Mexuar

Printre palatele Alhambrei, cel al mexuar a fost destinat pentru Administrația Justiției. Sultanul a fost instalat în el în interiorul unei camere înălțate ascunse de zăbrele. Din acesta, a ascultat argumente și a pronunțat sentințe, facultate care i-a fost atribuită.

Pe ușa camerei în care se afla președintele, era o țiglă pe care scria: «Intră și întreabă. Nu te teme să ceri dreptate că o vei găsi».

Legenda scaunului maurului

Detaliu al Palatului Comares

Încheiem călătoria noastră prin poveștile Alhambrei povestindu-vă despre scaunul maur, care ne duce înapoi la Boabdil. El spune că a avut o viață disolută și că locuitorii Granada s-au ridicat pentru a protesta împotriva ei. L-au forțat pe președinte să fugă din oraș și să se stabilească pe dealul care se vede dincolo de Generalife.

Din el, Boabdil s-a așezat să contemple Granada între suspine.

În concluzie, v-am spus unele dintre cele mai populare Povești Alhambra. Dar, așa cum este logic, o bijuterie care este atât de veche de secole a generat multe altele care sunt la fel de interesante. De exemplu, cel al Ahmed al Kamel sau cea a clopotului lumânării.

D.- CARNAVALURI

După cum v-am spus, carnavalurile sunt sărbătorite chiar înainte de Postul Mare. Prin urmare, nu au o dată fixă, deoarece aceasta din urmă depinde de Săptămâna Mare.

Două figuri din carnavalul de la
Veneția

Postul Mare Este perioada de patruzeci de zile anterioară acelei săptămâni, care, la rândul său, își schimbă datele în fiecare an. Prin urmare, de obicei au loc carnavalurile între februarie și martie.

Ca o curiozitate, vă vom spune că acest cuvânt derivă din latină și înseamnă, literal, "cărniuri tolerate", care vă va oferi o idee despre caracterul carnavalului.

Și asta ne duce la origini.

De asemenea, este curios că nu este o sărbătoare creată de religiile moderne. Cea mai acceptată teorie leagă carnavalul de sărbătorile păgâne ale Romei antice. Mai presus de toate, originea sa a fost văzută în bacanale, adică sărbătorile în cinstea zeului Bacchus.

Cu toate acestea, alți savanți o raportează la alte evenimente ale vremii, cum ar fi Lupercalele sau Saturnaliile. Acestea din urmă au fost realizate în cinstea lui Saturn, în timp ce cele precedente au comemorat istoria lui Romulus și Remus, fondatori ai Romei și alăptați de un lup.

Oricare ar fi originea carnavalurilor, acestea sunt recunoscut ca partid de marea majoritate a religiilor occidentale ale lumii. Creștinismul, protestantismul, metodismul sau comuniunea anglicană îl acceptă. Din acest motiv, este sărbătorită pe toată planeta. În continuare, vă vom prezenta unele dintre orașele care sărbătoresc cel mai mult carnavalul și cum o fac.

SPANIA

Diferite carnavaluri

Lumea vă oferă o succesiune inepuizabilă de costume, cântece, lumini de petrecere și tradiții, fiecare mai hedoniste. Nu degeaba, conform tradiției creștine, ele sunt sărbătorite înainte de Postul Mare.

Aceasta înseamnă că este ultima ocazie de distracție înainte de acel moment de purificare spirituală înainte de

Semana Santa. Dar, indiferent de legătura lor religioasă, diferitele carnavaluri celebrate în întreaga lume includ sărbători exuberante care atrag mii de oameni. În continuare, vă vom arăta unele dintre cele mai bune Shrovetide (cum se mai numește și acest festival) al lumii. Dar mai întâi vrem să vă vorbim, tocmai, despre originea acestor sărbători.

Când și de ce se sărbătorește carnavalul?

Povești ale Alhambrei

Poveștile Alhambra rezumă un întreg set de povești legendare la jumătatea distanței dintre realitate și ficțiune. Dar toate au o componentă profundă lirică și umană asta te va fascina. Nu degeaba, a declarat Alhambra, moștenirea culturală a umanității în 1984, are peste opt secole de istorie.

FUE Muhammad I, a fost inițiator al dinastiei nasride, care a dispus construirea acesteia, deși în același loc exista deja o locație anterioară. De asemenea, urmașii săi au mărit complexul palatin, care este format și din Generalife și cetate printre alte dependențe.

Ca o curiozitate, vă vom spune că își datorează numele culorii roșiatice a lutului cu care a fost construit. Însă, fără a mai vorbi, vă vom spune povești despre Alhambra, unul dintre cele mai frumoase monumente de pe planetă, la egalitate cu minunății precum Mănăstirea El Escorial.

Carnavalurile Spaniei

Practic, toate localitățile din țara noastră au evenimente pentru carnaval. În mod normal, ei încep apelul joi și se încheie marțea următoare. Deja miercuri, în prima zi a Postului Mare, încep sărbătorile religioase ale cenușei.

Unul dintre costumele spectaculoase ale carnavalului din Santa Cruz de Tenerife

Dar unele dintre locurile în care se sărbătorește cel mai relevant sunt cele pe care le explicăm mai jos.

Carnavalul din Cadiz

Comparsa carnavaleselor de la Cádiz are loc în Gran Teatro Falla al orașului.

Se caracterizează în principal prin buna dispoziție pe care o emană. Nu degeaba, costumele sunt însoțite de cântece pline de umor pe care le interpretează comparses și chirigotele. De fapt, unul dintre cele mai importante evenimente ale sale este Competiția oficială a grupurilor de carnaval, care

Concertează grupurile muzicale menționate mai sus cântece satirice cu prezentul sub formă de cuplete însoțite de instrumente precum fluierul de trestie sau cucută.

Carnavalul din Gran Canaria

Am putea vorbi cu tine despre carnavalurile de Santa Cruz de Tenerife, care sunt de asemenea spectaculoase. Dar am preferat să o facem așa Las Palmas de Gran Canaria pentru că este ceva mai puțin cunoscut în afara arhipelagului și la fel de minunat.

Parada de carnaval în Las Palmas de Gran Canaria

Cu toate acestea, ei dețin și distincția de Petrecere internațională de interes turistic. În acest carnaval există și trupe, deși acest nume este dat grupurilor de dans. Echivalentul celor din Cádiz sunt murgale, care interpretează și cântece satirice. La fel, ei sărbătoresc Galele electorale Carnival Queen și Drag Queen.

Carnavalul Badajoz, un alt carnaval din Spania care merită cunoscut

De asemenea, declarat Festivaluri de interes turistic internațional, carnavalesle din Badajoz merită și ele vizitate pentru natura lor spectaculoasă. Mii de oameni se plimbă pe străzile orașului îmbrăcați în cele mai originale costume.

Printre cele mai notabile acte se numără Candelile, care sunt împărțite în două evenimente: cele din malul drept și cele

din Santa María. Ambele includ parade de trupe care sunt însoțite de percuție. Tocmai, din prima dintre ele vine Tamborada, care este un concurs pentru acel tip de instrumente.

Nu lipsesc concursurile de murgas și paradele de costume în Badajoz. Este foarte curios cea a Artefactelor, cu trecerea vehiculelor mari. În cele din urmă, totul se termină cu popularul Înmormântarea Sardinei.

Parada Carnavalului Badajoz

Carnavalurile lumii

Dansatori la carnavalul de la Oruro

După cum v-am spus, carnavalurile sunt sărbătorite pe toată planeta. Nu există nicio țară în care locuitorii să înceteze să se îmbrace. Cu toate acestea, la fel ca în națiunea noastră, unele orașe au cea mai mare tradiție de carnaval. Atât de mult încât evenimentul pe care îl sărbătoresc în aceste date se numără printre cele mai mari spectacole din lume. Să vedem câteva dintre ele.

Carnavalul din Rio de Janeiro

Carnavalurile din Rio de Janeiro: paradă la Sambódromo

Poate că este carnavalul prin excelență datorită faimei și spectaculozității sale. De fapt, în medie două milioane de vizitatori vin la el în fiecare an. În timpul sărbătoririi sale, mai mult de două sute *blocos* sau grupuri artistice ies în stradă umplându-le de atmosferă, muzică și dans.

Cu toate acestea, actul său cel mai important este parada la Sambodromul Marchizului de Sapucaí. După cum indică și numele, găzduiește pașii de dans din toate școlile de samba și grupuri spectaculoase de fantezie.

Carnavalul Veneției

Este celălalt mare clasic al acestei petreceri din lume. Mai mult, este vorba despre senior dintre cele care sunt sărbătorite, de când a început în secolul al XII-lea ca formă de apropiere între clasele aristocratice și populare.

Măștile elaborate sunt inerente
carnavalelor de la Veneția

acestea, trăsătura lor distinctivă este elaborarea măștii, la fel de variat ca și originalul. Dintre acestea, cele mai populare sunt Bauta, Golombina și Doctorul Ciumei.

La fel, printre acțiunile sale se remarcă și Sărbătoarea Marielor, care comemorează recuperarea fetelor răpite de pirați în Evul Mediu. Și, legat de acesta, Zborul îngerului, în care una dintre acele tinere coboară printr-un cablu din turnul clopotniță al Bazilica Sf. Marcu.

Este, de asemenea, probabil cel mai spectaculos carnaval de pe planetă pentru exuberanța costumelor. În Acesta este probabil cel mai important carnaval columbian. Pentru că cel din Barranquilla depășește simplul act de a se îmbrăca pentru a fi o exaltare autentică a folclorului carai-bian. ceea ce privește

Carnavalul Barranquilla

Regina carnavalului din Barranquilla

Desigur, nu lipsesc ținutele originale precum cele de la Marimonda, Monocuco, Garabato sau Congo.

Dar peste cinci sute de grupuri folclorice umblă pe străzile orașului pline de vizitatori. De fapt, este considerat al doilea carnaval ca mărime din lume după Rio. Printre cele mai relevante acte ale sale se numără Bătălia florilor, cu o paradă a

plutilor, și cel d înmormântarea carnavalului Joselito, care încheie festivitățile.

Carnaval frumos

Ne întoarcem în Europa pentru a vedea Carnavalurile de la Nisa, un altul dintre orașe care sărbătorește carnavalul cu mai multă bucurie. De asemenea are o bătălie a florilor, în care acestea sunt aruncate din flotoare frumoase însoțite de *capete mici* sau capete mari.

Potrivit tradiției, cine prinde unul dintre buchetele care se aruncă va avea un an de avere. În cele din urmă, mii de dansatori și numeroși muzicieni internaționali animau străzile orașului francez în timpul carnavalurilor sale.

Floare la carnavalul de la Nisa

Carnavalul lui Oruro

Spre deosebire de majoritatea celor anterioare, carnavalul acestui oraș bolivian are o componentă profundă etnografic. De fapt, își are rădăcinile într-un festival ancestral care a adus un omagiu Mama Pașa o Mama Pământ și unchiul Supay sau zeul lumii interlope.

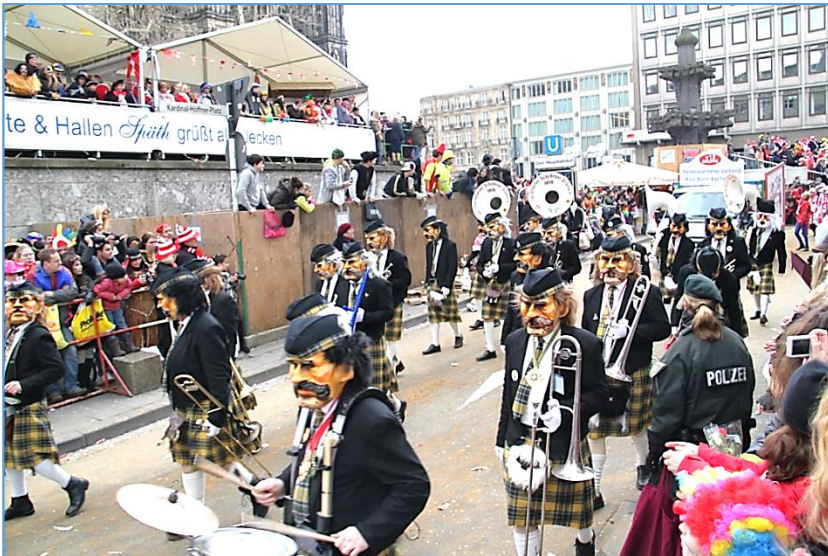
Costumul tipic al carnavalului din Oruro

Toate acestea completate cu Diablada, un dans spectaculos care recrează lupta dintre Bine și Rău.

În mod logic, nu lipsesc costumele amuzante și petrecerile. Dar carnavalurile de la Oruro sunt, fără îndoială, printre cele mai originale din lume.

Carnavalurile din Köln

Este important acest festival în orașul german. Începe pe 11 noiembrie și se numește „al cincilea sezon al anului”. Cu toate acestea, desigur, cele mai importante sărbători au loc în februarie. Printre acestea, parada lui Trandafir. Este o paradă a flotoarelor minunate care are loc în Südstadt, la sud de oraș, din care se aruncă flori, ciocolată și bomboane. La fel, există tot felul de evenimente și sărbători recreative.

Trupa de carnaval din Köln

Carnavalul Notting Hill

Botezat ca „Cea mai mare petrecere de stradă din Londra”, Carnavalul de la Notting Hill este, de asemenea, popular în întreaga lume. Dar, spre deosebire de cele precedente, nu se sărbătorește în februarie, ci în August.

Carnavalul Notting Hill

Dar aceasta nu este singura originalitate a acestui eveniment Pentru că transferă lumea caraibiană în capitala britanică pentru câteva zile. Organizatorii ei sunt membrii acelei comunități din marele oraș și umplu străzile cartierului Mústica *Reggae*, tarabe cu mâncare, vânzări de obiecte și parade

Pentru că transferă lumea caraibiană în capitala britanică pentru câteva zile. Organizatorii ei sunt membrii acelei comunități din marele oraș și umplu străzile cartierului Mústica *Reggae*, tarabe cu mâncare, vânzări de obiecte și parade

Cunoscut ca Mardi Gras, care înseamnă „marți grasă sau leneșă”, este unul dintre cele mai cunoscute carnavaluri din Statele Unite ale Americii. Acest nume vine de la actul său cel mai important: tocmai, apelul Marți grasă. În timpul acestuia, defilează toate frățiile (numite *krewe*) însoțite de flotoare impresionante.

Orașul se transformă într-o scenă gigantică prin care se plimbă grupuri muzicale și mii de oameni îmbrăcați în culori vesele. Dar și gastronomia joacă un rol foarte important.

Parada plutește la carnavalurile de Mardi Gras sau New Orleans

Dar am putea recomanda și altele precum de Binche în Belgia, declarată o capodoperă a patrimoniului oral și imaterial al umanității; el din Viareggio în Italia, cu Cetatea ei de Carnaval și, firește, cea Sfânta Cruce a Tenerife, despre care am menționat deja..

E.- MĂȘTILE FOLCLORICE DIN PERU

Un alt stindard al meșteșugurilor peruviene sunt măști, folosit din timpuri imemorabile pentru a fi folosit ca o legătură cu sacrul și pentru a se lega de terenul misticului. În Peru, asocierea sa cu dansurile tradiționale este profundă. Multe dansuri precum diablada, morenada și tuntada încorporează măști pentru caracterizarea personajelor lor.

Din Peru prehispanic, apar măști ale culturilor Chimú și Mochica, din aur, argint și cupru. În prezent sunt realizate cu diverse materiale precum lemn, ipsos, piele de oaie, tablă, plasă de sârmă și țesătură lipită.

En Puno, măștile sunt o parte esențială a festivalului Fecioarei de la Candelaria. Dintre toate, cea mai cunoscută este masca regelui diavolului, care poartă o coroană de aur, nu are bărbie și are 7 capete mici cu coarne și dragoni, care reprezintă păcatele capitale. Femeia diavolului poartă o decorație de reptile și două coarne pe părul ei auriu. Ambele măști sunt realizate din alamă. O altă figură recunoscută este regele negru, un personaj din Morena, care poartă o țevă între dinți, are fața întunecată, buza inferioară groasă și nasul larg.

Măști Puno

En Cuzco, măștile fac parte din Fiesta de la Virgen del Carmen, din Paucartambo. Măștile sunt realizate pe bază de tencuială și hârtie umedă. Măștile sunt remarcate pentru trăsăturile lor grotești ale bărbaților albi cu ochi albaștri, mustață, nas imens și buline. De asemenea, puteți vedea măști cu zâmbete și limbi uriașe, precum și măști negre cu trăsături aurii și lacrimi albastre. Unele dintre dansurile care includ utilizarea măștilor sunt contradanța, caporal și machu.

En Cajamarca, măștile fac parte din carnavaluri. Măștile sunt realizate pe bază de sârmă și cu forme de mască.

F.- CELE 10 CELE MAI CIUDATE OBICEIURI DIN LUME

Lola Curiel 23/06/2021

Una dintre cele mai mari atracții ale călătoriilor este cunoașterea alte culturi. Deși astăzi, datorită internetului, suntem încă în contact cu fiecare colț al planetei continuăm să fim surprinși când întâlnim tradiții foarte diferite la ale noastre. În această postare vă împărtășesc lista celor 10 ciudate obiceiuri din lume.

Scuipă de trei ori pentru a alunga răul

Superstițiile există în toate culturile. Cu toate acestea, fiecare are ale sale metode pentru a îndepărta prezențele rele. În Grecia, unii cred că scuipatul este cel mai bun mod de a alunga malefii care îi ghinionază. Prin urmare, au obiceiul ciudat de a scuipa de trei ori când cineva dă vești proaste. Din fericire, ele reproduc doar sunetul scuipatului. Este o tradiție fără scuipat!

Sparge vasele

În nunți grecești există vechiul obicei al spargerea vaselor ca un semn al unei căsătorii fericite. Tinerii căsătoriți și oaspeții aruncă vase pe jos în ritmul muzicii, nu numai pentru a promova o viață de căsătorie

satisfăcătoare, ci și ca simbol al abundenței. Nunțile nu sunt singurul context în care putem vedea această tradiție ciudată, în botezuri și comuniuni participanții își sărbătoresc bucuria în acest fel și în lumea muzicii și a dansului este o modalitate de a proteja artiștii de spiritele rele.

Astăzi, această tradiție este minoritară în Grecia și a fost înlocuită cu o alternativă mai sigură și mai ușor de curățat Aruncarea florilor!

Kanamara matsuri

Kanamara Matsuri Este un festival care are loc în Kawasaki (Japonia), devreme în luna aprilie. Acest partid sionist plătește tribut fertilității și datorită importanței sale culturale, sociale și religioase, atrage în fiecare an mii de oameni din toată țara. În plus, particularitatea sa i-a făcut o revendicare turistică importantă.

Ce face Kanamara Matsuri atât de atrăgător?

Ceea ce atrage cel mai mult atenția străinilor sunt trei altare în formă de penis care defilează pe străzi, două din lemn și una metalică de culoare roz. Dincolo de asta, în aceste zile în interiorul altarului Kanayama puteți găsi tot felul de dulciuri, fructe și delicii gastronomice în formă de fal. De asemenea, nu lipsesc suveniruri reprezentative ale acestei tradiții atipice.

Mâncăți întotdeauna cu mâna dreaptă

În India, în unele din țările Orientul Mijlociu și Africa, mâna dreaptă este obligatorie pentru a mânca, iar utilizarea mâinii stângi trebuie evitată. Această regulă de protocol, care a priori poate părea foarte ciudată, are o explicație logică. În aceste locuri, mâna stângă este rezervată sarcinilor legate de igiena personală, așa că atingerea mâncării cu ea sau, de exemplu, salutul nu sunt foarte bine considerate.

În India, în unele din țările Orientul Mijlociu și Africa, mâna dreaptă este obligatorie pentru a mânca, iar utilizarea mâinii stângi trebuie evitată. Această regulă de protocol, care a priori poate părea foarte ciudată, are o explicație logică. În aceste locuri, mâna stângă este rezervată sarcinilor legate de igiena personală, așa că atingerea mâncării cu ea sau, de exemplu, salutul nu sunt foarte bine considerate.

Eukonkanto

Eukokanto nu tocmai o tradiție, dar a părut atât de curios încât nu am putut evita includerea în lista noastră cu cele mai ciudate 10 obiceiuri din lume. Este vorba despre un sport finlandez în care participanții concurează în perechi mixte. Scopul final este acela bărbatul reușește să traverseze o pistă plină de obstacole cu soția la remorcă în cel mai scurt timp posibil. De fapt, cuvântul „eukokanto” este tradus în spaniolă ca fiind - Carry soția.

Deși competițiile actuale ale Eukokanto sunt relativ recente, sportul își are originea în Sonkajärvi, un municipiu din Finlanda de Est și, aparent, își are rădăcinile în secolul al XIX-lea. La acea vreme banditul Rosvo-Rokainen opera în zonă și, conform istoriei locale, hoțul a admis în gașca sa doar pe cei capabili să-și arate valoarea într-un concurs de obstacole intens și, tocmai de acolo, ideea acestui joc care deja s-a răspândit în alte țări precum Suedia, Estonia sau Statele Unite. Inclusiv, există diferite stiluri de încărcare, în estoniană, de exemplu. Soția este agățată cu susul în jos și ea este cea care îl ține pe soț în jurul umerilor cu picioarele și îl apucă de talie.

În prima sâmbătă a lunii iulie este sărbătorită în Sonkajärvi una dintre cele mai faimoase competiții, Eukokanto și premiul pentru câștigători este la fel de ciudat precum jocul în sine Câștigă greutatea soției în bere!

Cursa de brânză rulantă

Și continuând cu competițiile ciudate, ne-am mutat la Districtul Gloucester din Anglia. Ultima Luni din Mai, este sărbătorită în această zonă cu Festivalul brânzeturilor, în care participanții concurează într-o cursă nebună pentru a prinde o brânză Gloucester care este aruncată din vârful unui deal.

Pare o sarcină ușoară, dar nu este, mai sunt multe de făcut și brânza poate ajunge la 100 km / h. De fapt, căderile și accidentările sunt frecvente în timpul cursei și există întotdeauna o echipă medicală pregătită să aibă grijă de răniți.

Originea festivalului datează din anul 1836. Deși în 1826 o scrisoare adresată președintelui orașului Gloucester se referea

deja la acest eveniment, este dificil să se știe exact cum a apărut ideea și există chiar și cei care o raportează la un vechi festival păgân.

Nu da bacșiș

Obiceiul de dat bacșiș este deja răspândit în întreaga lume, există chiar și țări, cum ar fi Chile, în care un procent suplimentar pentru serviciu este inclus în factura restaurantului, deși ulterior clientul poate alege să nu-l plătească. În orice caz, în China, cu excepția Hong Kongului și Macao, nu este foarte obișnuit să dai bacșiș.

Această practică a devenit normalizată, în special în orașele mari, dar în multe zone ale țării lăsarea unor monede pe masă continuă să fie surprinzătoare la nativi, mai ales dacă vizitați locuri care nu sunt foarte turistice. Nici taximetriștii nu sunt de obicei descărcați, deși nu se întâmplă nimic dacă le dați o parte din schimbare. Și frizerii au acest obicei. De fapt cam în toate serviciile publice este această meteahnă.

Sicrie agitate

Această tradiție funerară unică Există doar în unele zone din Filipine, China și Indonezia. În China, este tipic doar pentru unele grupuri etnice, cum ar fi poporul Bo din provincia Yunan.

În această zonă, sicriile atârnă de grinzi din lemn ancorat în fețele munților.

Există diferite teorii despre originea acestui ritual, se spune că a fost o formă de a împiedica fiarele să ia trupurile, dar este și o modalitate de a binecuvânta sufletele celor

decedați, conform credințelor lui Bo, munții sunt o scară către cer și așezarea lor atât de înaltă face ca drumul decedaților să fie mai ușor.

În Filipine sicrie agățate sunt în Insula Luzon, în Stâncile Sagada, o zonă locuită de minoritatea etnică Igorot. Așa cum dictează credințele lor, plasând defunctul la înălțime îi ajută să ajungă în cer, unde locuiesc zeii lor. Tradiția este ca sicriul să fie făcut în viață de aceeași persoană care îl va ocupa, folosind fragmente de copac la care se adaugă apoi o acoperire din lemn.

La Tomatina

La Tomatina este un festival organizat la Buñol (Valencia) în ultima miercuri din august, în timpul festivităților. În ea, participanții luptă cu adevărată cu roșii. Roșiile aruncate provin de la Xilxes (Castellón) și sunt cultivate special pentru festival, deoarece aroma lor nu este atât de bună.

Originea Tomatinei

Acest obicei ciudat datează din 1945 și este destul de surprinzător. În timpul paradei giganților și a capetelor mari (un alt eveniment care continuă să aibă loc în timpul sărbătorilor), un grup de prieteni a încercat să găsească un loc printre participanți. Au făcut-o cu un asemenea impuls încât l-au împușcat pe unul dintre participanți care a căzut la pământ lovind totul în jur. În vecinătatea Plaza era un stand de legume

și unii au început să arunce roșii. Încet oamenii s-au infectat și s-au alăturat luptei.

Anul următor, tinerii care au început totul, au repetat-o, deși de data aceasta au luat roșiile de acasă. Ani mai târziu, această tradiție a devenit una dintre cele mai faimoase din Spania. De fapt, în 2002 a fost declarată Petrecere internațională de interes turistic de către Secretariatul General al Turismului.

Ziua Groundhog

Este sărbătorită în Statele Unite și Canada și a devenit cunoscută în întreaga lume datorită filmului prins la timp (1993), cu rolul principal Bill Murray.

De atunci, pe 2 februarie, orașul a fost umplut cu mass-media și oameni care se duc să-l vadă pe marmota Phill, responsabil de această sarcină.

De atunci, pe 2 februarie, orașul a fost umplut cu mass-media și oameni care Chiar în acea zi animalul își părăsește bârlogul gata să dea o prognoză, dacă este o zi înnorată și Phill nu-și vede umbra, va părăsi vizuina și anunță că primăvara va veni în curând.

Dimpotrivă, dacă răsare soarele și Phill își vede umbra, se va întoarce să se refugieze în vizuina ei avertizând că iarna va dura încă șase săptămâni.

G.- 7 DANSURI MONDIALE ȘOCANTE

Cum să fii un kiwi
unei comunități.

Folclorul este ansamblul tradițiilor culturale ale unui popor care își formează identitatea și se transmit din generație în generație. Acoperă diferite manifestări de tip artistic, gastronomic, lingvistic, muzical ... Dansul face, de asemenea, parte din folclor și poate prezenta informații foarte interesante despre cultura și obiceiurile

În următoarea postare descoperim 7 dansuri ale lumii pe care cu siguranță veți dori să le practicați la un moment dat.

Cârlig

Vestitorul

Haka este un fel de dans de război maori practicat în mod tradițional pe câmpul de luptă pentru a demonstra adversarului înverșunarea, vitejia și unitatea tribului. Astăzi, scena în care se interpretează acest dans este complet diferită, deoarece demonstrațiile se fac de obicei în timpul sărbătorilor și ceremoniilor de onorare a oaspeților. De asemenea, este obișnuit ca echipele de rugby să o practice pentru a provoca adversarul în timpul unui meci.

Face parte din coregrafia haka de a atinge cu picioarele, de a scoate limba cu o grimasă și de palme ritmice pe corp, pentru a însoți o cântare puternică care vorbește despre istoria tribului și a strămoșilor săi. Nu este unul dintre dansurile din lume pe care ai vrea să îl practici cândva?

Cumbia

Cumbia a devenit cel mai răspândit ritm ibero-american, ceea ce arată cât de mult îi place publicului și cât de plină de viață este. Este vorba despre expresia muzicală a unui popor ale cărui origini continuă să fie un mister, deși orașele columbiene precum Cartagena sau Barranquilla contestă onoarea de a fi leagănul cumbiei. Cu toate acestea, în ceea ce aproape toți cercetătorii sunt de acord este că rădăcinile sale

stau în amestecul de folclor din comunități la fel de disparate ca America, Africa și Spania.

Cumbia este un dans senzual de curte, în care femeia efectuează mișcări de șold în timp ce își ridică capetele fustei și face pași mici, fără a ridica cu greu picioarele de pe sol, în timp ce partenerul ei dansează în jurul ei, efectuând mișcări de ventilator.

Hopak

Barynya

Pentru a dansa dansul național al Ucrainei este necesar să ai picioare puternice pentru că trebuie să sari mult. Termenul *tânăr* înseamnă sărit și Hopak își are originile în secolul al XVI-lea, când soldații și-au sărbătorit victoriile pe câmpul de luptă prin salturi acrobatice. Astăzi, femeile participă, de asemenea, dansând hopakul la unison, în timp ce bărbații sar cu picioarele întinse și apoi ghemuit. Toți poartă costume tradiționale colorate și poartă coroanele lor caracteristice de flori.

Adumu

Și de la un salt european la unul african, deoarece tribul Maasai din Kenya și Tanzania include și săriturile ca parte a dansurilor lor tradiționale. Cel mai cunoscut se numește adumu (dansul saltului) și face parte dintr-o ceremonie în care este pusă în scenă trecerea de la copilărie la maturitate a bărbaților din comunitate. Una dintre cele mai semnificative dansuri din lume. Acest dans are loc în timpul Eunoto și constă în sărituri din ce în ce mai mari fără ca tocurile să atingă pământul în timp ce crește volumul cântărilor grupului. Aranjați într-un semicerc, participanții care reușesc vor fi considerați mai puternici și mai atrăgători pentru a obține o soție. Dansul adumu este completat prin îmbrăcămintea lor roșie caracteristică și coliere cu mărgele.

Ote'a

Pixabay¹

Dansul tradițional din Tahiti se numește Ote'a și se caracterizează prin transmiterea unei energii și forțe enorme datorită mișcărilor șoldului realizate de dansatori la viteză mare, urmând ritmul percuției. Este o coregrafie care impresionează și se interpretează în locuri apropiate.

Natura este, de asemenea, o parte importantă a îmbrăcămintei pentru a dansa Ote'a, deoarece sunt folosite fuste din fibre vegetale, precum și coliere și coafuri de flori pentru a împodobi corpul.

Acest dans tahitian este practicat atât de femei ('Ote'a Vahine), cât și de bărbați ('Ote'a Tane) și chiar în grupuri mixte ('Ote'a Amui) cu pași și mișcări diferite, dar întotdeauna în ritmul tobei.

Kathakali

Originar din Kerala, India de Sud, Kathakali este un spectacol care combină teatrul cu dansul pentru a spune povestea fără a folosi cuvinte. Doar instrumentele de percuție sunt folosite pentru a marca dezvoltarea dansului și un machiaj elaborat cu care efectuează multiple expresii faciale pentru a evoca furia, frica, bucuria sau tristețea.

În trecut, acest dans indian a fost interpretat noaptea și luminat la lumina lumânărilor până când a fost complet

consumat. Astăzi, vă puteți bucura de o versiune mai scurtă a dansului Kathakali, dar la fel de puternic.

Samoth

Unul dintre cele mai populare dansuri practicate în Israel este Samoth, un dans de grup în care participanții formează un cerc în timp ce se țin de mână și bat din picioare în ritmul unei melodii simple și pe îndelete.

H.- 10 CURIOSITATI FASCINANTE SI NESTIUTE DESPRE ROMI

Poporul rom a fost deseori învăluit în mister și stereotipuri, însă în spatele acestor percepții se ascunde o istorie bogată și o cultură vibrantă care merită explorată. Prin acest articol, vom naviga prin originile ancestrale ale romilor, diversitatea subculturilor lor, contribuțiile culturale semnificative și multe alte curiozități care oferă o fereastră spre lumea fascinantă a acestui popor nomad.

Originile Ancestrale: Din Nordul Indiei spre Inima Europei

În jurul secolului al X-lea, un val de migranți a părăsit nordul Indiei, începând o călătorie care i-a dus prin Persia, Orientul Mijlociu și, în cele din urmă, Europa. **Limba lor**, romani, este o mărturie vie a acestui traseu îndelungat, îmbogățită cu elemente din sanscrită, persană și greacă. Acest mozaic lingvistic nu doar că reflectă călătoria lor istorică, dar subliniază și adaptabilitatea remarcabilă a poporului rom.

Subculturii în Cadrul Diversității: Sinti, Kale și Manouche

, tradiții și moduri de viață. Această diversitate reflectă complexitatea și bogăția culturii romilor, contrar percepției monolitice frecvent întâlnite în afara comunității.

Muzica: Un Limbaj Universal

Contribuția romilor la muzica mondială este incontestabilă, influențând genuri variate, de la flamenco și jazzul manouche, până la muzica clasică europeană. Talentul lor

muzical nu cunoaște granițe și a fost o sursă de inspirație pentru compozitori, muzicieni și iubitori ai muzicii de pretutindeni.

Tradiții Orale: Păstrarea Istoriei și Culturii

Poveștile, legendele și istoria romilor sunt transmise din generație în generație prin tradiții orale. Această metodă de conservare a culturii lor menține vii relatări istorice, filosofie de viață și înțelepciune ancestrală, contribuind la coeziunea și identitatea comunității.

Structura Familială și Importanța Comunității

Familia extinsă și comunitatea joacă un rol central în societatea romă. Această structură sprijină nu doar transmiterea tradițiilor și a valorilor, dar oferă și un sistem robust de suport și solidaritate în fața provocărilor.

Discriminare și Marginalizare: O Luptă Continuă

În ciuda contribuțiilor culturale semnificative, romii se confruntă cu discriminare și marginalizare, fiind una dintre cele mai stigmatizate grupuri etnice. Această realitate subliniază necesitatea unei înțelegeri și acceptări mai profunde a culturii și istoriei lor.

Limbaș, Tradiții și Sărbători: O Mărturie a Diversității

De la dialectele diverse ale limbii romani, până la sărbători și ceremonii unice, romii își celebrează cultura într-un mod vibrant și colorat. Evenimente precum Ederlezi, sărbătoarea primăverii, evidențiază conexiunea profundă a romilor cu natura și ciclurile vieții.

Reziliență și Adaptabilitate: Supraviețuirea prin Cultură

Istoria romilor este una de reziliență și adaptabilitate, cu o capacitate remarcabilă de a supraviețui în condiții adesea ostile. Prin păstrarea unei identități culturale distincte, chiar și în fața integrării în culturile țărilor gazdă, romii oferă o lecție valoroasă despre forța și frumusețea diversității culturale.

Celebrarea unei Moșteniri Culturale Bogate

Explorând aceste aspecte fascinante, ne apropiem de înțelegerea complexității și bogăției culturale a poporului rom. Cultura lor, plină de istorie, tradiție și diversitate, merită să fie cunoscută și apreciată. În ciuda provocărilor, romii continuă să își lase amprenta asupra lumii, sărbătorind o moștenire culturală care rezistă în timp.

I.- OBICEIURI AMERICANE POPULARE ÎN LUME

Fiecare popor are obiceiurile sale. Multitudinea acestora ajută la crearea unei identități și la deosebirea popoarelor unele de altele. Fiecare dintre noi se poate gândi la cel puțin o astfel de particularitate legată de o anumită națiune. Englezii au obiceiul de a servi ceaiul de la ora cinci în fiecare zi, australienilor le place să pregătească grătare cu orice ocazie în timp ce dansurile irlandeze sau muzica scoțiană sunt tot atât de bine cunoscute în lume. Acestea sunt doar câteva exemple care ne ajută să înțelegem mai bine cum permit obiceiurile ieșirea din anonim. În timp ce unele dintre aceste obiceiuri sunt transmise din generație în generație altele sunt preluate din cu totul alte părți ale lumii. Influența mâncării orientale este un exemplu bun în acest caz.

Iar dacă vine vorba de preluarea obiceiurilor și răspândirea acestora în lume, există o națiune care a influențat puternic fiecare sector al vieții oamenilor de-a lungul anilor – America. Poporul american atât de divers și deschis a avut cu siguranță un impact asupra omenirii încă din trecut. Ei ne-au deschis orizonturi noi în ceea ce privește mâncarea, muzica, filmele, stilul vestimentar și ne-au împrumutat din binecunoscutele lor tradiții.

Cum influențează America restul lumii

Nu există îndoială asupra faptului că America este o superputere. Statele Unite ale Americii au sisteme performante în toate domeniile. Mulți consideră că obiceiurile preluate de la americani sunt în general nesănătoase, dar există multe aspecte pozitive care nu sunt luate în calcul.

Chiar și momentul de față există multe persoane care decid să își părăsească țara natală în favoarea Americii. De ce? Ei bine, pentru că America are un potențial mult mai mare de îndeplinire a obiectivelor. Visul american a ajutat la formarea multor celebrități cu renume mondial. Pe lângă acest lucru, America are o economie extrem de dezvoltată. Acest avantaj îi face pe mulți să viseze la o viață peste ocean.

Pe de altă parte, unul dintre cele mai importante aspecte este inovația constantă pe care o primim din partea Americii. Unele dintre cele mai importante companii tehnologice au sediul în America. Timp de multe decenii Statele Unite s-au îngrijorat în legătură cu dependența de energia electrică. Însă acest lucru s-a schimbat în momentul în care dezvoltarea din domeniul hidraulic i-a transformat în cei mai mari producători de petrol și gaze naturale.

Adaptarea stilului vestimentar

Este greu să ne imaginăm o viață fără denim. Materialul acesta are o istorie de mai bine de 500 de ani și a apărut inițial în Europa, în Italia mai exact. La acea vreme materialul botezat „jean” era purtat de către pescarii din Genova.

Materialul din care erau confecționați era unul foarte gros și era atât de apreciat datorită faptului că erau greu de murdărit și foarte rezistenți în timp. Ceva vreme mai târziu americanii au împrumutat țesătura și i-au denumit mai apoi

„jeans”. Succesul blugilor a atins apogeul în momentul în care bavarezul Levi Strauss se mută în America și își deschide un atelier de textile.

Articolul creat a strâns repede simpatia minerilor, iar mai apoi a crescătorilor de vite, agricultorilor și zilierilor americani. De atunci au apărut și modele dedicate femeilor iar restul a devenit istorie. Curând blugii au fost apreciați în tot restul lumii iar producția lor se realiza la scară largă.

Sectorul vestimentar este influențat și în zilele noastre de felul în care americanii se îmbracă. Cele mai mari case de modă își iau inspirația din felul în care americanii se îmbracă pe stradă. Elementele sunt preluate din diverse cartiere cunoscute sau nu atât de populare și sunt combinate mai apoi în funcție de imaginația designerului.

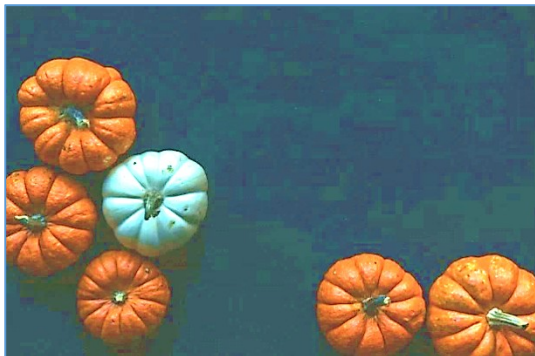
Diversificarea preparatelor culinare

Când spunem America, unul dintre primele gânduri care ne trec prin minte este legat de bucătăria acestei țări. Bineînțeles că mâncarea de tip fast food este și ea considerată ca făcând parte din gastronomia acestui popor, dar există multe alte preparate care sunt la fel de delicioase.

Până și în țara noastră există mâncăruri importate sau preparate care au fost „americanizate”. Clasica rețetă de macaroane cu brânză este la ora actuală un preparat foarte des întâlnit pe mesele americanilor. Acest tip de mâncare a apărut undeva în anul 1824 și pentru ca preparatul să iasă delicios ajung doar trei ingrediente: paste, unt și brânză Cheddar.

Hamburgerul sau hotdogul pot fi cumpărate aproape la tot pasul oriunde în lume. Sunt o gustare rapidă și savuroasă care face parte din bucătăria stradală. Până și deserturile au fost introduse în gastronomia altor țări. Rețeta veche de 100 de ani de banana split este un deliciu. La fel sunt și celebrele gogoși, clătite americane, plăcinta cu măr sau tarta cu lime.

Obiceiuri americane

America este o țară foarte bogată din punct de vedere cultural. Poate acesta a fost și unul dintre motivele pentru care atât de multe obiceiuri au devenit populare în toată lumea. Există foarte multe activități și tradiții care vin din America. Având în vedere că Statele Unite

ocupă o suprafață atât de mare, fiecare parte a influențat la un moment dat restul lumii. Unele dintre acestea sunt populare pentru stilul de muzică, așa cum este county, de exemplu. Altele pentru mâncare, festivaluri sau activități de natură diferită.

Așa cum multă lume știe, jocul celebru Texas Hold'em vine din Texas. Vestul sălbatic al Texasului a brevetat acest joc în anii 1900 și de atunci s-a răspândit peste tot în lume.

Pe lângă mâncare, poporul american ne-a împrumutat și câteva tradiții pe care le-am preluat ca atare. Un prim astfel de exemplu este sărbătoarea Halloween care este celebrată în fiecare an în 31 octombrie. La această dată oamenii își pun costume pentru a speria spiritele cele rele. Alte obiceiuri care se practică cu această ocazie sunt sculptatul dovlecilor, mersul la colindat pentru a primi dulciuri și decorarea casei.

Nu în ultimul rând, trebuie menționat și celebrul Black Friday care a revoluționat lumea cumpărăturilor. Dacă acum câțiva ani ne uitam la televizor și vedeam oameni din America care iau cu asalt magazinele pentru a cumpăra produse la reducere, în prezent vedem acest lucru și la noi în țară. Singura diferență ar fi faptul că acum reducerile au loc cu preponderență în mediul online.

Stiluri muzicale de toate tipurile

Nu este un secret faptul că muzica country western provine din America. Fiecare melodie de acest tip ne amintește de locuitorii din regiunea sudică a statelor unite, și anume cowboy. Acest stil constă dintr-o variație de balade cu melodii dansante. Instrumentul predominant este chitara. Muzica de țară a apărut prin anii 1920. Pe parcursul acestui deceniu s-au valorificat mai mulți muzicieni. Între anii 1930 și 1940 radiourile ofereau adevărate spectacole de muzică country. De atunci și

până în prezent omeni din toată lumea au prins simpatie pentru acest tip de muzică.

Muzica latino-americană a căpătat o priză la public din ce în ce mai mare în ultimii ani. Versurile în limba spaniolă care vorbesc de cele mai multe ori despre dragoste îi fac pe oameni să se identifice cu emoțiile redade. Cultura muzicală a mai multor țări a integrat cu succes stilul latino-american. Mai mult de atât, dansurile pasionale sunt un lucru foarte comun la petreceri.

Cultura americană este una foarte bogată. De aceea, influența acestui popor asupra lumii este mult mai mare decât ne-am putea imagina. Felul în care oamenii se îmbracă, stilul de viață, muzica ascultată și gastronomia au fost influențate puternic de diverse curente provenite de peste ocean. Unii sunt de părere că introducerea obiceiurilor străine nu este un lucru tocmai bun în ceea ce privește păstrarea autenticității unui popor. Totuși, lumea în care trăim ne permite să ne inspirăm din felul în care trăiesc și alte popoare și să împrumutăm doar lucrurile benefice.

J.- ORAȘUL CELOR 333 DE SFINȚI

La Orașul celor 333 de sfinți este una dintre confesiunile care primesc Timbuktu. Este cunoscută și sub numele de „Perla deșertului” și, după cum știți, este situată în partea centrală a mali, a opta țară ca mărime din Africa. Prin urmare, este situat în zona de vest a continentului și se învecinează, printre altele, cu mauritania, Senegal, Algeria, Cote d'Ivoire o Niger.

Tocmai, puternicul râu cu acest nume trece la aproximativ șapte kilometri de Timbuktu, oferindu-i apa de care are nevoie.

Este un oraș care are o situație privilegiată, ceea ce a făcut din el un loc de trecere pentru ruta comercială transsahariană și i-a dat mare prosperitate. În continuare, vom explica tot ce trebuie să știți despre Orașul celor 333 de Sfinți.

Un pic din istoria Timbuktu

Orașul era deja cunoscut pe vremuri Herodot, care o citează într-una din scrierile sale. După cum v-am spus, și-a datorat faima rutei comerciale care a parcurs Africa de Vest transportând mărfuri dintr-un loc în altul și care și-a trăit apogeul între secolele al VIII-lea și al XVI-lea.

La rândul său, Orașul celor 333 de Sfinți și-a început progresul în secolul al XIV-lea, când a fost anexat la Imperiul Mali pentru rege. Muza I. Vitalitatea și forța sa s-au intensificat și mai mult o sută de ani mai târziu, când a fost cucerită de către imperiul songhay. După aceea, a devenit faimoasă pentru bibliotecile și arhivele sale. Dar, de asemenea, a devenit esențială pentru islam, datorită importanței sale Universitatea Sankore, care este considerat unul dintre primele din lume. Deja în 1988 UNESCO a declarat Patrimoniul Mondial multe dintre moscheile sale și a devenit un pol de atracție turistică. Din păcate, acest lucru nu mai este cazul din cauza terorismului jihadist. Dar nu este singurul pericol grav cu care se confruntă Timbuktu.

O stradă din Timbuktu

Pentru că se află la poalele desertului Sahara, nisipurile invadează orașul.

De fapt, experții cred că ar putea dispărea chiar sub ele în jurul anului 2100. În orice caz, Timbuktu este astăzi un oraș înfloritor al piețelor și al altor spații publice în care se întâlnesc legendarele populații nomade berberi.

De ce este Orașul celor 333 de Sfinți?

Pentru a explica originea acestui nume, trebuie să ne întoarcem la istoria Timbuktu. Influența religioasă a făcut ca, în jurul Evului Mediu, străinilor nemusulmani să li se interzică intrarea în oraș. După cum veți înțelege, acest lucru a contribuit la creșterea aureolei de mister care l-a înconjurat până la sosirea francezilor în secolul al XIX-lea.

Aeroportul Orașului Sfinților 333

Însă, referitor la aceasta, nu rezistăm să vă spunem o anecdotă curioasă. Cu mult înainte de acestea, cineva mai apropiat de noi a vizitat Timbuktu, Vă spunem despre legendar Leul africanul, care a trecut prin el în secolul al XVI-lea în misiune diplomatică. În cazul în care acest personaj nu vă sună familiar, vom vorbi despre el.

S-a născut la Granada în 1488 și a fost unul dintre principalii ambascadori ai timpului său. După ce a fost obligat să plece în Spania, familia sa s-a stabilit în orașul marocan Fez. A primit o educație atentă și, ca adult, a slujit pentru sultanul acestei zone, călătorind printr-o bună parte din Africa. Dar a călătorit și în Mecca sau Egipt.

Într-una dintre călătoriile sale, a fost capturat de compatriotul său Pedro Cabrera și Bobadilla, fiul marchizului de Chinchón. Aceasta, văzând că este cineva important, l-a pus la dispoziție Papa Leon X. În Roma convertit la creștinism, dar mai presus de toate, a scris un monumental *Descrierea Africii și a*

lucrurilor remarcabile care sunt acolo. Totuși, ne abatem de la subiectul nostru: originea numelui de Orașul celor 333 de Sfinți.

În vremea de maximă splendoare a Timbuktu, în oraș existau un număr bun de eroi care au contribuit la îmbogățirea sa religioasă. Din acest motiv, la moartea lui au devenit sfinți ocrotitori a populației și trupurile acestora au fost depuse în diferite monumente ale localității. De aici și numele.

Dar, din moment ce vorbim despre asta, vrem să explicăm și noi de ce se numește Timbuktu. Nu este clar și există mai multe teorii despre asta. Cel mai frecvent acceptat spune că este uniunea de *staniu*, care înseamnă loc, și *buktu*. Acesta din urmă era numele unei femei în vârstă din Mali care locuia în zonă. La trecerea prin ea, tuaregii i-au dat bunuri de care nu aveau să mai aibă nevoie.

Din acest motiv, dacă cineva i-a întrebat unde i-a lăsat, le-a răspuns că în *tin bukту*, adică în locul lui Buktu. O altă teză spune același lucru, dar o transformă pe bătrână într-o sclavă cu același nume. Totuși, mai important decât aceasta este că vă spunem despre minunile Orașului celor 333 de Sfinți.

Ce să vezi în Timbuktu

În prezent, acest oraș are o populație de aproximativ cincizeci și cinci de mii de locuitori. Dar, dacă îl vizitezi, primul lucru care te va surprinde este că practic tot

Curtea de la Universitatea Sankore

este construit cu chirpici și noroi. Aceasta include spectaculosul lui Perete cinci kilometri.

Era rezonabil având în vedere că erau cele mai comune materiale din zonă.

Dar există ceva mai serios în ceea ce privește moștenirea monumentală din Timbuktu.

În contextul Războiului din Mali, orașul a căzut în mâinile unei

grupări teroriste care a distrus multe dintre monumentele sale ca fiind nelegiuite. Cele mai mari instituții de cultură din lume au cerut să fie respectate minunile orașului, dar totul a fost inutil.

Cu toate acestea, câteva dintre monumentele sale au fost păstrate. Să vorbim despre unele dintre cele mai proeminente.

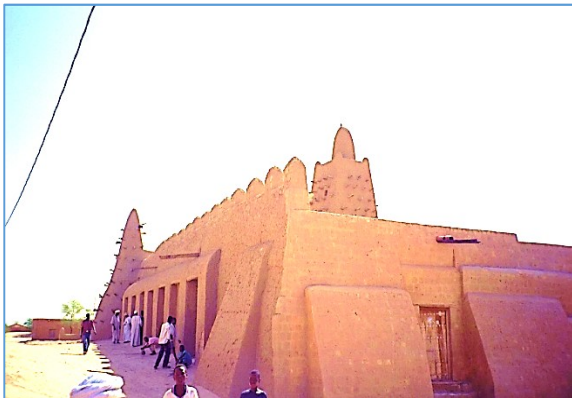
Moscheile Orașului celor 333 de Sfinți

În perioada de glorie, Timbuktu a ajuns să aibă o sută optzeci de moschei la care mai spectaculos. Multe nu mai există. Dar, dintre cele care au rămas, cea mai proeminentă este de la Djingareyber. A fost construită în secolul al XIV-lea (anul 1327) de un alt ilustru din Granada, deși mai puțin decât africanul. Este vorba despre arhitect Ishaq Es Saheli.

Este singura din oraș deschisă non-musulmanilor și are dimensiuni spectaculoase. Ca să vă faceți o idee, are trei standuri interioare, peste douăzeci de stâlpi aliniați și două minarete, dar, mai presus de toate, are un spațiu de rugăciune cu capacitate pentru două mii de persoane. Este, de asemenea unul dintre cei trei *madrasa* sau centre de studii ale Universității din Sankore și deține recunoașterea Patrimoniului Mondial.

Tocmai moscheea sankore Este încă unul pe care trebuie să-l vezi în Orașul celor 333 de Sfinți.

În cazul lui, a fost construit în jurul anului 1300, deși a fost reconstruit în secolul al XVI-lea. Apoi s-a făcut în așa fel încât curtea lui să aibă aceleași dimensiuni ca Kaaba sau Casa lui Dumnezeu de Mecca. De asemenea, iese în evidență turnul său unic din care ies țărugi de lemn cunoscuți sub numele de toroni.

Moscheea Djingareyber, una dintre cele mai importante din Orașul celor 333 de Sfinți

Scopul acestora nu ar putea fi mai simplu. Acestea au servit drept trepte pentru a accesa partea superioară și astfel a-l putea reface atunci când chirpiciul se uza.

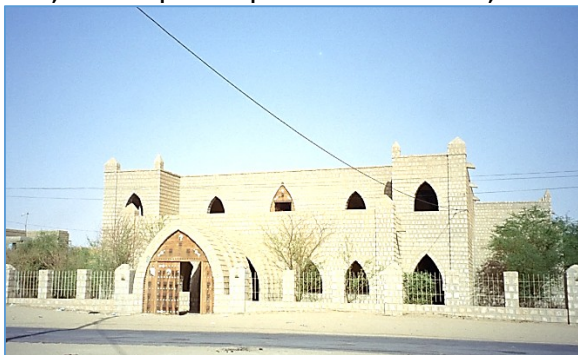
au servit drept trepte pentru a accesa partea superioară și astfel a-l putea reface atunci când chirpiciul se uza.

La rândul ei, a treia mare moschee din Timbuktu este a lui Sidi Yahya, care își datorează numele primului imam care l-a regizat și care este îngropat în el. El este considerat, tocmai, unul dintre sfinții la care ne-am referit mai înainte. În cazul lui,

moscheea a fost construită la începutul secolului al XV-lea și a durat patruzeci de ani pentru a fi finalizată.

Bibliotecile din Timbuktu

Cealaltă mare atracție monumentală a Orașului celor 333 de Sfinți este cea alcătuită din diferitele sale biblioteci. Dintre acestea, au mai rămas doar câteva, precum andaluzul ieșire Centrul de documentare Ahmed Baba. Acesta din urmă a fost un mare intelectual Dar mai important este, tocmai, că vorbim cu tine despre manuscrise din Timbuktu saharian care a trăit între secolele al XVI-lea și al XVII-lea și care ne-a lăsat moștenire peste patruzeci de cărți.

Centrul de documentare Ahmed Baba

salveze de distrugerea pe care au provocat-o.

Dar mai important este, tocmai, că vorbim despre manuscrise care sunt adăpostite în aceste biblioteci. Multe dintre ele sunt păstrate deoarece au fost scoase din oraș la sosirea înfricoșătoarei grupări jihadiste Ansar Dine pentru a le duce la Bamako. Din fericire, au reușit să se salveze de distrugerea pe care au provocat-o.

Acestea sunt mii de documente datate între secolele XI-XVI care păstrează înțelepciunea care era în Orașul celor 333 de Sfinți în epoca medievală. Din acest motiv, ei tratează cele mai diverse subiecte. Sunt cei care se ocupă de mișcarea planetelor, despre cum ar trebui să fie educația copiilor și chiar despre anumite boli și terapiile lor. Dar unii se ocupă și de probleme politice, calcule matematice și chiar povestesc călătorii în China. Nu trebuie să explicăm importanța capitală a acestor manuscrise pentru istoria cunoașterii. Apropo, în ultimii ani a început un proces de digitalizare a acestora, astfel încât să nu mai fie niciodată în pericol. Are grijă de asta Asociația Savama, care era și responsabil cu protejarea lor când au plecat din Timbuktu.

Dar mai important este, tocmai, că vorbim despre manuscrise care sunt adăpostite în aceste biblioteci. Multe dintre ele sunt păstrate deoarece au fost scoase din oraș la sosirea înfricoșătoarei grupări jihadiste Ansar Dine pentru a le duce la Bamako. Din fericire, au reușit să se

În concluzie, v-am arătat ce puteți vizita în Orașul celor 333 de sfinți. După cum v-am spus, puține monumente au rămas în acest oraș de chirpici și noroi vechi de o mie de ani din cauza devastării extremiștilor care l-au ocupat în 2012. Dar Timbuktu încă mai păstrează farmec și mister a avut întotdeauna pentru occidental. Îndrăznește să o cunoști.

K.- BEGUR: FESTIVALURILE ȘI TRADIȚIILE PE CARE NU LE POȚI RATA

Luis Martinez 02/09/2023

Principalele Sărbători și tradiții begurești Ele au loc în diferite perioade ale anului. Cu toate acestea, ca în multe alte locații din [Espania](#), majoritatea sunt concentrate în lunile de vară.

Este cazul celor două mari festivaluri ale orașului, care au loc în cinstea patronilor lor. Vara este și perioada în care are loc unul dintre cele mai interesante și curioase evenimente din zonă: târgul indian. În continuare, vă vom arăta festivalurile și tradițiile din Begur pe care nu le puteți rata.

Festivalurile majore

Biserica San Pedro, unul dintre sfinții patroni din Begur

Despre ele vorbim la plural pentru că, spre deosebire de ceea ce se întâmplă în alte orașe unde este doar unul, Begur are două. Cu alte cuvinte, populația catalană are doi patroni, cărora li se aduce un omagiu prin festivități. Este despre Sfântul Petru și Sfântul Reparat. Activitățile în cinstea celui dintâi au loc la sfârșitul lunii iunie, mai exact în preajma zilei sale, care este a douăzeci și nouă.

Pe de altă parte, cele care sărbătoresc Santa Reparada au loc la mijlocul lunii septembrie. Atât la unele date, cât și la altele, orașul este plin de vizitatori care vin atrași de diferite activități.

De exemplu, concerte, parade, evenimente pen-tru copii și, desigur, slujbe și omagii către sfinți.,

Alte sărbători și tradiții religioase în Begur

Municipiul Begur se bucură și de alte sărbători religioase care în mod tradițional coincid cu tiparele orașelor care o alcătuiesc. Așa ca festivalul esclanyà Este primul weekend din august și cel al Sa Tuna mai târziu în aceeași lună. Pe de altă parte, vara se organizează și diferite piețe și târguri tradiționale care atrag mulți vizitatori în oraș. Printre acestea, se numără și un meșteșug foarte drăguț din zonă. Dar, în plus, printre festivalurile și tradițiile din Begur se numără două evenimente care au mare succes: Târgul Indianos și festivalul de film.

Târgul Indianilor din Begur

În secolul al XIX-lea au emigrat mulți din Begure America să încerce să facă avere. Unii au reușit și s-au întors în orașul lor ca oameni bogați. Pentru a-și arăta puterea, au construit case luxoase care sunt cunoscute ca case indiene după originea locuitorilor săi. Acesta nu a fost un fenomen singular al lui Begur. În toată Spania există aceste tipuri de case răspândite în diferite orașe.

Sa Tuna are propriile sărbători patronale în afară de cele de la Begur

Târgul Indianos, una dintre principalele festivaluri și tradiții din Begur

De exemplu, sunt și multe Asturias y Galicia.

Dar, revenind la Begur, acea emigrare și întoarcerea ulterioară a fost foarte importantă. Atât de mult încât în oraș există Centrul de interpretare al indienilor din Catalonia. Dacă îl vizitați, veți afla despre aventurile acelor emigranți care au contribuit la progresul orașului. Și puteți face și un tur ghidat al caselor pe care le-au construit. Dar, în ceea ce privește festivalurile și tradițiile din Begur, ceea ce ne interesează acum să vă spunem este că orașul catalan sărbătorește Târgul indian. Are loc la începutul lunii septembrie și, în timpul acesteia, orașul este transportat în trecut pentru a se arăta ca în vremurile în care acei oameni s-au întors.

Sunt sărbătorite piețe tradiționale și sunt reprezentate scene din viața de zi cu zi, apoi chiar și locuitorii orașului se îmbracă în costume de epocă pentru a semăna cu acei indieni. În tarabe sunt vândute produse de peste mări și există și expoziții, proiecții de documentare, conferințe și chiar concerte de muzică caraibiană. Nu degeaba, mulți dintre acești begurenși au emigrat Cuba.

Festivalul de film

Este celălalt mare eveniment cultural care se sărbătorește la Begur. Anul acesta va ajunge la a zecea ediție, de când a început în 2015. Se numește Begur Costa Brava Film Fest și se sărbătorește la mijlocul lunii octombrie. De asemenea, este de natură internațională și îi este dedicată, mai presus de toate, comedia. De altfel, secțiunea oficială, în care sunt prezentate filme în competiție, are ca temă acest gen. Cu toate acestea, are și secțiuni dedicate filmelor produse în țările

mediteraneene, la scurt-metraj și către filme pentru copii și de familie.

În același timp, sunt dezvoltate și alte activități paralele. De exemplu, concerte, expoziții și ateliere de film.

Pe scurt, este un eveniment care a căpătat importanță odată cu trecerea edițiilor și care, în fiecare an, primește personaje proeminente și populare.

Omagiu lui Carmen Amaya

La vremea ei, faimoasa dansatoare Carmen Amaya și-a petrecut ultimii ani la Begur. Mai exact, a locuit în ferma de Mas d'en Pinc, una dintre cele mai inedite cladiri din oras care adaposteste chiar si un turn de aparare din secolul al XVI-lea. Este una dintre cele pe care le puteți vedea în Begur, dar nu vrem să ne abatem de la subiectul nostru

Monumentul lui Carmen Amaya din Begur

Carmen Amaya a fost mereu foarte dedicată evenimentelor culturale care au avut loc la Begur. În plus, a participat la ele în mod altruist. Din acest motiv, Consiliul Local a declarat-o fiica adoptiva al orasului si botezat unul din oras se plimba cu numele lui. A cumpărat și ferma menționată mai sus pentru a o transforma într-un spațiu cultural. În aceasta, pe lângă alte expoziții, există una dedicată vieții dansatorului. De asemenea, în fiecare an se sărbătorește Omagiu lui Carmen Amaya. Este un festival de flamenco care reunește principalele figuri ale genului și are loc la jumătatea lunii noiembrie. De asemenea, în fiecare an se sărbătorește Omagiu lui Carmen Amaya. Este un festival de flamenco care reunește principalele figuri ale genului și are loc la

A început să fie sărbătorit în 2018 și acele date au fost alese pentru a coincide cu aniversarea morții artistului, care a murit la 19 noiembrie 1963.

În concluzie, v-am arătat principalul Sărbători și tradiții begurești. Ne rămâne doar să vă vorbim pe scurt despre a lui gastronomie. Printre mâncărurile tipice pe care le poți savura în oraș se numără și cele făcute pește de stâncă, care au chiar și câteva conferințe. Dar și altele comune pentru restul Costa Brava. De exemplu, orez, monkfish cu legume sau skate cu cartofi.

Iar, printre dulciuri, brunyol-urile sunt niște fritjeri rafinate, iar prăjitura cu morcovi este o prăjitură delicioasă. Mergi și bucură-te de tot ce îți oferă Begur.

L.- GENOCIDUL ARMEAN.

Cel mai cumplit masacru de la începutul secolului xx. Aproape 2 milioane de armeni, uciși în numele naționalismului

Unul dintre cele mai crude masacre îndreptate împotriva populației civile în Primul Război Mondial a fost cel al turcilor împotriva armenilor. Din anul 1915 până în 1922, turcii au măcelărit sistematic populația armenescă aflată pe teritoriul său, iar evenimentele au rămas cunoscute în istorie drept "genocidul armean".

Armenii au creat o cultură unică în zona munților Caucaz încă de acum 3000 de ani. Educați, civilizați și pe deasupra pricepuți în domeniul negoțului și în general al afacerilor, armenii au avut însă de suferit din cauza instabilității politice din zonă, bucurându-se doar pentru o scurtă vreme de independență și strălucire politico-militară. Armenii au fost primul popor care a adoptat creștinismul ca religie oficială, încă din secolul al IV-lea d Hr. De-a lungul timpului, armenii au stat sub ocupație persană, seleucidă, romană, bizantină, turcică, mongolă și o bună perioadă sub cea otomană. Datorită calităților mercantile, coeziunii de credință, dar și a educației, armenii au reușit nu numai să supraviețuiască, dar chiar și să prospere sub ocupație străină. Cu toate acestea armenii au stârnit și ura cuceritorilor. Este vorba despre otomani, cei care i-au considerat pe armeni, o perioadă, trădători și un pericol la granițe. De aceea armenii de pe teritoriul otoman au fost supuși în două rânduri la măceluri cumplite.

Rădăcinile măcelului

Din secolul al XV lea, Armenia a devenit parte a Imperiului Otoman. Turcii musulmani le-au oferit o oarecare autonomie armenilor creștini, dar le-au pus taxe mai mari și le-au îngrădit o serie de drepturi. Cu toate acestea, armenii au reușit să prospere sub stăpânire otomană. Începând cu rivalitatea dintre Imperiul Otoman și Rusia, armenii au început să fie priviți cu suspiciune de turci. Fiind creștini și la granița cu Imperiul Rus, otomanii credeau că armenii sunt trădători și că se supun mai degrabă rușilor decât turcilor. Otomanii erau de asemenea îngrijorați de faptul că armenii ar putea pactiza cu rușii chiar în coasta Imperiului. Suspiciunile la adresa armenilor au crescut odată cu prăbușirea Imperiului Otoman în secolul al XIX lea. Practic armenii au devenit ținta frustrărilor otomane la apusul imperiului. Atunci când, în secolul al XIX lea, armenii au cerut drepturi civile, sultanul Abdul Hamid al II lea, obsedat de loialitate, a declarat unui report în 1890 că va "îi va rezolva cât de curând pe acești armeni". Practic a început să organizeze un program coordonat minuțios de stat în perioada 1894-1896. Drept răspuns la protestele armenilor, care cereau drepturi civile, armata otomană a fost trimisă să jefuiască și să ardă satele armenesti. Sute de mii de armeni au fost măcelăriți. A fost primul măcel îndreptat împotriva armenilor.

"Tinerii turci" și genocidul din Caucaz

În anul 1908, Imperiul Otoman se prăbușea. Un grup de revoluționari reformatori numiți "Tinerii turci" l-au detronat pe sultanul Abdul Hamid al II lea și au fondat pe ruinele imperiului un stat constituțional modern. Pe scurt, o republică. Inițial, armenii s-au bucurat, mai ales că se gândeau că vor scăpa de persecuțiile lui Abdul Hamid. "Tinerii turci" s-au dovedit însă mai zeloși în "turcizarea" fostului imperiu. "Tinerii turci" aduceau un naționalist care bântuia prin toată Europa. Pentru ei toți cei care nu erau turci și pe deasupra și creștini, erau o amenințare pentru noul stat. Armenilor li se pregătea cu adevărat ceva cumplit. În 1914, turcii intrau în Primul Război Mondial de partea Puterilor Centrale, adică de partea Germaniei și a Austro-Ungariei. În același timp, autoritatea religioasă otomană declara război tuturor creștinilor, în afara aliaților militari, bineînțeles. La scurt timp, armenii au primit din nou eticheta de trădători. Și asta în condițiile în care armenii erau motivați să lupte împotriva Germaniei și a Turciei pentru a-și câștiga independența. Mai mult decât atât, armenii au organizat batalioane de voluntari care au luptat de partea rușilor,

împotriva turcilor, în zona Caucazului. A fost picătura care a umplut paharul și motivul excelent pentru turci de a declanșa atrocitățile.

2 milioane de oameni masacrați

Sub pretextul că vor să-i deporteze pe armeni pentru a asigura granița otomană, Guvernul turc a început pe 24 aprilie 1915 genocidul împotriva armenilor. Chiar în acea zi, Guvernul a ordonat arestarea și executarea a câtorva sute de intelectuali armeni. După aceea, armenii, femei, bărbați, copii, bătrâni, au fost încolonați și trimiși într-un marș al morții prin deșertul mesopotamian, fără apă și mâncare. De multe ori, armenii trimiși în aceste marșuri forțate erau dezbrăcați și puși să umble goi sub soarele arzător până cădeau și mureau de sete. Cei care se opreau pentru a se odihni erau împușcați. În același timp, "Tinerii turci" au organizat "Batalioanele măcelarilor", formate din criminali și foști pușcăriași, trimise să omoare tot ce întâlneau în cale. Aceștia au comis atrocități greu de imaginat împotriva armenilor. Au înecat oameni în râuri, i-au aruncat de pe stânci, i-au crucificat și chiar i-au ars de vii.

"Violurile și bătăile erau la ordinea zilei. Cei care nu erau omorâți pe loc, erau mânați prin munți și deșert fără apă, mâncare sau adăpost. Sute de mii de armeni mureau de oboseală sau erau omorâți", scria David Fromkin în lucrarea sa "A peace to end all peace".

Mărturiile vorbesc despre această campanie de "turcizare" și arată că mulți copii erau răpiți și convertiți forțat la islam și dați familiilor turcești. În alte locuri, femeile erau violate și forțate să intre în haremurii sau să devină sclave. Familii musulmane s-au mutat în casele armenilor și le-au luat proprietățile. Deși cifrele variază, se estimează că au fost omorâți peste 2 milioane de armeni în perioada 1915-1922. Autoritățile otomane nu au recunoscut genocidul armean.

Senatul american a adoptat o rezoluție care recunoaște genocidul armean FOTO [Wikipedia.org](https://www.wikipedia.org)

Senatul Statelor Unite a adoptat joi, în unanimitate, o rezoluție care recunoaște drept genocid atacurile în masă împotriva armenilor din Turcia, de acum un secol, spre marea nemulțumire a Turciei, tensionând și mai mult relațiile dintre Ankara și Washington, transmite Reuters.

Turcia a condamnat măsura, afirmând că nu va ajuta la îmbunătățirea relațiilor cu Statele Unite. Cei doi aliați din cadrul NATO au deja opinii divergente în mai multe subiecte, inclusiv

în privința achiziției de către Ankara a sistemelor rusești de apărare antirachetă și a politicii față de Siria.

Camera Reprezentanților, condusă de democrați, a adoptat o rezoluție în acest sens în luna octombrie, dar votul din Senat a fost blocat în mai multe rânduri de senatorii republicani.

“Prin adoptarea rezoluției referitoare la genocidul armean, Senatul a confirmat în sfârșit istoria”, a declarat senatorul democrat Bob Menendez, care a fost unul dintre co-autorii legii.

Rezoluția afirmă că este politica Statelor Unite de a comemora drept genocid uciderea a 1,5 milioane de armeni de către Imperiul Otoman, în perioada 1915-1923. Imperiul Otoman a fost constituit în jurul Turciei de astăzi.

Turcia acceptă că mulți dintre armenii care trăiau în Imperiul Otoman au fost uciși în ciocnirile cu forțele otomane în timpul Primului Război Mondial, dar contestă numărul victimelor și neagă că uciderile au fost sistematice și că ar constitui un genocid.

“În fiecare tentativă anterioară de a politiza istoria de către unii membri ai Congresului, am reiterat poziția noastră de a forma un grup pentru a studia problema”, a scris pe Twitter Fahrettin Altun, director pentru comunicare al Turciei, ca reacție la rezoluție.

“Istoria va califica aceste rezoluții ca fiind acțiuni ireponsabile și iraționale ale unor membri ai Congresului SUA împotriva Turciei”, a afirmat Altun, adăugând că membrii respectivi au acționat pentru a tensiona relațiile dintre cele două țări.

Ibrahim Kalin, purtător de cuvânt al președinției turce, “a condamnat cu țărnie și a respins” măsura.

Casa Albă nu a dorit ca rezoluția să fie adoptată, pe fondul negocierii cu Ankara a unor subiecte sensibile și în urma unei întâlniri la Casa Albă între președintele turc Tayyip Erdogan și președintele Donald Trump, în luna noiembrie.

La momentul respectiv, Trump a descris întâlnirea sa cu liderul turc ca fiind “minunată”, dar cu toate acestea nu au avut loc progrese concrete legate de problemele dintre cei doi aliați din cadrul NATO.

Senatorii republicani au mai fost nemulțumiți de achiziția de către Turcia a sistemelor de apărare antirachetă rusești S-400, despre care Statele Unite afirmă că reprezintă un risc pentru avioanele sale de luptă F-35 și nu pot fi integrate în sistemele de apărare ale NATO.

În plus, o comisie din Senatul american a adoptat miercuri prevederi pentru sancționarea Turciei din cauza incursiunii în Siria, presându-l pe Trump să adopte o atitudine mai fermă în această chestiune, în condițiile în care mulți parlamentari îl acuză pe președinte că a permis ofensiva militară a Ankarei împotriva kurzilor.

Ambasadorul american la Ankara, convocat în urma recunoașterii genocidului armean de către Senatul SUA

Turcia l-a convocat vineri pe ambasadorul american David M. Satterfield, în semn de protest față de adoptarea de către Congres a unei rezoluții prin care recunoaște drept genocid masacrarea planificată a sute de mii de armeni de către otomani în urmă cu un secol, ceea ce Ankara respinge, relatează AFP.

"Ambasadorul Statelor Unite a fost convocat la (sediul) Ministerului (de Externe) în legătură cu decizia luată de Senatul american pe tema evenimentelor din 1915" - o expresie prin care Ankara desemnează masacrele -, a anunțat o sursă diplomatică turcă.

La două luni după Camera Reprezentanților, Senatul a adoptat joi, în unanimitate, o rezoluție cu privire la "comemorarea genocidului armean, recunoscându-l în mod oficial".

Turcia a denunțat aprig acest vot, iar președinția turcă a apreciat că el "pune în pericol relațiile" între Ankara și Washington, doi aliați NATO cu relații tensionate.

În pofida faptului că aceste rezoluții nu au caracter constrângător, kongresmenii americani îl îndeamnă de-acum pe președintele Donald Trump să li se alăture.

Însă un purtător de cuvânt al Ambasadei Statelor Unite la Ankara a dat vineri asigurări AFP că, în pofida votului Senatului, "poziția administrației nu s-a schimbat" și a trimis la un comunicat publicat în aprilie de Casa Albă.

În acest comunicat, Casa Albă comemora victimele "uneia dintre cele mai rele atrocități în masă din secolul al XX-lea", dar nu folosea cuvântul "genocid".

Numeroși istorici califică masacrările sistematice ale armenilor în timpul Primului Război Mondial de către trupele Imperiului Otoman drept genocid, recunoscut de Guverne sau Parlamente din aproximativ 30 de țări, inclusiv Statele Unite, Franța și Germania.

Estimările numărului morților variază între 600.000 și 1,5 milioane.

Termenul "genocid" este însă respins de Turcia, care a luat naștere în urma unei dezmembrări a Imperiului Otoman în 1920 și care recunoaște masacre și evocă un război civil, dar și o foamete, în care au murit 300.000 până la 500.000 de armeni și tot atâția turci.

M.- CĂLĂTORIE ÎN JURUL LUMII

Circuit turistic web ! Descoperi circuite turistice cu autocarul sau avionul, tarife hoteliere și oferte last minute la agenții de turism, prețuri reduceri și promoții la bilete de avion, curse low cost și charter, informații de geografie, istorie și cultură pentru destinații de călătorie la mare sau la munte, concediu în insule exotice sau agroturism. Informații despre rezervări online la hoteluri și pensiuni în regim all inclusive sau cazare cu demipensiune, rent a car, turism și sfaturi web!

TRADIȚII, SĂRBĂTORI ȘI FESTIVALURI ÎN EUROPA

Tradiții, sărbători și festivaluri în Spania

Spania este una dintre cele mai mari țări din Europa, ocupând cea mai mare parte a Peninsulei Iberice. Amatorii de vacanțe merg în Spania pentru plajele însorite aflate de-a lungul Marii Mediterane și Coastei Atlanticului, dar este mult mai mult de vizitat dacă aveți timp. Festivalurile și sărbătorile tradiționale abundă în Spania.

Luptele cu tauri, matadorii și dansurile flamenco reprezintă doar vârful iceberg-ului.

Las Fallas, Valencia: este unul dintre cele mai impresionante festivaluri din Spania. Acest eveniment are loc de fiecare dată în Martie, în orașul mediteranean Valencia. Sărbătoarea durează o săptămâna și include focuri de artificii neîntrerupte alături de fanfare zgomotoase. Figurine uriașe făcute din hârtie ce satirizează celebritățile spaniole și mondiale umplu piețele locale, transformând orașul într-un veritabil

wonderland. Tradiția a început că o sărbătoare atribuită Sfântului *Iosif*, protectorul Valenciei.

Ghidurile turistice recomandă în general sosirea la acest festival la sfârșitul săptămânii, astfel încât să puteți asista la ultima seară a festivalului, când toate figurinele din hârtie sunt arse. Figurină votată 'cea mai bună efigia' este cruțată de flăcări și este pusă în centrul orașului. Alte sute de figurine ard în incedii protejate cu bariere de pompieri, care supraveghează bună desfășurare a festivalului pe toată durata nopții.

Magazine de cumpărături în Milano

Mulți cred că dacă ar exista un oraș care să concureze cu Parisul pentru titlul de capitală a modei la nivel mondial, acela ar fi Milano. Acesta este Mecca pentru dependenții de modă și excelează la capitolul designeri riverani. Buticurile exclusiviste vând unele dintre cele mai sofisticate

articole de modă.

Milano a fost orașul lansării pentru o mulțime de designeri cunoscuți, cum ar fi : Versace, Prada, Dolce & Gabbana și Armani, ei și-au deschis primele buticuri aici. Pentru cei care caută ceva mai accesibil, Milano oferă o multitudine de opțiuni pentru cumpărarea articolelor de modă noi și second-hand. Printre acestea se numără: Quadrilatero d'Oro (Cadrilaterul de Aur), Navigli, Corso Buenos Aires, Galleria Vittorio Emanuele și Corso Vittorio Emanuele II.

Indiferent dacă le cumpărați de la un butic al unor designeri de top sau de la un mic atelier artistic, obiectele milaneze de design interior vor aduce eleganță italiană în casele dumneavoastră.

Mascarpone, faimoasa crema de brânză, provine din zona Milano și este folosită pentru a pregăti deliciosul deșert tiramisu. O puteți găsi în magazinele de specialitate milaneze.

Centre culturale în Europa **Cultura Parisului**

Timp de secole, Parisul a fost un centru înfloritor al culturii europene și un punct de întâlnire pentru artiștii din întreagă lume.

Timp de secole, Parisul a fost un centru înfloritor al culturii europene și un punct de întâlnire pentru artiștii din întreaga lume. Astăzi, moștenirea culturală a orașului poate fi admirată în sute de muzee, galerii de artă și biserici. Spiritul Parisului este, de asemenea, găsit în muzică artiștilor locali și în splendoarea arhitecturală care conferă orașului o imagine de lux. Deși, de obicei, este considerat leagănul culturii franceze, Parisul este în esență

o metropolă multiculturală.

Operele găsite în galeriile de artă sau în expoziții în aer liber, indică în mod clar faptul că trecutul colonial al Franței și boom-ul imigrației contemporane au lăsat un semn permanent în conștiința culturală a orașului. Diverse experiențe ale imigranților din toată lumea se regăsesc în festivaluri locale de artă, arhitectură, mâncare și festivaluri anuale.

La jumătatea lunii februarie, de exemplu, parizienii se adună în cartierul chinezesc (Quartier Chinois), pentru a sărbători începerea Anului Nou Chinezesc. Deși această tradiție, este fără îndoială, un import străin, puțini localnici ar avea îndoieli legate de afinitatea sa pentru cultură pariziană. De aceea, în fiecare an, mii de oameni se adună aici pentru a viziona paradă plină de culoare, în timp ce pleacă de la Place d'Italie spre Porte de Choisy, într-un spectacol plin de dragoni de hârtie, artificii, dansuri etnice și muzică. Festivalul este, deasemenea, o oportunitate pentru a degusta preparate din bucătăria pariziană, care în aceste zile nu cuprinde doar clasicele cornuri și cafele cu lapte franceze, dar și specialități din China, Vietnam sau bucătăria Arabă.

Parcuri de distracții în Europa

Magic Kingdom Park la Walt Disney World - Orlando, Florida

Magic Kingdom reprezintă inima lumii lui Walt Disney, aici

hoinărind pe străzi personaje Disney. Castelul Cenușăresei construit pe baza castelului cu turnuri german Neuschwanstein, este favoritul garantat pentru cei mici. Veți găsi surprize, fantezie și praf magic peste tot în acest parc. Cele șapte tărâmurii magice îi conduc pe cei mici și inimile lor într-o călătorie distractivă, entuziasmanta și fantastică. Magic Kingdom Park este locul unde basmele devin realitate. Aventuri magice și povești încântătoare va așteaptă pe dumneavoastră și familia dumneavoastră la Magic Kingdom Park.

Blackpool Pleasure Beach - Lancashire, Marea Britanie

Parcul are un amestec de curse, unele se desfășoară pe sine tradiționale din lemn, roller-coasterelor rulează pe sine de oțel, există și curse mici pentru familii și curse avansate care îți dau fiori. În prezent parcului i se adaugă curse noi, spectacole noi și un cazino. Alte atracții majore sunt spectacolele

numeroase pe care parcul le are în oferta, printre ele se numără Forbidden (Interzis) are loc la The Globe și Hoț Ice (Gheață Fierbinte) de la Arena. Pleasure Beach (Plajă Plăcerii) atrage anual aproximativ 6 milioane de vizitatori.

În 2007, Pleasure Beach s-a clasat pe locul al paisprezecelea în clasamentul celor mai populare parcuri tematice din lume, cu 5,5 milioane de vizitatori. Acesta a fost singurul parc de distracții din Marea Britanie care a intrat în top 25 parcuri din lume.

CLUBURI ȘI BARURI ÎN EUROPA

Cluburi și baruri din Paris

Barul Buddha este unul dintre cele mai renumite baruri din Paris. Acest bar trebuie vizitat, chiar dacă veți cheltui 15 euro pe un cocktail. Fie că ești în căutarea unui local pentru a servi ceva de mâncare, o băutură sau pur și simplu ești în trecere, Barul Buddha nu trebuie ratat mai ales pentru muzică și ambianța sa.

Bugsy`s este pub-ul perfect pentru a servi o masă și o băutură în stil britanic. Este un loc frecventat de diplomații ambasadelor Statelor Unite și Angliei, așa că dacă ești un împătimit al politicii, acesta este pub-ul perfect pentru tine. The Moosehead se află pe malul stâng al Senei. După ce ai băut câteva martini la FUBAR, treceți peste stradă la "The Moose" pentru o bere bună și cocktailuri creative (încercați Capcană Ursului). Marțea este "Seară Doamnelor", ele beneficiind de băuturi la jumătate de preț.

Deși aproape fiecare țară din Europa de Vest are cazinouri, cele trei țări dominante, însumând aproximativ 500 de cazinouri, sunt Franța, Germania și Marea Britanie. Spania, cu aproape 40 de cazinouri, este următoarea, după care urmează Cipru, Olanda, Portugalia, Austria și Belgia. În timp ce Italia, una dintre cele mai mari țări în privința suprafeței și a economiei, are numai 4 cazinouri.

Cazinouri în Europa de Vest

Cazinourile europene se cufundă în istorie, cu toate acestea doar două sunt foarte celebre, Baden-Baden din Germania și Cazinoul Monte Carlo din Monaco. Un nou tip de cazino ajunge pe continent în 2007, când cluburile londoneze renunța la stilul clasic al cluburilor europene și aduc Las Vegasul la Londra prin deschiderea "The Casino at the Empire". Nouă legislație, prima din Marea Britanie a dus atât la o expansiune a numărului de cazinouri cât și la apariția primului cazino în stil Las Vegas "Super Casino" construit în Manchester. În Europa, anumite țări sau state din cadrul acestora, sunt atacate în instanțele europene pentru încălcarea legilor de monopol. Un exemplu clar este Olanda unde toate cele 14 cazinouri sunt conduse de compania de stat Holland Casino. Cazinourile din Olanda au început să apară încă din 1976 și, deși multe dintre acestea erau ilegale, nici unei alte firme nu i s-a permis să deschidă cazinouri. În Austria monopolul asupra licențelor de cazino le avea tot un organism guvernamental, Casinos Austria, până ce o altă licență a fost eliberată pentru compania austriacă Novamatic. De la o țară mică că Austria, Casinos Austria a devenit probabil cel mai mare și mai cunoscut operator din lume. Novamatic, are de asemenea cazinouri în multe părți ale lumii.

Din țările de jos, jocurile de noroc au apărut recent în Suedia (4 cazinouri) și în Finlanda unde este legalizat un singur cazino de mai bine de 10 ani. Danemarca are cazinouri de mult

timp, însă numărul lor a rămas constant la 6. Finlanda, deși că suprafață este printre cele mai mari țări din Europa, nu are cazinouri, în aceeași situație aflându-se și Islanda.

Restaurante și mâncăruri tradiționale în Europa

Europa are unele dintre cele mai bune restaurante din lume, fiind cunoscută pentru cele mai bune bucătării. Dacă se întâmplă să vizitați Anglia, nu o puteți face fără a vizita Restaurantul The Făt Duck. Este cel mai important restaurant din Europa.

Acesta a fost catalogat ca al doilea restaurant din lume.

Restaurantul a fost conceput într-un stil modest având lookul unei cabane obișnuite.

Europa are unele dintre cele mai bune restaurante din lume, fiind cunoscută pentru cele mai bune bucătării. Dacă se întâmplă să vizitați Anglia, nu o puteți face fără Restaurantul Făt Duck a pornit că un restaurant francez ce a fost pus în funcțiune de bucătarul-șef Heston Blumenthal în Berkshire. Acest loc oferă extazul unei seducții culinare adevărate.

Restaurantul Pierre Gagnaire din Paris, este fără îndoială cel mai bun restaurant din Franța. Bucătarul-șef Pierre Gagnaire experimentează cu aromele franceze eficient și adaugă unicitate franceze eficient și adaugă te pentru fiecare rețeta oferită.

Restaurantul The Noma aflat în Copenhaga, Danemarca, este renumit pentru barurile sale de martini și delicatesele asiatice combinate cu cele tradiționale.

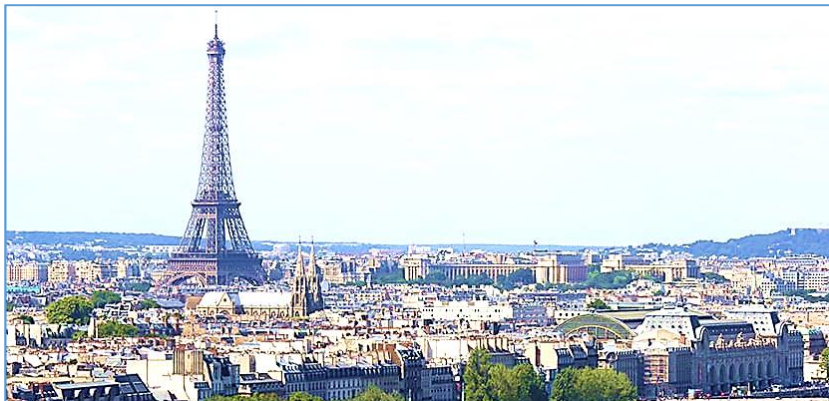
În restaurantul Gambero Rosso, situat în San Vincenzo, Italia, veți găsi cele mai bune preparate din carne, care va vor răsfăța papilele gustative.

II. CURIOSITĂȚI ALE LUMII

A.- DE PRIN LUME ADUNATE

Planeta noastră este atât de incredibil de mare încât există multe curiosități în lume care ne ajută să înțelegem cultura unei țări, chiar dacă datele pot părea banale la început.. Mai ales dacă planificăm o călătorie spre întâlnirea pentru prima dată.

Mai jos vom analiza câteva curiosități foarte interesante despre diferite țări din Europa.

FRANȚA

În cele mai vechi timpuri, ceea ce este acum Franța a fost ocupată de gali. Romanii au botezat aceste meleaguri ca fiind Galii, dar odată cu căderea Imperiului Roman, poporul celtic al francilor a invadat regiunea și i-a dat numele de Franța („țara francilor”). Kilometrul Zero al drumurilor franceze este situat în fața ușii Catedralei Notre Dame de Paris simbolizată cu o stea de bronz pe trotuar.

Franța este principala destinație turistică din lume. În 2015 a primit în total 83 de milioane de turiști, dintre care jumătate au vizitat Parisul.

De la victoria normanilor la bătălia de la Hastings (1066) și până la sfârșitul secolului al XIV-lea, franceza a fost limba

oficială a Angliei. În prezent, 85% din cuvintele în limba engleză provin din franceză.

Deși majoritatea francezilor se salută cu două sărutări pe obraz, în unele regiuni se pot da până la cinci sărutări. De exemplu, în regiunile Auvergne, Provence, Languedoc, Rhône și Charente există trei sărutări; Există patru sărutări în Loira, Normandia și Champagne-Ardenes, iar în sudul Corsica sunt cinci. În 2010, mâncarea franceză a fost declarată Patrimoniu Cultural Imaterial al Umanității de către UNESCO.

GERMANIA

Se află pe lista celor mai populate țări din lume cu o populație de peste 82 de milioane de oameni.

Pentru a se saluta, au un fel de îmbrățișare prietenoasă numită „îmbrățișarea koala”. Se administrează fără a strânge prea mult și a lăsa puțin aer între braț și spate.

În ciuda faptului că a fost numit Oktoberfest, festivalul berii are loc în septembrie. Germanii ocupă locul al doilea în lume după Irlanda în ceea ce privește consumul de bere de persoană. De asemenea, există aproximativ 1.500 de mărci diferite.

După inventarea tiparului, în 1663, când revista Hamburg Erbauliche Monaths Unterredungen (discuții lunare edificatoare) a devenit prima publicație obișnuită. Germania este încă una dintre țările cu cea mai mare industrie de editare de astăzi.

ȚĂRILE DE JOS

Dacă există o floare asociată cu Olanda, aceasta este lălea. Cu toate acestea, acestea nu provin din Olanda, ci din Turcia și s-a demonstrat că aceste plante cresc extrem de bine în Olanda.

Toți copiii din Olanda învață engleza la școală de la o vârstă fragedă. Oamenii care vizitează Amsterdam sunt adesea impresionați de cât de fluent vorbesc olandezii această limbă.

50% din teritoriul olandez este la mai puțin de un metru deasupra nivelului mării. Din fericire, Olanda nu se află într-o zonă predispusă la tsunami.

Capitala olandeză este alcătuită dintr-un strat gros de noroi și lut și toate clădirile sunt construite pe stâlpi de lemn așezați într-un strat de nisip adânc de 11 metri. Inclusiv Palatul Regal din Piața Dam.

Există încă mai mult de o mie de mări de vânt. Unele dintre ele pot fi vizitate ca muzeu în locuri precum Zaanse Schans sau Kinderdijk.

ITALIA

Cel mai vechi măslin din lume se găsește în Umbria și are mai mult de 1.700 de ani. 23% din suprafața Italiei, aproximativ 300.000 de kilometri pătrați, sunt păduri.

Universitatea din Bologna, fondată în 1088, este cea mai veche universitate din Europa.

Italia este țara cu cele mai multe situri ale patrimoniului mondial din lume, înaintea Chinei și a Spaniei.

ESPAÑA

Spania este liderul mondial în transplanturi și donații de organe. Conform Guinness World Records, restaurantul Casa Botín din Madrid este cel mai vechi din lume încă deschis. A fost inaugurat în 1725 și are aproximativ 300 de ani de istorie.

Potrivit observatorului internațional al vinului, Spania este țara cu cea mai mare suprafață de vie (967 milioane de hectare) din lume. Este urmată de China (870 milioane de hectare) și Franța (787 milioane de hectare).

În Lanzarote există singurul muzeu subacvatic din Europa, în timp ce în Cartagena există unul dintre cele două muzee monografice de arheologie subacvatică. Celălalt este în Bodrum, Turcia.

Spania produce aproximativ 45% din uleiul de măsline consumat în lume

Sierra Nevada este cea mai înaltă stație din Europa, deoarece atinge 3.300 de metri deasupra nivelului mării în punctul său cel mai înalt.

Spaniola este cea mai folosită limbă în țară, dar există și alte limbi cooficiale în funcție de regiunea în care vă aflați: catalană, galiciană, bască ... De fapt, aceasta din urmă nu are nicio relație cunoscută cu alte limbi vii sau lipsă și nu se cunoaște originea sa.

Cum să vizitați Parc Güell

Moștenirea modernistă a lui Antonio Gaudi din Barcelona este pur și simplu fascinantă: Casa Batlló, Sagrada Família, Casa Milà ... Cu toate acestea, celebrul arhitect catalan nu numai că a proiectat clădiri, ci și-a dezlănțuit creativitatea în grădini. Ca urmare a imaginației sale, a apărut Parcul Güell, un loc declarat patrimoniu mondial de către UNESCO în 1984 și cu o suprafață de peste 17 hectare plină de mozaicuri, forme ondulate și geometrice și inspirată de natură.

Acest parc este atât de popular încât probabil doriți să-l vizitați în timpul unei excursii la Barcelona.

Și ar trebui! Întrucât este unul dintre locurile emblematice ale Barcelonei și din care toată lumea are o fotografie.

Parcul își datorează numele lui Eusebi Güell, un om de afaceri bogat, pasionat de talentul lui Gaudi, care a servit ca patron principal al acestuia. Deși ideea principală pentru Park Güell a fost construirea unui complex rezidențial de lux, odată cu trecerea timpului, această idee a fost aruncată și în locul său a fost construit parcul despre care am auzit cu toții. Un loc magic și unic, care își surprinde mereu vizitatorii.

Parcul Güell a fost deschis publicului în anii 20 și de atunci a devenit una dintre principalele atracții turistice din Barcelona.

Cu o suprafață de peste 17 hectare, Park Güell este acoperit de forme ondulate, coloane asemănătoare copacilor, figuri de animale și forme geometrice. De asemenea, putem

găsi în interior elemente simbolice religioase care îi conferă un sens și mai special.

Gaudi a dorit să profite de denivelările muntelui de pe amplasament pentru a crea o cale de înălțare spirituală care să culmineze cu o vizită la capela pe care intenționa să o construiască pe vârful. În cele din urmă, această idee nu a fost realizată și a fost înlocuită de Monumentul Calvarului, din care se pot obține cele mai bune vederi ale Barcelonei. Este minunat!

Scările parcului Güell din Barcelona

Ce putem vizita în Park Güell?

intrarea princi-pală există două case care arată ca o poveste. Casa del Guarda găzduiește expoziții audiovizuale despre trecutul parcului, în timp ce cealaltă casă funcționează ca un magazin. Un alt dintre cele mai interesante

locuri de vizitat este Casa Muzeului Gaudi din interiorul parcului, unde artistul a trăit între 1906 și 1925.

Epicentrul parcului Güell este un pătrat mare în care se află o bancă mare lungă de 110 metri, cu aspectul unei reptile acoperite de mozaicuri. Majoritatea suprafețelor sunt decorate cu mozaicuri realizate cu bucăți de ceramică colorată, ceea ce este deosebit de izbitor și unic.

Park Güell vă oferă un serviciu de tur ghidat în diferite limbi, astfel încât să puteți învăța din prima mână istoria și

simbolurile uneia dintre cele mai populare lucrări ale lui Antonio Gaudí.

Însoțit de un ghid, turul ghidat va permite vizitatorilor să intre în Barcelona de la sfârșitul secolului al XIX-lea pentru a afla secretele parcului și armonia acestuia cu natura. În timpul vizitei, se face un tur de aproximativ o oră prin cele mai emblematice puncte de interes din Park Güell. Există două tipuri de excursii cu ghid: tur general cu ghid și tur privat cu ghid.

Cu șapte milioane de vizitatori pe an, Barcelona este încă instalată în partea de sus a orașelor cu cea mai mare atracție turistică din lume datorită numeroaselor sale farmece. Unul dintre cele mai apreciate de turiști este modernismul, un stil arhitectural și decorativ care în capitala catalană poartă ștampila inconfundabilă a lui Antoni Gaudí.

În fiecare an, milioane de turiști vin la Barcelona pentru a cunoaște în profunzime opera acestui geniu care a știut să-și surprindă arta în multe clădiri și spații din oraș.

MASACRUL DE LA JONESTOWN.

JIM JONES: „Nu ne-am sinucis. Am comis un act de sinucidere revoluționară” Roxana Ioana Ancuța

Jim Jones (13 mai 1931 – 18 noiembrie 1978), predicator, activist politic și cel mai bine cunoscut ca liderul cultului Peoples Temple (între 1955 și 1978) care a condus peste 900 de adepți la o sinucidere în masă cunoscută numită Masacrul din Jonestown, în comuna sa izolată din junglă din Jonestown, Guyana, la 18 noiembrie 1978.

Născut la 13 mai 1931, în Crete, Indiana, SUA, Jim Jones a fondat Templul Poporului în Indianapolis în anii 1950, pentru ca mai apoi să se mute în California. Templul Poporului (Peoples Temple) a fost o organizație religioasă care teoretic își propunea să pună accentul pe justiție socială, egalitate și servicii comunitare dar care în timp s-a centralizat din ce în ce mai mult în jurul personalității liderului ei – Jim Jones – transformându-se într-un grup de tip cult.

I.G. Duca, provocat de vărul său la un duel cu pistoale în Copou: „A trebuit să...”

Ziua în care se publica una dintre cele mai celebre cărți din istorie

După ce în anii 1970, Jones a mutat Templul Poporului în California, numărul membrilor săi a crescut semnificativ. La

sfârșitul anilor 1970, organizația a înființat un complex mare numit „Jonestown” localizat în Guyana, America de Sud, Jones prezentând public Jonestown ca pe o comunitate utopică dar care în realitate era marcată de izolare, control strict și foarte multe și grave abuzuri.

Copiii și bătrânii au fost forțați să se sinucidă

În noiembrie 1978, Templul Poporului a atras atenția internațională atunci când un grup de membri ai familiilor și jurnaliști îngrijorați au vizitat Jonestown. Pe fondul acuzațiilor tot mai numeroase de abuz și constrângere, kongresmanul Leo Ryan și delegația sa au sosit pentru a investiga așezarea lui Jones. Cu toate acestea, vizita lor s-a încheiat tragic, când membrii Templului Popoarelor i-au atacat și ucis pe Ryan și pe alte câteva persoane. Temându-se de repercusiuni legale, Jones a orchestrat un eveniment de crimă-sinucidere în masă la 18 noiembrie 1978. Peste 900 de membri, inclusiv peste 200 de copii, au murit după ce au ingerat o băutură, Flavor Aid, cu aromă de struguri și cianură.

Dar nu toată lumea a murit de bunăvoie în acea zi, unii adepți fiind injectați cu forța cu soluția în care se afla cianură, în special copiii și persoanele mai în vârstă.

În urma unor investigații făcute de jurnaliștii de la Time, aceștia au descoperit, confruntând și punând cap la cap declarațiile supraviețuitorilor, că 70% dintre cei care au murit în Jonestown erau persoane de culoare, ajunși în această situație de fapt din dorința de a scăpa de realitățile brutale ale vieții de ghetou din anii 1960 și 1970, visând la o viață mai bună pentru copiii și familiile lor, adică aproape tot ceea ce le promisese Jim Jones.

„O întreagă generație de oameni a fost pierdută în acea zi în Jonestown”

„Copiii acestor supraviețuitori”, scrie Time, „iar acum și nepoții lor, încă încearcă să înțeleagă propria descendență familială, luptându-se cu trauma moștenită și transmisă din generație în generație. O întreagă generație de oameni de culoare, unii dintre ei profesori, avocați, afaceriști și mentori din San Francisco și L.A. a fost pierdută în acea zi în Jonestown”.

Acest eveniment, cunoscut sub numele de Masacrul din Jonestown, rămâne unul dintre cele mai mari decese în masă din istoria modernă.

Peoples Temple și masacrul din Jonestown reprezintă un exemplu tragic al pericolelor cultelor și al abuzului de conducere

carismatică. Evenimentele de la Jonestown au determinat, de asemenea, o supraveghere și o reglementare sporită a organizațiilor religioase și au contribuit la o mai bună înțelegere a dinamicii culturilor și a necesității de a pune în aplicare măsuri de protecție a persoanelor vulnerabile.

Adeptii îl numeau pe Jim Jones „Tatăl”

În timpul vieții, Jones a predicat o ideologie ce reprezenta o combinație de socialism, creștinism și egalitate rasială, atrăgând un public divers. Jones s-a autoproclamat drept liderul Templului Poporului, fiind adesea numit de adeptii săi „Tatăl” sau „Tata”.

A pus în aplicare un control strict asupra vieții adeptilor săi, inclusiv asupra finanțelor, relațiilor și activităților zilnice ale acestora. I-a încurajat pe membri să întrerupă contactul cu familiile și prietenii lor din afara cultului. A organizat servicii de vindecare prin credință, pretinzând că vindecă boli și dizabilități.

Avea drepturi absolute asupra membrilor comunității pe care o conducea

Jones era cunoscut pentru personalitatea sa carismatică și pentru capacitatea de a atrage oamenii în cult, promițându-le adeptilor săi o comunitate utopică, liberă de rasism și capitalism.

Devenit deja un fel de dictator aflat în mijlocul adeptilor săi, Jim Jones își permitea să ceară favoruri sexuale tinerelor membre ori de câte ori dorea, acestea neavând voie să se opună. Era singurul care putea decide dacă tineri din congregația lui se pot căsători și tot el avea dreptul să-i despartă pe copii de părinții lor.

Jones a murit în urma unei răni prin împușcare la cap, în Jonestown, Guyana, la 18 noiembrie 1978. Moartea sa a avut loc în timpul masacrului din Jonestown, când a ordonat uciderea în masă și sinuciderea a peste 900 de membri ai grupului său religios Templul Poporului. Totuși, nu se știe dacă Jones a fost împucată de altcineva ori s-a sinucis.

Masacrul din Jonestown rămâne unul dintre cele mai mari decese în masă din istoria Americii. Acțiunile lui Jones și tragedia de la Jonestown au dus la o supraveghere sporită a cultelor și la o nouă legislație pentru a preveni astfel de incidente. Viața sa și evenimentele din jurul Templului Poporului au fost subiectul a numeroase cărți, documentare și filme.

Expresia „a bea Kool-Aid” sau „a bea Flavor Aid” a devenit o referință culturală la supunerea oarbă și la loialitatea

neîndoielnică. Leadershipul carismatic al lui Jones și capacitatea de a-și manipula adepții au fost subiecte de studiu psihologic. Era cunoscut ca având un comportament paranoic și vorbea frecvent despre o apocalipsă iminentă. Jones a avut o viață personală tumultuoasă, incluzând multiple relații extraconjugale și acuzații de abuz sexual în cadrul cultului. A folosit tactici de frică și propagandă pentru a-și controla adepții și pentru a-și menține controlul asupra puterii.

Ultimele sale cuvinte înainte să moară, înregistrate pe o casetă

„Nu ne-am sinucis, am comis un act de sinucidere revoluționară, protestând împotriva condițiilor unei lumi inumane. (...) Dacă mă vezi ca prietenul tău, voi fi prietenul tău. Dacă mă vezi ca pe tatăl tău, voi fi tatăl tău, pentru aceia dintre voi care nu au un tată. Dacă mă vezi ca pe salvatorul tău, voi fi salvatorul tău. Dacă mă vezi ca Dumnezeuul tău, voi fi Dumnezeuul tău. (...) Fii și fii de cățea capitalistă anarhistă, nenorocită și nesuferită. Asta cred eu despre rudele mele și așa mă exprim la adresa lor. (...) Toată viața mea am suferit de sărăcie și am înfruntat multe dezamăgiri și dureri, așa cum este obișnuit un om. De aceea vreau să îi fac fericiți pe ceilalți și vreau să se simtă ca acasă. Aș vrea să-mi aleg singur felul în care voi muri. M-am săturat să fiu chinuit ca în Iad. (...) Dacă te-ai născut în America capitalistă, în America rasistă, în America fascistă, atunci te-ai născut în păcat. Dar dacă te naști în socialism, nu ești născut în păcat. Dragostea este singura armă. La naiba cu asta! Rahat! Martin Luther King a murit cu dragostea în mână! Kennedy a murit vorbind despre ceva ce nici măcar nu putea să înțeleagă, un fel de iubire generalizată și nici măcar nu a susținut-o vreodată. A fost doborât. Rahat! Dragostea este singura armă cu care trebuie să lupt. Dar am o grămadă de alte arme! Am ghearele mele! Am cuțite, am dinamită... Am o grămadă de arme pentru a lupta! Voi lupta! Voi lupta! Nu există Rai acolo sus, așa că va trebui să facem Raiul aici jos.

„Cred că suntem cei mai puri comuniști care există”

În ziua în care a avut loc sinuciderea în masă, adică la 18 noiembrie 1978, 80 de persoane au supraviețuit. Plus cele câteva sute de membri ai cultului care se aflau în San Francisco și Los Angeles.

Născut în timpul Marii Depresiuni, Jim Jones a fost singurul fiu al lui James Thurman Warren Jones Sr, un membru

alcoolic al Ku Klux Klan care în cea mai mare parte a timpului făcea bani din activități empirice precum ghicitul, și al lui Lynetta Putnam, despre care Jones spunea că era parțial indiană Cherokee. În 1949, Jones s-a însurat cu o asistentă medicală pe care o cunoscuse la un spital local în care se angajase ca infirmier, cei trei adoptând mai mulți copii de origini etnice diferite, cu toții având să moară mai târziu, la 18 noiembrie 1978 în Masacrul de la Jonestown.

În copilărie, scrie IMDb.com, Jim Jones obișnuia să ucidă animale ale străzii pentru care, mai apoi, organiza, ocazional, așa zise înmormântări.

Nu am avut parte de niciun fel de dragoste. Nu am știut ce naiba este dragostea (Jim Jones despre perioada copilăriei sale) Eram considerat gunoiul cartierului.

B.- CELE MAI STRANII TRADITII DIN LUME

Articol publicat de Ion Platon

Într-o lume cu atâtea țări, religii, triburi și obiceiuri, este imposibil de a fi pe placul tuturor. În timp ce rațiunea umană este capabilă să răspundă la aproape toate isteriele lumii, unele comunități sunt încă pline de tradiții vechi și lipsite de logică. În timp ce

unele dintre acestea pot fi mistice, altele sunt destul de penibile sau chiar periculoase. Iată câteva tradiții stranii, practicate de popoare lumii, care te vor pune pe gânduri.

1. Famadihana – Dansul cu morții

O tradiție funerară practică de tribul malgaș din Madagascar, în care oamenii dansează literalmente cu cadavre, ca parte a obiceiului Famadihana. După ce au adus cadavrele strămoșilor de la locul lor de înmormântare, le reînfrăsoară în pânză proaspătă și dansează în jurul mormântului pe ritmuri muzicale. Ritualul este săvârșit o dată la șapte ani, extrem de venerat de localnici.

2. Nu cereți sare când vă aflați în ospetie în Egipt

Se pare că egiptenii se jignesc ușor. Așadar, dacă sunteți invitați la o cină și doriți să adăugați mai multă sare în farfuria Dvs., nu îndrăzniți să vă atingeți de sare, deoarece egiptenii

consideră că este echivalent cu o insultă la adresa gazdei. Hopa!

3. Nu vă prezentați la timp în Venezuela

A ajunge la timp este considerat nepoliticos în Venezuela și se recomandă să ajungeți cel puțin cu 15 minute mai târziu decât ora programată. Oaspeții care ajung la timp sunt priviți ca fiind prea dornici și lacomi. Ei bine, se pare că trebuia să mă nasc în Venezuela.

4. Arunca copilul pentru a avea noroc în India

Acest ritual este practicat în cea mai mare parte în Karnataka, unde nou-născuții sunt aruncați de pe templul Sri Santeswar, înalt de 50 de metri. Înainte de a ne închipui cu groază acest lucru trebuie să specificăm că bebelușii sunt în mod evident prinși de familie într-o cârpă. Cuplurile care sunt binecuvântate cu un bebeluș după ce au luat un jurământ la templu urmează această tradiție veche de 500 de ani. Se crede că aduce noroc copiilor. Nu știu despre bebeluși, dar sigur aș dori să putem arunca câțiva politicieni fără să-i prindem (rog a fi citit cu sarcasm).

5. Doliul lui Muharram - biciuiește-te pentru a onora sacrificiul lui Hussain în țările islamice și India

Muharram este sărbătoarea anuală care comemorează moartea nepotului lui Mohamed Hussain. Acesta a fost ucis împreună cu 72 de războinici la bătălia de la Karbala. Într-un obicei destul de bizar, oamenii merg în procesiuni de doliu pentru a-și aminti sacrificiul și pentru a se bici folosind lanțuri cu scopul de a onora sacrificiul.

6. Campionatul celei mai amuzante fețe din Anglia

Aceasta este o tradiție engleză rurală sărbătorită începând cu 1267. Există chiar și un Campionat Mondial de Gurning în Anglia, în care participanții fac cea mai grotescă față posibilă. Dacă credeți că aceasta este o tradiție stupidă, atunci trebuie să-l cunoașteți Peter Jackman, de patru ori campion mondial, care și-a scos dinții pentru a-și face mai ușor expresiile. Cred că vorbește despre dăruire de sine!

7. Hrănirea morților cu vin în Roma

Romanii cred în hrănirea morților. Atât de mult, încât mormintele conțin țevi prin care rudele decedatului pot turna miere, vin și alte produse alimentare în mormântul lor. Și ne mai mirăm de mesele copioase de la Paștele Blajinilor!

8. Lupta cu cămile în Turcia

Ați fi auzit de lupte cu tauri, dar lupte cu cămile? Nu cred. Oamenii din Turcia așteaptă cu nerăbdare evenimentul în care doi masculi de cămilă se luptă unul cu celălalt. Cine nu fuge sau se întoarce câștigă. Acest eveniment este organizat în perioada de împerechere, iar masculii au un instinct natural de a lupta unul împotriva celuilalt.

9. Mâncarea cenușii mortilor în Venezuela și Brazilia

Sigur că le este dor de persoana iubită când trec în neființă, dar mănâncă cenușii acestora pentru a-și aminti de răposați pare ceva straniu. Exact acest lucru face tribul Yonamamo din Brazilia și Venezuela. Deoarece tradiția le interzice să păstreze orice parte a corpului defunctului, aceasta este arsă și strivită, iar resturile sunt împărțite între membrii familiei și consumate de toți.

10. „Înnegrirea miresei în Scoția”

Să te distrezi înainte de nuntă este minunat, dar acest ritual originar din Scoția nu pare o distracție prea mare pentru mireasă. Obiceiul presupune aruncarea de ouă, lapte stricat și, practic, toate lucrurile dezgustătoare peste ea. „Mireasa înnegrită” este apoi dusă în oraș. Obiceiul este o metaforă a vieții grele prin care mireasa ar putea să treacă după nuntă. Tradiția o pregătește pentru noul un nou capitol, deoarece după ce treci prin asta, toate problemele conjugale vor părea minuscule!

11. Tăierea degetelor când moare cineva în Indonezia

Această tradiție din tribul Dani din Indonezia este bizară la un nivel cu totul nou. Când un membru al familiei moare, femeile din acest trib trebuie să sufere dureri fizice, pe lângă faptul că suferă de durere emoțională. Și pentru a face acest lucru, își taie o parte din degete. Se presupune că acest lucru este „calmează fantomele decedaților”. Orice ar înseamnă asta.

12. Transportarea soției însărcinate peste cărbunele încins în China

În China, se crede că, dacă soțul își poartă soția însărcinată peste cărbune care arde cu picioarele goale, soția va avea o naștere ușoară. Interesant pe ce se bazează partea logică a tradiției?

13. Interzicerea băii timp de trei zile după nunta în nordul Borneului

Interzicerea băii este un alt obicei urmat de tribul Tidong din nordul Borneului. Cuplul nu are voie să folosească baia decât

după trei zile de la nuntă. Da, asta înseamnă că nu mergi la wc. Tribul consideră că duce la o viață conjugală fericită. În cazul în care vă întrebați cum este posibil, familia se asigură că cuplul mănâncă și bea doar cantități mici.

Nu poți judeca sau condamna un obicei înrădăcinat în cultura unui popor. Orice tradiție este frumoasă, în cazul în care nu aduce daune sănătății fizice și psihice a celor care o practică.

Tradițiile și obiceiurile din diferite părți ale lumii.

Tradițiile și obiceiurile de Crăciun, ne strâng pe toți din toate colturile lumii acasă. Din acest motiv, Crăciunul pare cea mai frumoasă sărbătoare din an. Începutul lunii decembrie ne duce cu gândul la acel moment sublim, când mirosul de vin fiert și de cozonaci, umple casa cum tihna umple inimile noastre. Iar colindele ce răsună în fiecare casa trezesc în noi spiritul de sărbătoare.

Deși obiceiurile cu ocazia acestei sărbători, diferă de la o cultura la alta, un lucru avem în comun. Creștinii din lumea întreagă sărbătoresc nașterea Domnului!

Și cum românii au o vorbă "câte bordeie, atâtea obiceiuri", cam așa stau lucrurile și când vine vorba de tradițiile și obiceiurile de Crăciun. În fiecare parte a lumii există ceva diferit. Diferențele culturale ne fac unici dar și speciali în același timp.

Tradițiile și obiceiurile scandinavilor

La scandinavii sărbătorile de iarnă încep mai devreme, pe 13 decembrie. Scandinavii o sărbătoresc la aceasta dată pe Sf. Lucia. Aceasta a fost una dintre primele martire creștine.

Pe 13 decembrie, fetele tinere se îmbrăca în rochii albe cu cordon roșu în talie, iar pe cap își pun coronițe din ramuri de brad. Îmbrăcate astfel, fredonând cântece creștine și colinde, merg în procesiuni prin azile și spitale.

Desertul specific acestei sărbători este lussekatts, o prăjitură cu șofran și stafide. Un alt desert specific este budinca de orez cu lapte și unt, în care se pitește o migdală.

AMERICA DE SUD

În țările din America de Sud, se decorează cactuși, pini și brazi artificiali. Masa tradițională are ca fel principal friptura de porc, fasolea neagră servită cu orez și alte plante tradiționale.

Tradițiile și obiceiurile europenilor

În Spania cadourile de Crăciun sunt oferite pe data de 6 ianuarie, cu ocazia zilei celor trei regi, Reyes Magos. Diferite feluri de mâncare care au la bază pește, fructe de mare și curcan, sunt servite la masa de Crăciun. Deserturile specifice, au în compoziție migdale și bucati de portocale confiate.

Grecii au obiceiul de a consuma la masa de Crăciun, pâinea însemnată cu palma gospodinei. Acest obicei simbolizează binecuvântarea pâinii de către Isus. Moș Crăciunul grecilor este Sfântul Nicolae, el fiind cel care aduce cadouri și dulciuri copiilor.

ASIA

În India se împodobesc de Crăciun bananieri sau mango. Bisericile se decorează cu flori și lumânări, iar la masa de Crăciun se servește kidiyo (găluște prăjite învelite în zahăr) și neureos (foietaj umplut cu fructe uscate și nucă de cocos, prăjit în ulei).

Tradițiile și obiceiurile au fost preluat în mare parte de la portughezi și de la spanioli. În Filipine. Dintre țările din Asia, țara cu cei mai mulți creștini este Filipine. Aici Crăciunul este sărbătorit cu mult fast. Filipinezii dețin chiar recordul pentru cel mai lung sezon de Crăciun. Cele mai întâlnite preparate sunt cele care au la baza carnea de porc, șunca de casa. Deserturile specifice sunt prăjiturile din orez și fructe.

Fiecare popor are propriile tradiții și obiceiuri, care îl definesc. Dar toți sărbătorim nașterea Domnului împărțind și primind dragoste.

C.-OBICEIURI CIUDATE DIN JURUL LUMII:

De ce thailandezii nu folosesc furculița, de ce e bine să plescăi în Japonia, dar să nu pui sare în mâncare în Portugalia?

Publicat: 20.07.2017 06:05

Ultima actualizare: 05.08.2022 08:58

Japonezii trebuie să plescăie dacă vor să simtă gustul mâncării FOTO Arhivă

Fiecare cultură are propriile tradiții și superstiții, astfel că dacă te gândești să pleci într-o vacanță e bine să știi ce să faci și ce să nu faci când pășești în altă țară.

În ziua de azi, fiecare țară a lumii are propriile tradiții și norme de politețe dobândite în cursul istoriei, dar care, uneori, pot părea ciudate pentru cineva din afară. „Bright Side” a adunat obiceiurile ciudate din jurul lumii, arătând că pe lângă a fi surprins o să eviți o situație neplăcută în care poți insulta involuntar un locnic.

Japonezii se spală în aceeași baie, pe rând, fără a schimba apa. Înainte, însă, fiecare face un duș.

Japonezii plătesc nota înainte de a mânca.

Când mănâncă tăiței, japonezii plescăie pentru a simți gustul.

În Japonia nu există coșuri de gunoaie. Japonezii iau gunoiul cu ei acasă.

India

Dacă un indian vrea să îți spună „Nu” dau din cap de sus în jos, iar dacă vrea să spună „Da” scutură din cap.

Trebuie să te descălți când intri într-un templu.

Țara are o problemă cu toaletele publice, de care nu prea dispune. Oamenii își fac nevoile pe stradă.

Nu este acceptat să atingi oamenii mai mult decât e necesar.

Dacă vrei să cobori din autobuz trebuie să tragi de o sfoară care e legată de un clopoțel și care anunță șoferul că trebuie să oprească.

Statele Unite ale Americii

Chelnerii pot pune un adaos pe nota de plata, de regulă de 20% din valoarea de plată.

Transportul public în comun nu este dezvoltat în toată țara, așa că ai nevoie de o mașină pentru a ajunge unde îți dorești.

Cartofii prăjiți sunt cea mai mâncată garnitură.

Egipt Mâna stângă este asociată cu răul, așa că e indicat să apuci și să dai lucruri cu mâna dreaptă.

E acceptat să te îmbrățișezi și să te săruți în public dar numai dacă persoanele sunt de același sex.

Mâna e considerat un element de piază rea. Nu e indicat să îți miști mâinile într-o conversație.

Portugalia

Dacă pui sare în mâncare înseamnă că nu îți place.

Nu compara portughezii cu spaniolii pentru că se simt ofențați.

Portughezi cinează devreme, așa că restaurantele sunt închise înainte de ora 21.30.

Rusia

Rușii sunt foarte superstițioși. Dacă fluieri în casă or să îți spună că nu o să ai parte de bani.

Nu mânca la tine acasă dacă mergi în vizită: rușii gătesc foarte multă mâncare atunci când primesc oaspeți.

Zâmbetul nu este un semn de politețe obligatoriu.

Brazilia

Brazilienii mânâncă mai multe garnituri în același timp, de regulă, orez, cu păstăi și cartofi.

Dacă vor să te salute, folosesc gestul care arată că ești cool.

Italia

Nu e indicat să comanzi un cappucino după ora 18.00, italienii vor crede că ești nebun.

Nu pune ketchup peste paste și nu le tăia.

Pentru italieni a întârzia e ceva normal. Aici nimeni nu se grăbește.

Republica Dominicană

Dacă un dominican vrea să te întrebe ceva din nou, atunci îți mișcă nasul ca și cum ar urma să strănute.

Cu toții sunt foarte religioși, așa că inscripții precum „Iisus m-a învățat să conduc” sunt la ordinea zilei.

Thailanda

Capul este considerată partea sacră a corpului, de aceea nu e indicat să atunci capul cuiva.

Furculița e folosită doar pentru a pune mâncare în lingură. Furculița nu e băgată în gură.

Mulți thailandezi nu știu să gătească, de aceea nu multe case au bucătărie.

«Mâna stângă este asociată cu răul, așa că e indicat să apuci și să dai lucruri cu mâna dreaptă. Mâna e considerată un element de piază rea. Nu e indicat să îți miști mâinile într-o conversație.» Chestia cu mana sânga e veridică, dar ideea ca la egipteni "mana e considerată piaza rea" e puțin credibilă, căt timp o gramada de arabi poartă la gat un medalion în forma de mana, masinile sunt și ele împodobite cu astfel de simboluri, iar când egipteanul se simte amenințat de o privire - ochii fiind considerați în realitate pericolul - ridică mana și și-o piune la nivelul fetzei, ptr a "bloca" deochiul. E și o cimilitura pe tema asta: "cinci "khamsa fi ainek") degete ale mele contra ochilor tai (rai)."

Faptul ca furculița e folosită doar pentru a pune mâncare în lingură și nu e bagată în gură are probabil de-a face și în cazul thailandezilor cu influența culturală chineză, care nici ea n-a folosit și nu folosește furculița sau cutitul la masă, ptr că mâncarea e servită la masă în forma "finală", gata de bagat în gură, considerându-se necivilizat să muncești pe ea cu tăieturi de cutit și împunsături de furculița, ca palmasul - de aceea a fost considerată drept cea mai civilizată bucătărie a lumii. Faptul ca la chinezi mâncarea se servește în general la masă deja porționată la nivelul de "une bouchée" (o îmbucatură) a făcut din chinezi prima populație umană pe Terra la care "vorbiss"-ul a dispărut: inițial specia umană avea o ocluzie bucală "bout-à-bout", în care dinții calcau "varf-pe-varf". Pe măsura ce prepararea mâncării și tacamurile au uzurat funcția masticatzei, fiziologia a evoluat spre "calcatură chineză" sau "surplomb anterior vertical" - dinții maxilarului calcând deasupra (invaluid) dinților mandibulei. Acum aproape o sută de ani telogul Charles Brace constată bazându-se pe cea mai amplă colecție de crani din toate colțurile lumii și din diverse epoci că "ueverbiss"-ul se s-a manifestat în premiera la populația chineză, răspândindu-se apoi, tarziu, la toate

populațiile lumii, începând cu elitele lor și terminând încă și mai târziu cu masa populației, pe măsura ce bucatăria și modul de a mânca a evoluat în fine și el.

În Egipt: nu adăuga sare în bucate Dacă ești invitat la masă și ai proasta inspirație să mai pui un praf de sare în farfuria ta, gazda va considera că o jignești de la obraz, "declarând", prin acest gest, că găsești neapetisante bucatele pe care le-a pregătit. Dacă ai apucat totuși să comiți gestul, mai ai o scăpare: dă dovadă de prezență de spirit și scuză-te spunând că ai tensiunea cam mică, iar medicul ți-a recomandat să mănânci mai sărat.

În Venezuela: punctualitatea este o impolitețe Dacă în Europa se spune, de secole, că punctualitatea este politețea regilor, în Venezuela, lucrurile stau complet pe dos: a sosit la ora stabilită sau cu câteva minute mai devreme este o impolitețe gravă. Oaspeții bine-crescuți sunt cei care întârzie cu 10-15 minute, ca să nu fie considerați pripitiți sau... lacomi (dacă este vorba despre o invitație la masă). În Franța: fără flori roșii la prima întâlnire! Prin excelență galanți, francezii ar lua drept un afront oferirea unui buchet înflăcărat chiar de la primul rendez-vous, fiindcă ar fi ca și cum i-ai spune tinerei sfioase, pe care abia urmează să o cunoști puțin mai bine: "Unde mergem, la tine sau la mine?" În **Norvegia:** tacâmurile, obligatorii Obiceiul de a mânca folosind degetele, care câștigă tot mai mult teren în lumea largă, trece drept nărav în codul manierelor elegante respectat de norvegienii tradiționaliști. Foarte scrupuloși când vine vorba despre comportamentul civilizat la masă, aceștia folosesc furculița și cuțitul chiar și pentru a da gata un sendviș.: nu dărui ceasuri și batiste! Ambele obiecte au conotații negative: ceasul amintește că timpul zboară și viața trece, iar batista este asociată cu lacrimile (de durere, în nici un caz de bucurie). Nici florile nu sunt un cadou potrivit, deoarece sunt asociate cu doliul. **În Grecia:** dinții de lapte se aruncă pe acoperiș Mai precis, pe acoperișul casei părintești. Grecii cred cu tărie, de generații la rând, că acest obicei garantează că dinții noi vor crește repede și vor fi sănătoși, iar "beneficiarul" lor va avea noroc în viață. **În Ungaria:** nu se dă noroc Ciocnirea paharelor cu bere evocă amintiri sumbre: după o bătălie între Austria și Ungaria, în 1849, generalii austrieci și-au sărbătorit victoria – soldată cu moartea, pe câmpul de luptă, a 30 de generali maghiari – ciocnind entuziaș și bând bere. În urma acestui afront, ungurii și-au promis să se abțină de la a mai ciocni

halbele în următorii 150 de ani. Termenul a expirat demult, dar în unele zone mai conservatoare obiceiul încă este respectat.

În Turcia: turcul plătește În stil european, ai fi tentat să-i propui partenerului turc cu care ai luat un prânz de afaceri să împărțiți costurile consumației. Însă obiceiurile impun ca el să plătească totul, dacă este cel care a lansat invitația. Dacă ții mortiş să te revanșezi, nu ai decât să îl inviți, la rândul tău, la masă, cu proxima ocazie, și să achiți singur nota de plată.

În Bolivia: nu se discută despre afaceri la petreceri Fie că participă la o nuntă sau la un dineu cu ștaif, bolivienii consideră că astfel de experiențe gastronomice aparte sunt menite să îmbogățească relațiile personale, nu pe cele de afaceri. Chiar și în cazul prânzurilor și cinelor de afaceri, primul subiect pe care îl va aborda omologul tău bolivian va fi legat de familiile voastre. Abia după ce v-ați pus la zi cu cele mai noi informații pe această temă veți putea trece și la afaceri. În Japonia: e musai să mănânci cu bețișoare Dacă ții neapărat să fii taxat drept prost crescut de către comesenii tăi niponi, folosește-te de lingură, furculiță și cuțit, în locul bețișoarelor pe care nu știi să le mânuiești. În cazul în care ai deprins folosirea bețișoarelor, nu uita că atunci când te servești din farfuria comună, trebuie să folosești extremitatea pe care n-o bagi în gură.

În Finlanda: sauna nu se refuză Sauna este un mijloc de relaxare și socializare alături de familie și de prieteni, așa că n-ar trebui să te surprindă dacă partenerul de afaceri te invită la saună. Și sub nici o formă nu te gânde să-l refuzi! Invitația este un semnal foarte bun pentru soarta înțelegerilor pe care vrei să le perfecțai..

Saudiții au schimbat snookerul: a apărut bila aurie, care poate fi lovită o singură dată GSP.RO Saudiții au schimbat snookerul: a apărut bila aurie, care poate fi lovită o singură dată Planta care face minuni în ritualurile de înfrumusețare. Era folosită de Cleopatra atât pe față cât și pe păr Planta care face minuni în ritualurile de înfrumusețare. Era folosită de Cleopatra atât pe față cât și pe păr

D.- 13 DIN CELE MAI SCUMPE LUCRURI DIN LUME

Milionarii și miliardarii lumii sunt dispuși să plătească sume nebunești pentru cele mai bune sau mai limitate articole, desi probabil nu ii atrag enorm de mult respectivul, produs sau obiect. Ai fi surprins sa vezi ce suma plătesc unii oameni (miliardari) pentru unele obiecte simple .

1- History Supreme este cel mai scump iaht din lume mai exact 4,5 Miliarde De Dolari și este deținut de omul de afaceri și miliardarul malaezian Robert Kuok. La exterior, este stratificat cu platină, aur și alte bijuterii toate cantarind o greutate de aproximativ 100.000 kg.

2- Cea mai scumpă proprietate rezidențială privată din lume are o valoare de 2 miliarde lari. Un zgârie-nori personal cu 27 de etaje pe care omul de afaceri indian Mukesh Ambani .Datorită dimensiunii sale enorme clădirea necesită 600 de angajați cu normă întreagă pentru a o intretine in totalitate. Clădirea are un garaj cu 168 de mașini, 3 heliporturi, propriul centru de control al traficului aerian, un teatru de 50 de persoane și o cameră de zăpadă, unde își creează proprii fulgi de zăpadă.

3- Pianul de cristal este unul dintre cele mai scumpe pianuri din lume Are un preț estimat la 3.200.000.000 USD.

4- Tabloul Salvator Mundi al lui Leonardo Da Vinci cu o valoare de 450,3 milioane de dolari. Acest tablou a fost cumpărat pentru suma astronomică de 450 de milioane de dolari de către prințul moștenitor al Arabiei Saudite, Mohammed bin Salman,

5- Graff Diamond Hallucination este cel mai scump ceas din lume în prezent. Are un preț de aproximativ 55 de milioane de dolari. Acesta are o gamă de diamante colorate în culori neobișnuite a nuanțelor pe care le ofera.

6- Ferrari GTO din 1963: 52.000.000 de dolari. Un avocat creativ în brevete, Paul Pappalardo, a vândut acest automobil unui cumpărător care a dorit sa ramana anonim .Până acum, acesta a fost cel mai scump automobil construit vreodată.

7- Unul dintre cele mai scumpe telefoane din lume este Falcon Supernova iPhone 6 Pink Diamond. Pretul lui este de 48.500.000 de dolari.

8- Codex Leicester a fost o carte scrisă de Leonardo da Vinci , care conține diverse schițe și scrieri ale sale. Bill Gates a plătit 30,8 milioane de dolari pentru carte în 1994, ceea ce înseamnă aproximativ 48,4 milioane de dolari in ziua de azi

9- Domeniul „Insure.com” vandut la 16 milioane de dolari. Potrivit Cartei Recordurilor Guinness, Insure.com a fost cel mai scump nume de domeniu vândut vreodată.

10- Cea mai scumpă plăcuță de înmatriculare din lume valoarea ei fiind de 4,2 milioane de dolari. Aceasta plăcuță de înmatriculare vândută vreodată, conform Guinness , constă

dintr-o singură cifră – 1. La urma urmei, cine dintre noi nu vrea să fie numărul unu?

11- Cel mai scump sutien din lume valorează 12,5 milioane de dolari. Fabricat în 2001, sutienul care stabilește recorduri prezintă 1.200 de safire roz cu un smarald de 90 de carate.

12- Rolă de hârtie igienică de 1,2 milioane de dolari. O companie australiană [vinde](#) cea mai scumpă rolă de hârtie igienică din lume pentru 1,2 milioane de dolari. Potrivit site-ului lor, hârtia igienică vine în aur de 24 de carate și are 3 straturi.

13- Pene de pasăre Huia 10.000 de dolari bucata. Aceasta este cea mai valoroasă pană din lume, deoarece aparține cândva unei păsări Huia, care acum a dispărut.

E.- TRADIȚII RARE ÎN LUME

Și când te gândești că lumea este un loc mai normal decât în alte vremuri, îți dai seama că nu este, că mai sunt tradiții, obiceiuri, lucruri foarte ciudate... Se poate? Da, și deși presupun că fiecare epocă are a ei, cea mai mare parte a listei noastre de astăzi vine din trecut.

The Mari Lwyd

Această tradiție este galeză și este tipică pentru Crăciun. Cu acest nume este cunoscut tipul decorării unui craniu de cal. Da, nu știu ce legătură are un cal cu Crăciunul, dar așa este. Și ca și cum un craniu de cal decorat, în

sine, nu ar fi un lucru înfiorător, se așază pe o matura acoperită pe rând cu cearceaf și clopote care atârnă de gât și sună, sună...

Da, pare a fi luat dintr-o poveste de groază, mai degrabă decât un obicei de Crăciun. Oricum, ceea ce face această cifră este du-te din ușă în ușă și provoacă oamenii să cânte ca grup. Ideea este de a face grupuri și de a face o competiție.

Se pare că această tradiție rară în Țara Galilor a început în secolul al XIX-lea, dar nimeni nu știe cum, unde, de ce...

La Tomatina

Această tradiție nu este mai familiară și este una dintre cele mai haotice. În roșie Valencianii participă la o luptă de masă cu roșiile. Numirea este în Bunol și în loc de bulgări de

zăpadă aici se aruncă cu feroce roșii, multe roșii. Se sărbătorește pe ultima miercuri din august.

Oamenii ajung să fie acoperiți cu bucăți de roșii și suc și există un miros! Este o scenă suprealistă. Roșiile folosite la această petrecere sunt cultivate special pentru curmal și sunt mai ieftine decât alte variante. De unde această tradiție? Există multe teorii, dar cu siguranță nu s-au hotărât asupra niciuna.

Se pare că El Devi a decis să mute Tomatada la Buñol și un lucru a dus la altul și așa suntem... Și o altă versiune, una dintre cele mai populare, este aceea că în 1945, într-o paradă tradițională a Uriașilor și Capetelor Mari, la o petrecere de carnaval, cei care nu participau la ea au început să arunce cu roșii în piața principală. Prin anii '70 lucrurile erau mai organizate și în 1980 Consiliul Local a intervenit și a organizat totul.

Aruncă dintele căzut pe acoperișuri

Aceasta este o tradiție rară care derivă dintr-o alta foarte populară în întreaga lume și care a traversat culturi și nu distinge economii. Pierderea dinților de lapte în copilărie este emoționantă și o mare parte din cauza lui Tooth Goblin.

Când un copil își pierde un dinte, îl pune sub pernă și când se trezește sunt bani în loc de dinte. Dar ce se întâmplă când există o criză economică și nu există nicio monedă? asta s-a întâmplat în Grecia în 2008. Așa că părinții greci le-au spus copiilor că în loc să pună dintele căzut sub pernă, să-l arunce pe acoperișurile caselor. Pa dinte, fără bani!

În România se arunca dintele pe acoperiș și se striga: „Ia cioară un dinte de os și dă-mi unul de oțel!”

Interzicerea folosirii cernelii roșii

Aceasta este o tradiție în Coreea de Sud. Este tipic aici că numele personale nu sunt scrise cu cerneală roșie.

Se pare că acest obicei provine din faptul că numele mortului este cel care este scris cu roșu, așa că de-l scrii când persoana este în viață... ei bine, e ghinion.

Lupta cu cămile

Aceasta este o tradiție turcească în care două cămile sunt nevoite să se lupte între ele. Luptele cu animale sunt comune peste tot, animalele variază și uneori sunt cocoși sau câini sau tauri sau canguri...

Dar în Turcia lupta dintre cămile a devenit populară pentru că se pare că nu sunt animale care să-și facă rău reciproc, deși fac. este un mare spectacol vizual.

Pune nuci de cocos pe capul oamenilor

Această tradiție are loc în India și face parte dintr-un ritual de foarte multă vreme în sudul țării. E periculos? Desigur, dar superstiția extremă înseamnă că nu poate fi lăsată în urmă, chiar și pe vremea când India era sub stăpânire britanică.

Devotații lui hinduism merg la porțile templului și preotul zdrobește nuci de cocos pe craniul fiecăruia dintre ei ca semn către zei, urându-le multă sănătate și succes. Se pare că nimeni nu a murit încă și că bărbații pleacă destul de întregi...

Festivalul omletă

Tradiția este în Bosnia și are legătură cu începutul primăverii. Aici, acest sezon al anului începe cu un tribut numit Cimburijada. În prima zi de primăvară, o cantitate mare de ouă omletă într-o fântână uriașă, într-un parc de lângă râu.

În acea zi oamenii vin și pleacă și își petrec aproape toată ziua acolo, făcând grătare și bucurându-se de ape. Unde în Bosnia are loc acest festival de ouă? În Zenica.

Aruncă scorțișoară la împlinirea a 25 de ani

Când împlinesti 25 de ani, în Danemarca, îți aruncă scorțișoară. Această tradiție este veche de mulți ani și nu

contează dacă ești bărbat sau femeie, când împlinești 25 de ani și încă ești singur, îți aruncă apă și apoi te acoperă cu scorțișoară din cap până în picioare.

Poate sună ca o pedeapsă, dar este o prostie cu sute de ani de existență.

Polterabend

Asta e o tradiție germană destul de unică. Are loc cu o zi înainte de nuntă. Într-o petrecere uriașă, prietenii și familia se adună în fața casei mirilor și aruncă totul pe jos: farfurii, vase, gresie, orice e zgomotos. Ideea este de a atrage noroc.

Apoi ceea ce este aruncat este rupt, mirii curăță mizeria împreună, ca un fel de pregătire pentru viața viitoare împreună.

Bătălia portocalelor

Această tradiție este italiană și are loc în Ivrea. Așa cum se aruncă roșii în Buñol, aici se aruncă portocale. Când? La MardiGrass. Locuitorii sunt împărțiți în nouă echipe și se îmbracă pentru a merge la luptă pentru că zilele următoare se vor arunca cu portocale unii altora pentru a elimina restul grupelor.

Originile acestei tradiții nu sunt bine cunoscute, dar este, fără îndoială, una dintre cele mai importante și faimoase lupte alimentare din Italia.

Mușcătura

ă, dar știați că își are originea în această țară americană? Este o tradiție de Crăciun în care copilul de ziua de naștere are mâinile legate la spate atunci când ia

prima mușcătură din deliciul de ziua de naștere. Și apoi, își zdrobesc capul de desert în timp ce oaspeții strigă „Mușcă! Mușcă!”

Amputarea degetului ca un duel

Acesta este un obicei al tribului Dani din Indonezia. Aici, când o femeie pierde pe cineva drag, se leagă un fir în jurul ultimei falange a degetului până când acesta întrerupe circulația, iar apoi un membru al familiei, frate sau rudă îl amputează, îl cauterizează pentru a preveni infecția și stopează sângerarea.

Această procedură simbolizează durerea care este suferită atunci când cineva iubit moare. Ne-am extins deja mult, dar fără îndoială au rămas mult mai multe tradiții rare în lume: săritura bebelușilor în Spania, sărbătoarea mai-muțelor în Thailanda, lăsa-rea farfurii goale de mân-care ca simbol că era gus-toasă, picioarele de lotus ale Chinei antice, bătaia feselor în Republica Cehă în fiecare zi de luni la Paște pentru a îmbunătăți fertilitatea femeilor, sărbătorirea șerpilor în India, înmormântarea sardinei în Spania, festivalul henna în țările musulmane, haka în Noua Zeelandă...

tă și plăcută de a înota goi...Dar regulile sociale nu ne permit să ne plimbăm prin lume fără haine, decât.

dacă practicăm naturismul

Am plecat cu toții acasă goi la un moment dat sau ne-am scos costumul de baie în piscină și ne amintim acea senzație ciudată și plăcută de a înota goi...

Dar regulile sociale nu ne permit să ne plimbăm prin lume fără haine, decât dacă practicăm naturismul. Deci da, în anumite momente și locuri putem renunța la îmbrăcăminte și restricții sociale. Naturism: Ce este.

Nudism

Este pur și simplu practică mersul fără haine, fie în propria casă, pe plajă sau oriunde altundeva în natură. Cei care o practică susțin că Este sănătos, sensibil și foarte distractiv.

Este adevărat că corpul uman nu este proiectat să se plimbe cu haine, care îl strânge, îl înconjoară, restrângeți-l (aș adăuga că îl protejează), dar naturismul se concentrează mai mult pe aceste întrebări de libertate.

Practicarea naturismului este bună pentru sănătatea mentală, emoțională și fizică și eliberează persoana de orice reținere pe care o simte cu privire la forma corpului său și a corpului celorlalți. Să-ți dai jos hainele nu înseamnă doar să te dezbraci pentru a simți briza sau apa, ci Scapă de prejudecăți, stres, îngrijorări. Este adevărat că cu toții ne cunoaștem corpul și că ne plimbăm goale prin casă din când în când, dar plimbarea goală cu oameni în jurul nostru este altceva. În

societatea noastră, corpul a devenit un obiect de închinare, dorință, vina și critică deopotrivă. Corpurile promovate de mass-media sunt perfecte, dar nu reprezentative pentru societate în ansamblu, așa că atunci când oamenii obișnuiți se dezbrăcănesc lucrurile capătă un alt aspect.

Putem numi câteva idealuri care gravitează în jurul naturismului: ecologic și respectul de mediu, în general (bucurați-vă de soare și de vânt), respect și acceptare de către alți oameni, sigur spiritualitate pentru că există o legătură cu natura cu forțele ei și desigur, libertatea de a se îmbrăca sau nu.

Cei care practică naturismul lucrează la o relație mai sănătoasă cu trupurile lor, dar da, deși nu este pentru toată lumea ... Ați îndrăzni? De ceva timp acum, mai mulți oameni sunt încurajați la această practică și să clarifice imaginea puțin, în multe țări există asociații care îndrumă laici pe această cale. Dar așteptați un minut: Este naturismul la fel cu nudismul? Hmm, uneori ambii termeni sunt folosiți interschimbabil, în Statele Unite de exemplu, dar în alte părți ale lumii există o diferență, subtilă, dar diferență până la urmă.

În timp ce nudismul este actul de a fi gol și de a vă bucura de propria piele, naturismul își propune să meargă puțin mai departe și să fie un stil de viață care implică respectul de sine, vegetarianismul, yoga, pacifismul, nu la țigări și alcool și respect față de mediu. Am putea spune asta Nudismul este doar un element al naturismului. Dar de unde provin toate astea?

Care este povestea ta?

Putem reveni la ideea lui Rousseau despre "Savage Noble", la apariția de igienă, moralitate și medicină modernă. Timpul a adăugat ecologie, dar ieri și astăzi ceea ce a rămas întotdeauna pe margine este sexualitatea. Nu ar trebui să fii confuz Sexualitatea pentru un naturist este un domeniu de intimitate. Naturismul nu este despre sex.

De-a lungul timpului, naturismul s-a extins ca un stil de viață în care corpul este eliberat și liber nu se teme de opinia celorlalți. Nud, diferențele de clasă sunt eliminate și poți trăi în armonie și seninătate. Experiența completă a naturismului va depinde de fiecare practicant, dar dacă vrei să te dedici acestei experiențe, ideea este că poți petrece cât mai mult timp goală.

Cei care practică naturismul notează că într-un mediu în care oamenii sunt fără haine atmosfera este senină. Gândiți-vă la spa-uri, pe plajă, într-o piscină sau o saună. Când vizitezi un loc în care se practică naturismul, trebuie să mergi știind că a fi gol este obligatoriu, cu excepții precum restaurantul local și este întotdeauna o idee bună să ai la îndemână un prosop pe care să te așezi în locurile comune. Este o chestiune de igienă.

Unde este practicat naturismul? Există plaje, cluburi, evenimente Și, desigur, există țări în care naturismul este mai popular decât în altele. Există multă activitate naturistă în Anglia, în Croația, Australia și Statele Unite, de exemplu. Și în Spania? Există Federația Spaniolă de Naturism, de mai mult de 40 de ani și integrat la Federația Internațională Naturistă care reunește mai mult de 30 de țări. Dacă sunteți membru aveți un card și că acea carte este valabilă la nivel internațional. Puteți deveni membru prin căutarea care asociația este cea mai apropiată de locul în care locuiți și apoi participați la activitățile sale și chiar cu cartea, în activitățile celorlalte asociații. Gest, FEN organizează o întâlnire mondială anuală, așa-numita reuniune de familie din Europa de Sud, în El Portus și alte întâlniri internaționale, cum ar fi o altă întâlnire de familie din Gala Baltică sau de înot sau o întâlnire sportivă din Alpi - Adriatic.

În Spania există unele plaje cu o tradiție lungă nudistă, în Andaluzia, Asturias, Cantabria, Catalonia, Insulele Canare, Valencia, Euskadi, Galicia, Insulele Baleare, Murcia și multe mai multe locuri. Playa de Torimbia, de exemplu, este cea mai veche plajă nudistă din Asturias (datând din anii 60) sau există și Playa de Cantariján, în Granada.

Informații de acest tip pot fi găsite pe site-ul oficial al FEN, care este un site foarte complet care cu siguranță va răspunde la orice întrebări pe care le aveți. De exemplu, în secțiunea „Întrebări frecvente”, aveți informații legale despre condiția de a fi goală în public și ce vi se poate spune și ce drepturi aveți, dar există și o serie de întrebări frecvente pe care oricine nu este se poate întreba un naturist. si aici incercam sa raspundem. Iar daca vrei sa citesti mai multe despre motivele pentru a fi naturist, iti recomand sectiunea speciala pe subiect, super completă.

F.- LUMEA E UN LOC BIZAR: PATRU TRADIȚII CIUDATE

Tradiții din toată lumea: Lumea este plină de contraste și lucruri excentrice. Diversitatea însoțită de identitatea caracteristică fiecărui popor reușește să impresioneze pe oricine.

Cele care uimesc cel mai mult sunt tradițiile ciudate.

Totuși, care sunt țările ce adoptă obiceiuri mai neordinare?

În Venezuela: punctualitatea este o impolitețe!

În Europa se spune, de secole, că punctualitatea este politețea regilor și o calitate respectată și apreciată. Totuși, în Venezuela, lucrurile stau complet pe dos. A sosi la ora stabilită sau cu câteva minute mai devreme este considerat a fi o impolitețe gravă. Oaspeții bine-crescuți sunt cei care întârzie cu *10-15 minute*, ca să nu fie considerați pripiti sau nerespectuoși.

În China: nu dăruie ceasuri, batiste și flori!

Aceste obiecte nu sunt considerate de către poporul chinez a fi cele mai reușite și potrivite cadouri. Ambele obiecte au conotații negative, fiind simboluri neprielnice.

Ceasul amintește de succesiunea inevitabilă a timpului și de faptul că viața trece. Batista este asociată cu lacrimile de durere și tristețe, în nici un caz de bucurie. Nici florile nu sunt un cadou potrivit, deoarece sunt asociate cu doliul și pierderea unei persoane.

În Grecia: dinții de lapte se aruncă pe acoperiș!

Maturizarea, mai ales cea a dinților, este celebrată într-un mod unic de către greci. Copii respectă tradiția de a-și arunca dinții de lapte căzuți pe acoperiș. Aceștia aleg, de obicei, acoperișul casei părintești.

Grecii cred cu tărie, de generații la rând, că acest obicei garantează că dinții noi vor crește repede și vor fi sănătoși. Se mai spune că cel care își aruncă dinții de lapte căzuți va avea *noroc în viață*.

În Norvegia: tacâmurile sunt obligatorii!

Obiceiul de a mânca folosind degetele devine tot mai popular și utilizat în lumea întreagă. Acesta, însă, trece drept încălcare în codul manierelor elegante respectat de norvegienii tradiționaliști. Unii dintre ei sunt foarte stricți când vine vorba despre comportamentul civilizat la masă. Aceștia folosesc furculița și cuțitul chiar și pentru a da gata un sandviș.

Reporter Youth.md: Jangă Alexandru

G.- VAMA ARGENTINA

Mariela Carril 09/08/2018

o țară a imigranților, Deși geografia sa este atât de extinsă încât, în funcție de locul în care mergeți, veți putea intra în contact cu obiceiurile care nu provin din imigrația europeană, ci din popoarele Astfel, Obiceiurile argentinieni sunt variate și sigur îl veți găsi pe cel care vă place cel

native și din vecinii latino-americani.

Astfel, Obiceiurile argentinieni sunt variate și sigur îl veți găsi pe cel care vă place cel mai mult în ceea ce privește gastronomia, sociabilitatea sau comportamentul.

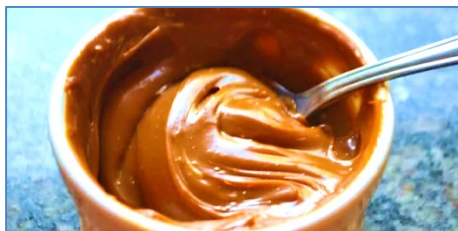
Te duci în Argentina? Este un moment bun dacă sunteți europeni, deoarece devalorizarea peso-ului a fost grozavă cu acest ultim guvern și schimbarea vă va favoriza foarte bine.

Obiceiuri gastronomice argentinieni

Mâncare mai întâi. Există unele alimente tipice Argentinei și care pot fi considerate marca sa comercială, chiar și atunci când sunt consumate în alte țări din regiune. Vorbesc despre asado, dulce de leche și empanadas.

Argentina a fost întotdeauna o țară agroexportatoare, iar lipsa unei industrializări serioase a devenit principala sa problemă pentru dezvoltare, astfel încât vacile, grâul și acum soia sunt cele care populează bogatele sale pampe umede. Carnea este delicioasă, de foarte bună calitate, tocmai datorită pășunilor, deci nu există niciun argentinian care să nu pregătească asado cel puțin o dată pe săptămână. Clasicul este weekendurile cu familia sau prietenii.

Aici, carnea de vită are diferite tăieturi și nume diferite, în funcție de locul țării. Loin, fâșie de friptură, fese, creastă, matamburu. Pâine cu chorizo, choripan, pâine cu cârnați de sânge, morcipán. Nici achura nu poate lipsi dintr-un grătar argentinian: cârnați, gizzard, rinichi, cârnați de sânge, chinchuline (intestinele). Un bun maestru în grătar devine profesionist în timp, grătar după grătar, provocare după provocare, așa că, dacă ai norocul să întâlnești unul, vei mânca cel mai bun grătar din viața ta.

Cu ce este însoțită atât de multă carne? Ei bine, cu salate sau chipsuri, pâinea zilei, câteva sosuri gustoase (chimichurri și

sos creol), și luați un hepatoprotector și apoi mergeți la pui de somn și digerați. O sărbătoare pentru gust!

Un altul dintre obiceiurile gastronomice este dulce de leche, un dulce făcut din lapte și zahăr care este maro închis și foarte dulce. Argentinienilor le place și nu există bomboane sau produse de patiserie care să nu aibă dulce de leche.³

Las bancnote De exemplu, aluatele tipice dulci pe care le fabrică brutăriile și sunt vândute de unitate sau de zeci, au multe soiuri cu dulce de leche și aceleași sunt înghețate și bomboane (Alfajores, bomboane, bomboane de ciocolată).

Crede-mă, dacă o vei încerca, îți va plăcea și vei dori să iei acasă câteva dintre aceste bunătăți care se vând în toate chioșcurile și supermarketurile. În cele din urmă, empanadas. Empanadele sunt fabricate în multe părți din America Latină, iar soiurile din nordul Argentinei sunt deosebit de populare aici. Nordul care este mult mai aproape de Bolivia și Peru și de aceea mâncărurile sale sau chiar limbajul său au o mulțime de acele părți.

Există o varietate de empanada pe provincie dar practic sunt din carne sau umită (porumb), coapte sau prajite. Iubitorii de Empanadas le preferă de casă, făcând aluatul și umplându-se acasă, dar în orașele mari tradiția a fost pierdută și astăzi le puteți cumpăra în orice magazin care vinde empanadas și pizza la fel.

Chiar și Buenos Aires se caracterizează prin vânzarea unei varietăți uriașe de empanade care nu se vede în interior: șuncă și brânză, legume, cu slănină și prune, cu whisky, pui și un etcetera extins.

³ Dulce de leche este un produs obținut prin fierberea laptelui cu zahăr până când se reduce și capătă o consistență densă și un gust caramelizat. Este un ingredient iubit în multe țări din America Latină și în Spania, unde este folosit atât ca umplutură pentru prăjituri și tarte, cât și ca tartinabil pe pâine sau biscuiți. Dulce de leche are un gust mai cremos și mai puțin intens decât crema caramel, datorită cantității mari de lapte folosite în prepararea sa.

În cele din urmă, în ceea ce privește băutura, nu puteți ignora perechea. Aceasta este o infuzie fabricată din frunzele unei plante numite yerba mate (frunzele sunt tăiate și măcinate), ambalate și vândute. Ulterior, fiecare argentinian are un partener acasă. Se folosește un recipient mai mic sau mai mare, din lemn, sticlă, ceramică sau tărtăcuță uscată, și un pai pentru a sorbi infuzia.

Yerba se pune în interior, se adaugă apă fierbinte fără a fierbe și se bea, de preferință în companie sănătoasă, deoarece spiritul de partener este social, este împărtășit.

Argentinienii sunt oameni foarte deschiși, prietenoși și sociabili. Dacă le place de tine, nu au nicio problemă să vorbească, să te invite la casa lor și să iasă cu tine. Buenos Aires este un oraș foarte mare cu un ritm mai mare decât capitala lumii, așa că oamenii pleacă de miercuri.

Obiceiuri sociale argentinieni

Orașul are multă viață de noapte, multe baruri și restaurante, dar și argentinienilor le place mult cinematograful și teatrul și merg pe stradă chiar și noaptea.

În cartiere este obișnuit să vezi grupuri de prieteni vorbind în zori, stând pe un colț sau într-o piață. Orașele din interiorul țării au o viață socială chiar mai mare decât Buenos Aires, deoarece în multe dintre ele, în special în nord, siesta este sacră, astfel încât programul de lucru este redus după amiază.

Apoi, deoarece orașele sunt și ele mici și nimeni nu trăiește foarte departe, puteți ieși în fiecare zi, pentru ca a doua zi să fie întotdeauna timp să vă odihniți puțin. În timp ce în alte părți ale lumii este rar ca oamenii să cadă neanunțați la casa unui prieten aici este frecvent să vizitezi un prieten fără avertisment. Ei sună clopoțelul și voila. Nimeni nu este jignit, nimeni nu trebuie să verifice agenda. Chiar, întâlnirea în case este obișnuit. Poate să mănânce și apoi să iasă, poate la un grătar. Prietenii sunt întotdeauna extensia familiei. O familie care, pe de altă parte, este întotdeauna foarte apropiată de argentinian, duminica, de exemplu, este obișnuit ca familia să se reunească la prânz. Obiceiul este tipic unui oraș imigrant și, deși asado este mâncarea tipică, la fel și paste. Argentina a primit o imigrație semnificativă din Italia, deci există mulți descendenți ai italienilor care le plac paste. În timp ce generația de nones Obiceiul de a se aduna în jurul unui castron de ravioli sau tăiței cu sos este aproape dispărut este foarte frecvent. Un alt obicei bine respectat este să mănânci gnocchi sau gnocchi pe data de 29 a lunii.

Care sunt atunci obiceiurile argentinieni? Asado, empanadas, dulce de leche (nu uitați să încercați înghețata de acest gust), mate (cu ierburi, dulci sau amare, deși cea tradițională este întotdeauna amară), discuții cu prietenii, ieșiri pentru a bea bere sau etern convorbiri despre cafea unde un argentinian poate rezolva lumea prin rătăcirea ideilor politice unde, evident, peronismul este întotdeauna în aer, indiferent cui îi place.

H.-TRADIȚIILE BRAZILIEI

A vorbi despre tradițiile Braziliei vom afla de unele din obiceiurile care își au rădăcinile în însăși originile națiunii ibero-americane. Dar și a altora mai moderne care i-au fost aduse de emigranții sosiți în secolele XIX și XX.

De asemenea, aceste tradiții includ rituri seculare și sărbători precum este Carnavalul sau religioase ca Sărbătorile Juninei. Dar și hobby-uri duse la extrem cu gust pentru fotbal și, desigur, o gastronomie bogată și variată. Nu trebuie să uitați că țara are o mare diversitate culturală și influențe foarte diferite care sunt rezultatul a avea peste două sute de milioane de locuitori.

Și, mai presus de toate, că în ea s-au amestecat diferite popoare indigene și cele din alte părți ale lumii. Rezultatul tuturor acestor lucruri sunt tradițiile Braziliei. Vă vom arăta unele dintre cele mai importante.

Carnaval și alte sărbători

Poate cea mai faimoasă tradiție braziliană din lume este sărbătorirea carnavalului. Le ai în toată țara, dar, fără îndoială, cea mai cunoscută este celălalt Rio de Janeiro considerat cel mai bun din lume. Interesant este că ideea sărbătoririi a fost adusă de emigranții portughezi la începutul secolului al XVIII-lea.

Conform documentației, a fost dezvoltat pentru prima dată în 1732, dar de atunci a atins o dezvoltare exponențială, mii de oameni își câștigă existența pregătindu-l și milioane de participanți. Parade și alte evenimente au loc în toate cartierele orașului, dar principalele activități au loc în Samdromul marchizului de Sapucaí.

Carnavalul de la Rio de Janeiro, una dintre marile tradiții ale Braziliei

Această instalație, creată de prestigiosul arhitect ÓSCAR Niemeyer, găzduiește parada în care principalul școlii de samba din Rio. Sunt în total paisprezece și fiecare dintre ele aduce aproximativ cinci mii de participanți.

Cu alte cuvinte, un total de aproximativ șaptezeci de mii defilează îmbrăcați în haine vesele, flotoare spectaculoase și, bineînțeles, samba dansând.

Un juriu punctează intervenția fiecărei școli și câștigătorul obține un prestigiu enorm. Dar în carnaval sunt dezvoltate și alte activități precum cel alegerea regelui Momo și a reginei.

Pe de altă parte, există și alte sărbători în Brazilia care sunt, de asemenea, foarte populare. Este cazul lui petrecere Lemanjá, care are loc în zorii de la începutul lunii februarie și în timpul căruia se fac ofrande așa-numitei zeități a mării. Este o tradiție de origine nigeriană care a fost adusă în America de primii sclavi.

De asemenea, este foarte important Festivalul Forro, un dans popular din nordul țării, care este sărbătorit în jurul nopții de San Juan. La fel, în iunie Sărbătorile Juninei, pe care am menționat-o deja și care comemorează figurile San Antonio, San Juan și San Pedro. În cele din urmă, cel congadas Ele sunt sărbătorite în preajma Sfântului Benedict.

Capoeira, un alt dans printre tradițiile Braziliei

Runda de capoeira

În ciuda a ceea ce v-am spus, există un alt tip de dans care este foarte popular printre tradițiile din Brazilia. Totuși, pentru a fi riguroși, trebuie să subliniem că este mult mai mult decât un dans, deoarece combină dansul cu artele marțiale și limbajul corpului. Nu degeaba, runda de capoeira (cum se numește cercul de oameni care îl interpretează) a fost declarat patrimoniul cultural imaterial al umanității.

A fost adusă în America și de sclavii aduși din Africa, mai precis din curent Angola unde poate era un dans de curte. Există, de asemenea, savanți care subliniază că capoeira era modul în care sclavii înșiși s-au antrenat să se răzvrătească împotriva stăpânilor lor fără ca aceștia să observe. De aici combinația sa de dans cu tehnici de luptă.

De fapt, odată cu sfârșitul sclaviei, aceasta a început să fie mult mai puțin practică. Ar fi la începutul secolului al XX-lea când a fost recuperat ca element cultural de către savanți precum mario aleixo y Hannibal Burlamaqui. De atunci, a căpătat un boom uriaș, cu academii în toată lumea.

Cu toate acestea, capoeira braziliană este o întreagă cultură. Până nu cu mult timp în urmă, ucenicii săi trebuiau să fie introduși de un inițiat și să primească un botez în timpul căruia li s-a dat un poreclă. În orice caz, rotund Este executat de doi participanți care recrează mișcări și simulează lovituri susținute de sunetul berimbau-urilor instrumente cu coarde. Dar

mișcarea sa primară este chemarea leagăn, care consta în alternarea a două poziții de bază, initiala și paralela acesteia.

Capoeira este, împreună cu samba, cel mai important dans ritual dintre tradițiile din Brazilia. De asemenea, legat de ambele este maculele, care se desfășoară între doi participanți făcându-și bețele să se ciocnească.

Fotbalul, aproape o religie

Așa-numitul sport rege este urmat în întreaga lume de sute de milioane de oameni. Și în America Latină devotamentul pentru el. Dar Brazilia este una dintre țările în care este cel mai binevenit. Nu întâmplător el este cel care a câștigat cele mai multe cupe mondiale. Conform Fundația Getulio Vargas, treizeci de milioane de oameni joacă fotbal în Brazilia, care are și aproximativ opt sute de echipe și unsprezece mii de jucători federați.

Dar dragostea lui Cariocas pentru sportul frumos merge mult mai departe. Când țara lor este eliminată la o Cupă Mondială, ei consideră că este puțin mai mult decât un afront.

Un meci al echipei de fotbal a Braziliei

Dar dragostea lui Cariocas pentru sportul frumos merge mult mai departe. Când țara lor este eliminată la o Cupă Mondială, ei consideră că este puțin mai mult decât un afront. La fel, atunci când un meci este televizat, mulți nu merg la muncă pentru a-l urmări. Chiar și alegerile generale sunt de obicei făcute pentru a coincide cu marile campionate internaționale pentru a profita

de exaltare nationala care este creat și mulți foști fotbaliști ajung să umfle listele electorale datorită popularității lor.

Pe de altă parte, brazilienii au avut întotdeauna propriul mod de a juca fotbal. Este ceea ce a fost cunoscut sub numele de *bun joc*, un mod foarte tehnic, ofensiv și spectaculos de a înțelege tactica care a făcut echipa ta faimoasă pe toată planeta. În realitate, nu și-au putut presupune că naționala lor va juca altfel, deși în ultima vreme s-au europeanizat în stilul lor. Dar, în orice caz, fotbalul figurează, fără îndoială, printre tradițiile Braziliei.

Costumele tipice

Dacă în țări relativ mici ca Spania ori Italia, este greu să vorbim de un singur costum tipic, imaginați-vă în cazul Braziliei, cu opt milioane și jumătate de kilometri pătrați și peste două sute zece milioane de locuitori. Cu toate acestea, dintre multele pe care le putem găsi în națiunea americană, iese în evidență cel din Bahia.

Își are rădăcinile în religia candomble, provenite din Africa. Femeile *Camisu poartă*, o bluză albă cu broderie lucrată manual și fuste lungi și voluminoase de aceeași culoare și tot brodate. De asemenea pano da costa. Este un fel de turban pe care îl pun pe cap. În fine, ca decorațiuni, lungi coliere cu tonuri vesele. Cât despre bărbat, acesta poartă și cămașă albă și pantaloni, compunând o ținută asemănătoare cu cea folosită la Capoeira.

Costume Bahiana, tipice printre tradițiile din Brazilia

Cu toate acestea, hainele tipice ale Pernambuco din Paraíba sunt foarte diferite. Se remarcă pentru a lor mare colorat, volanele sale și tocurele înalte pentru femei și pentru costume cu veste, cămăși cu guler dur și cravate pentru bărbați. Ca și precedentul, este folosit în sărbători. De exemplu, în acest din

urmă caz pentru a interpreta *bandă*, un dans popular la Sărbătorile Juninei.

Gastronomia, un element vital printre tradițiile Braziliei

O porție de vatapá

Niște brigadierii

Tot ceea ce v-am spus înainte despre mărimea și numărul de locuitori ai Braziliei este la fel de aplicabil și gastronomiei. Fiecare regiune are propriile sale feluri, pe cât de variate, pe atât de delicioase. Cu toate acestea, există câteva feluri de mâncare pe care le puteți încerca în toată țara. Gastronomia braziliană este rezultatul a trei substraturi care au fost suprapuse: indigenul sau autohtonul, europeanul și africanul. Ca urmare, veți găsi mâncăruri care vă sunt familiare, dar preparate într-un mod diferit.

Probabil rețeta națională prin excelență este Feijoada, care reflectă tocmai influența portugheză. Are orez, fasole neagră și carne de porc sărată. La fel, se stropește cu făină de manioc și, pe alocuri, se adaugă chiar și cârnați.

De asemenea, foarte popular este moqueca de pește, o tocană de pește care se prepară cu ceapă, roșii, chili, frunze de malagueta și coriandru, lapte de cocos și ulei de palmier. Ca o curiozitate, vă vom spune că există două variante: moqueca: bahiana și capixaba. Principala diferență dintre cele două este că primul folosește achiote în loc de ulei, dar ambele contestă autenticitatea rețetei.

De asemenea, originar din Bahia este vatapa, sos care se face, în mod normal, pentru a însoți acaraje. Acesta din urmă este o chiflă preparată cu piure de fasole și aluat de creveți care se prăjește în ulei de palmier. La rândul său, sosul menționat mai sus conține făină, ghimbir, piper, alune, lapte de cocos, ceapă și, de asemenea, ulei de palmier.

Dar, dacă vă plac supele, vă recomandăm tacaca nu tucupí, care este alcătuită din două bulion. Primul este făcut cu plantă jambú, în timp ce tucupí este făcut cu manioc și creveți.

Se amestecă apoi pentru a se lua împreună. Există o variantă care se prepară cu rață, usturoi, orez, slănină și legume.

În ceea ce privește deserturile, vă sfătuim să încercați cocos beijinho sau sărut de nucă de cocos. Este un dulce care se face cu acest fruct, unt și lapte condensat. Un alt tort are, de asemenea, lapte condensat și unt, the Brigadeiro, care include și ciocolată pudră și granulată. În fine, băuturile naționale prin excelență sunt cafeaua y cachaça. Acesta din urmă este un distilat din trestie de zahăr. Cu toate acestea, cocktailul prin excelență în Brazilia este Caipirinha, care conține, mai exact, cachaça, lime, zahăr și gheață.

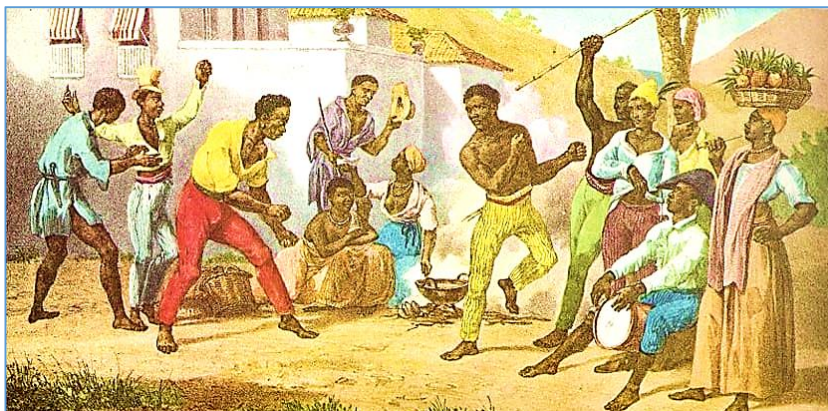
În concluzie, v-am arătat câteva dintre principalele tradiții ale Braziliei. Dar am putea aminti și alte festivități precum: Lumânarea lui Nazaré ieșire Carnavalul din San Salvador de Bahia; stiluri muzicale ca Bossa Nova sau costume tipice precum cele ale triburilor din Amazon. Nu crezi că toate aceste obiceiuri și tradiții sunt incitante?

Costum tipic din Brazilia

Costum tipic din Brazilia. Înainte de a o cunoaște, este convenabil să știți că, costumațiile sunt creații moderne și în construcția lor sunt importante diferite aspecte ale vieții și culturii oamenilor care trăiesc pe teritoriile lor: limba sau limbile, arhitectura, obiceiurile și îmbrăcăminte tipică sau îmbrăcămintea, de exemplu.

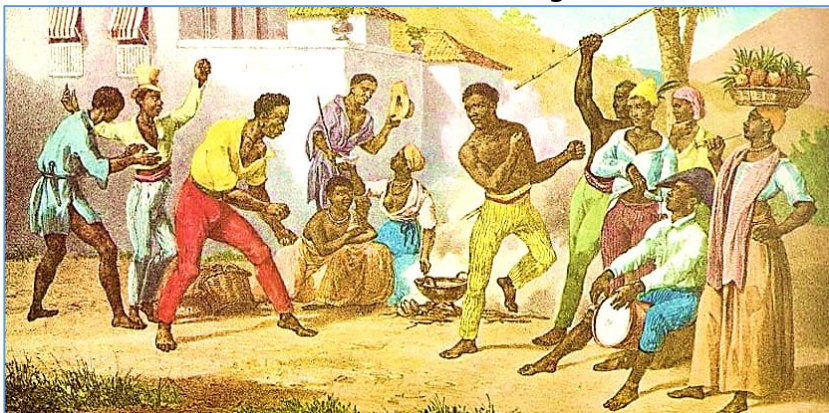
Putem vorbi despre o țară și mai multe haine tipice în funcție de regiune, clasă socială sau grup etnic în cazul în care este o țară multi-etnică. Lumea este un loc variat și multe țări sunt lumi mici pentru ei înșiși. În America de Sud, de exemplu, există Brazilia, un adevărat gigant.

Care este cea mai tipică îmbrăcăminte braziliană?

Brazilia este o țară imensă care ocupă o bună parte a teritoriului sudului Americii și a cărei suprafață este acoperită într-o mare parte de una dintre cele mai fascinante și mai bogate păduri din lume, Amazonul.

Brasil es pământ al indigenilor și abia în secolul al XVI-lea au sosit europenii, Portughezii. Datorită Tratatului de la Tordesillas, pământurile trecute Regatului Portugaliei și cele două milioane de indigeni despre care se estimează că locuiau în Brazilia în acel moment, au început să fie colonizate. Au existat mai multe grupuri etnice care s-ar amesteca în cele din urmă cu portughezii, astfel încât să apară noi amestecuri rasiale odată cu sosirea sclavilor negri din Africa.

Fiecare popor nativ își avea obiceiurile, istoria, limba, și din acele sincretisme obișnuite care au avut loc în America, se vor naște obiceiurile braziliene de astăzi și, bineînțeles, diferite haine tipice braziliene pe care le poți observa în toată țara.

Rochie tipic braziliană

Costumele tipice își au rădăcinile în Europa, deoarece indienii nu umblau în fuste sau pantaloni. Era colonială a durat mai bine de 300 de ani amprenta portugheză și europeană pe haine în general a fost foarte puternică. Indigenii care, dintr-un anumit motiv, au fost integrați în societatea colonială, și negrii, ar adapta utilizările și obiceiurile stăpânilor lor europeni atunci când se îmbracă.

Costumul tipic al Braziliei se schimbă în funcție de zona țării și putem face o subdiviziune rapidă și arbitrară care servește pentru a da un eșantion din acest soi, fără a fi exhaustiv: Salvador de Bahía, Rio de Janeiro, Amazonas, Pernambuco și Paraíba și Rio Big do Sul. În ultimul caz, avem un costum tipic brazilian care se repetă în unele țări vecine, cum ar fi Uruguay și Argentina: îmbrăcăminte om de țară, chiloți și cămăși albe.

Chiloții nu sunt altceva decât pantaloni scurți și largi, care au fost folosiți și încă o fac bărbații din țară, deoarece sunt confortabili la călătorie. La chiloți se adaugă cămășile, ponchouri, cizme din piele cu pinteni și pălării de paie. Pantalonii sunt susținuți de o panglică din piele sau lână, poate cu un ornament.

În cazul îmbrăcăminte tipice braziliene din Pernambuco și Paraíba, două state ale Braziliei, sunt costume colorate care se văd de obicei la festivaluri și la festivitățile de hram: rochii lungi pentru ei, cu talie marcată și mâneci largi, sacou cu gulere și cizme, ar putea fi o rochie cu imprimeu de flori și culori, care adaugă dantelă și volane și pălării decorate.

Unii bărbați, poartă pantaloni îngustați, cămașă cu cravată (cămașa poate avea carouri), eșarfă, sacou până la genunchi cu trei nasturi, pălărie de paie și cizme. Nu e cald

pentru atâtea haine grele? Da, dar să ne amintim că originile acestor festivaluri nu sunt în America, ci în Europa și anotimpurile merg întotdeauna pe un drum greșit.

Una dintre hainele tipice ale Braziliei pe care o putem identifica mai repede este cea a femeile din San Salvador de Bahia, Bahiana. Ei profesază o religie sincretistă numită *camdoblé* și se îmbracă cu fuste late lungi, bluze brodate manual și ornamente precum coliere și cercei uriași. De fapt, această religie este mărturisită în diferite părți ale Braziliei, iar îmbrăcămintea poate varia puțin de la o parte la alta, dar practic acesta este numitorul comun.

Este un tip de îmbrăcămintă de uz zilnic, care pentru festivalurile religioase capătă mai multă importanță și apoi schimbă bumbacul simplu și practic pentru chintz, dantelă sau muselină. cu mult alb, da, există puțină culoare. Un brâu se adaugă la înălțimea pieptului care acționează ca un corset sau sutien și un turban, *priveștiștea coastei*, care nu este altceva decât o cârpă ținută strâns. Șefa sau femeia celei mai înalte ierarhii din templu se distinge de restul, deoarece poartă o haină sau un halat peste rochie și un turban mai mare și mai izbitor.

Și ce zici de îmbrăcăminte tipică Rio? Exista? Da, mai mult sau mai puțin. Îmbrăcăminte de dansatori de samba este un costum tipic brazilian? În sensul că este identificat ca îmbrăcăminte braziliană, poate fi. Într-un altul, mai antropologic, sunt îndoieli. Dar bine, că un dansator de samba are un bikini mic, colorat.

La fel ca în plutele de carnaval, costumele sunt evaluate, acești bikini prind viață cu pietre, pene și scilpici. Nimic nu se vede pe stradă, desigur. Dar carnavalurile din Rio sunt festivități la fel de populare ca festivitățile Candomblé din Bahia. În cele din urmă, dacă mergem la Amazon Putem vorbi despre îmbrăcăminte tipică a indigenilor, dar ar trebui să facem unele diferențe între triburi și ar fi greoaie. Locuitorii originari din zona Amazonului erau practic goi până la sosirea europenilor și când au început să se îmbrace au făcut acest lucru urmând modelul de confort și nu moda europenilor.

Există o lume întreagă a ornamente, brățări, brățări, lucruri pentru păr, care diferențiază un trib de altul și, de asemenea, în festivitățile religioase sunt observate anumite costume realizate din ramuri, scoarță de copac sau fibre naturale care capătă culoare cu cerneluri vegetale. Ghidate de practică, multe dintre costumele tipice acoperă organele genitale și cele mai vulnerabile părți ale corpului uman.

Desigur acestea nu sunt singurele costume tipice din Brazilia. Dacă nu vezi un concurs de frumusețe pentru a vedea cine este cea mai frumoasă femeie din Brazilia, îți vei da seama că țara este imensă și că atunci când vine vorba de defilarea în costume tipice sunt multe altele. Dar, ca exemplu, merită un buton, iar această listă este a noastră.

I.- OBICEIURI ENGLEZE

Obiceiurile engleze afectează toate circumstanțele vieții britanicilor. Multe dintre ele sunt cunoscute în întreaga lume, dar altele vor fi surprinzătoare sau, cel puțin, curioase. Englezii sunt faimoși pentru că sunt tradiționali. Din acest motiv, multe dintre obiceiurile Angliei au început cu secole în urmă și nu au încetat să fie respectate.

Cu toate acestea, altele sunt mai moderne precum cele legate de fotbal. În orice caz, toate alcătuiesc o bună parte a culturii britanice și va fi esențial să le cunoașteți dacă călătoriți pe acele meleaguri. Vom face un tur al celor mai interesante.

Obiceiuri Angliei: de la ceai până la Boxing Day

Vom începe trecerea în revistă a obiceiurilor Angliei cu cele mai faimoase dintre ele, cunoscute în întreaga lume: ceaiul de la cinci. Dar apoi vom vedea altele care sunt mai puțin explicate și, mai presus de toate, mult mai ciudate.

Ceremonia ceaiului

Britanicii beau ceai în fiecare zi între trei și cinci după-amiaza. Este un obicei care datează, cel puțin, din secolul al XVII-lea. Pe vremea aceea era practicat de clasele superioare, dar în ziua de azi toți englezii se opresc la muncă pentru a bea ceaiul zilnic la acea vreme. De fapt, acest obicei este atât de înrădăcinat încât a fost transferat Pentru a însoți bautura, englezii au si fursecuri sau prajituri.în coloniile britanice. Rezultatul este că, de exemplu, și în Australia se bea ceai în fiecare după-amiază.

Pentru a însoți băutura, englezii au si fursecuri sau prăjituri.

Printre acestea din urmă sunt foarte populare sunt: biscuiții, niste rulouri rotunde și dulci, care vin din Scotia. Dar nu este singurul moment al zilei în care britanicii beau ceai. Există și așa-numita *pauza de ceai*. Este o pauză scurtă care se face în orice moment al zilei pentru a bea o ceașcă de băutură

Programele

Englezii au programe foarte diferite de ale noastre și le putem considera o tradiție. Se trezesc la 6 dimineata, în mod normal, pentru a merge la muncă. Cât despre mâncare, o fac între orele 12-14. E un *prânz* care durează de obicei aproximativ patruzeci și cinci de minute.

În mod normal, își termină munca la ora 18,00. Chiar și magazinele se închid la acea oră, ceea ce te va șoca dacă ești obișnuit cu programele spaniole. La scurt timp după ce iau cina se culcă.

Cu toate acestea, pub-urile, despre care vă vom povesti mai târziu, se închid în jurul orei 11 sau 12.

Orarele marchează unele obiceiuri ale Anglie

Cu toate acestea, pub-urile, despre care vă vom povesti mai târziu, se închid în jurul orei 11 sau 12. Sunt și discotecile care rămân deschise până dimineața. Dar cel mai important lucru pe care ar trebui să-l știi despre orarele în limba engleză este că sunt extrem de punctual. Prin urmare, nu ar trebui să-i

lăsați să aștepte.

Conduceți pe stânga

Cu siguranță știți deja, dar într-un articol despre obiceiurile Angliei trebuie să o menționăm. Britanicii conduc pe banda din stânga și mașinile lor sunt volan pe dreapta. Se spune că originea acestui obicei este chiar anterioară inventării automobilului. Se pare că, în secolul al XVIII-lea, nobilii au făcut la modă să-și conducă flotoarele pe stânga ca o atingere aristocratică. Au fost rapid imitați și obiceiul a predominat până în zilele noastre. S-a răspândit chiar și în fostele sale colonii. Banda din stânga este folosită și în NZ, India o Australia.

Obiceiuri culinare

Englezii nu se caracterizează prin gastronomia lor bună. Evident, veți găsi excepții. Dar dieta lor nu este deosebit de gustoasă. Micul dejun este una dintre mesele tale cele mai importante. Include omletă, bacon, suc, cereale, cafea, lapte și pâine prăjită sau produse de patiserie.

Pe de altă parte, la amiază abia au un sandwich sau o salată. Este el *prânz* despre care v-am pomenit și îi ajută să ajungă la ora ceaiului, despre care v-am povestit și noi. În cele din urmă, au o cină devreme și copioasă.

Cina este, alături de micul dejun, cea mai importantă masă a lui. Constă dintr-un prim și un al doilea fel, acesta din urmă cu garnitură. La rândul său, aceasta poate fi salată, legume fierte sau cartofi.

În ceea ce privește preparatele tipice, una dintre cele mai gătite este cea *friptura de duminică*.

O farfurie cu peste prajit și chipsuri

În ceea ce privește preparatele tipice, una dintre cele mai gătite este cea. Este o friptură din diverse carni precum vaca, pui, miel sau chiar rata. Se servește cu cartofi și legume prajite, precum și cu un sos făcut cu ceapa și sucul propriu al carni.

Cu toate acestea, cea mai populară mâncare a britanicilor este celebra *pește și chipsuri* sau peste prajit cu cartofi.

O vei găsi peste tot și, în mod normal, este însoțită de sos, în special de tartru. Cât despre deserturi, cel mai bine cunoscut este budinca de unt cu pâine. Rețeta sa datează din secolul al XVIII-lea și include și ou, lapte, nucșoară, stafide și diverse condimente. Uneori, e însoțită de cremă sau ceva smântână, deși o poți gusta și singură. În fine, dacă ar trebui să vă explicăm despre băutura tipică a Angliei, am fi obligați să revenim la ceai. Totuși, pentru a nu ne repeta, vă vom aminti de Bere, cea mai consumată în cârciumi. Britanicii cer halbe, la pahare de ceva mai mult de cinci sute de mililitri.

Ziua de box.

Cu această secțiune venim să vă spunem despre câteva dintre festivitățile deosebite ale englezilor. The Ziua de box se sărbătorește pe 26 decembrie și este un festival ale cărui origini datează din Evul Mediu.

În acea vreme, nobilii împărțeau slujitorilor lor coșuri cu mâncare.

Tradiția a continuat și a ajuns în zilele noastre. Cu toate acestea, Boxing Day are în prezent un caracter foarte diferit. Astăzi englezii își fac cadouri unul altuia și profită de ocazie pentru a face cumpărături.

De asemenea, acea zi există Meciuri din liga engleză de fotbal și se obișnuiește ca părinții să-și aducă copiii la ei

Ca și alte tradițiile din Anglia, s-au răspândit în alte țări vorbitoare de engleză.

Cadouri de Boxing Day

Fotbal

Tocmai v-am povestit despre liga engleză de fotbal. Și trebuie să ne oprim în acest sport, pentru că pentru englezi este aproape o religie. Acest lucru se întâmplă în multe alte părți ale lumii, dar britanicii sunt adevărați fani ai așa-zisului joc frumos. Nu degeaba, ei sunt considerați inventatorii săi încă din secolul al XIX-lea. În fiecare zi de meci, englezii se întâlnesc în cârciumi și apoi se îndreaptă spre stadion.

Când ciocnirea se termină, ei fac călătoria inversă pentru a comenta cele mai remarcabile evenimente în timp ce savurează o halbă de bere.

Pub-uri

Pub din Leeds

Tocmai ți-am menționat și pub-uri. Este numele dat în Anglia barurilor și este locul unde britanicii își întâlnesc prietenii. Multe dintre aceste unități au mai mult de un secol și, prin urmare, foarte vechi.

sau după cină. Pubul este prescurtarea pentru *casă publică*, adică de casă publică.

Alte festivități printre obiceiurile Angliei

Pe lângă Boxing Day, britanicii au și alte sărbători speciale. Este cazul particularului seara lui Guy Fawkes. Se comemorează încercarea eșuată a acestui personaj de a-l asasina pe regeșe James I în 1605. Au fost evenimentele care

au fost numite complotul praf de pușcă și au căutat să instaleze pe tron un monarh catolic.

Dar ceea ce ne interesează cel mai mult, indiferent de istorie, este că englezii își amintesc aceste evenimente în fiecare cincină⁴ din noiembrie cu artificii și mâncând mere caramel. Pe de altă parte, festivitățile de Paști au o tradiție îndelungată în Anglia. În unele cazuri, ele nu sunt foarte diferite de ale noastre. Dar au și particularitățile lor. De exemplu, așa-numitul Joia Mare.

Pe de altă parte, festivitățile de Paști au o tradiție îndelungată în Anglia. În unele cazuri, ele nu sunt foarte diferite de ale noastre. Dar au și particularitățile lor. De exemplu, așa-numitul Joia Mare. După cum sugerează și numele, are loc în joia dinaintea Paștelui și, printre activitățile care se desfășoară, se numără și Maundy regal sau livrarea, de către Regina, de monede către cetățeni.

Vinerea Paștelui este, de asemenea, o sărbătoare legală în Anglia. Pentru ei, este o zi de meditație religioasă și este cunoscută ca Vinerea Mare. Același lucru vă putem spune despre ziua următoare, când nici nu se lucrează.

Noaptea lui Guy Fawkes

Schimbarea gărzii

⁴ botanică (Despre inflorescențe) În formă de cimă.

Pentru englezi, tot ce are de-a face cu monarhia ei este foarte important. Ei apreciază familia regală. Și, mai presus de toate, sunt foarte geloși pe obiceiurile care îi înconjoară. Este cazul faimoasei schimbări a găzii din Palatul Buckingham.

În fiecare zi, la unsprezece și jumătate dimineața, între mai și iulie (în fiecare două zile în restul anului), puteți vedea această ceremonie. Este surprinzător să-i vezi pe soldații cu pălăriile lor mari de blană mișcându-se cu un aer marțial. Totuși, trebuie să vă spunem și că, dacă nu sunteți un mare fan al acestui tip de act, s-ar putea să vă fie puțin greu.

În concluzie, am explicat câteva dintre principalele Obiceiuri engleze. Multe dintre ele au sute de ani, dar altele sunt mai recente. În orice caz, a trebuit să lăsăm în curs alte tradiții engleze, cum ar fi, de exemplu, sărbătoarea de mijlocul verii de la Stonehenge, monumentul megalitic de renume mondial situat în comitatul Wiltshire. Sau la singular festivalul brânzeturilor rulante care constă într-o cursă în jos pe pârție pentru a ajunge la o brânză de patru kilograme. Oricum, trebuie doar să călătorești în Anglia și să te bucuri de ambianță.

Schimbarea găzii la Palatul Buckingham

Oxford a găzduit o expoziție despre Tolkien în 2018

În 2018, la Oxford va avea loc o expoziție majoră despre figura lui JRR Tolkien, care promite să atragă mii de fani și cărturari din toate colțurile planetei. Expoziția va avea loc la

Biblioteca Weston, Bibliotecile Oxford Bodleian, în perioada 1 iulie - 28 octombrie 2018. Dacă sunteți pasionat de opera lui Tolkien, mai jos veți găsi toate detaliile acestei expoziții extrem de așteptate.

Oxford și JRR Tolkien

Cunoscut în toată lumea pentru că a fost autorul „Domnului inelelor”. În viață a fost, de asemenea, un filolog preocupat de procesul de formare a limbajului și un prestigios cărturar de engleză veche și engleză mijlocie.

La 19 ani a venit la Oxford pentru a studia limbi clasice la Colegiul Exeter, dar a trecut mai târziu la engleză. După ce a slujit în Primul Război Mondial, s-a întors în oraș pentru a lucra la New

English Dictionary, care va deveni ulterior cunoscut sub numele de Oxford English Dictionary.

De asemenea, a locuit cinci ani la Leeds pentru a lucra ca profesor de engleză la universitatea sa, până în 1925 s-a întors la Oxford pentru a preda la diferite colegii, unde va rămâne pentru tot restul vieții sale active.

Cum va fi expoziția?

Sub titlul „Tolkien, Creatorul Pământului de Mijloc”, o selecție fără precedent de manuscrise, hărți, desene, gadgeturi și scrisori din Statele Unite și Regatul Unit va fi reunită pentru prima dată din anii 1950. precum extinsa Arhivă Tolkien a Bibliotecilor Bodleian, Colecția Tolkien a Universității Americane Marquette și diverse colecții private.

Expoziția va face un tur al lumii literare, creative, academice și domestice care l-au influențat pe JRR Tolkien ca artist și scriitor, descoperind astfel noi fațete ale acestui stimat autor și permițând publicului să se conecteze ca niciodată cu opera sa.

Ce vom găsi în ea?

- Manuscrise originale ale Domnului inelelor, împreună cu și desene pentru coperti.
- Schițe ale Hobbitului care arată evoluția poveștii cu hărți schițe, acuarele și modele pentru coperte.
- Silmarillion va fi, de asemenea, expus cu manuscrise originale ale acestei lucrări neterminate despre legendele elfice.
- selecție de hărți ale Pământului de Mijloc descoperite în adnotări făcute chiar de scriitor și achiziționate în 2016 de Biblioteca Bodleian.
- Diverse artefacte, bunuri de artă și biblioteca personală a lui Tolkien
- Scrisori și fotografiile din copilăria lui Tolkien și din timpul care a abordat teme precum pierderea, războiul și dragostea.

Expoziția va fi însoțită de ediția unei cărți ilustrate numită „Tolkien: Creatorul Pământului de Mijloc”, pe 25 mai 2018, care va fi cea mai mare colecție de materiale JRR Tolkien publicate într-un singur volum. Va avea o ediție ilustrată pe hârtie și o ediție limitată pentru colecționari, cu facsimile ale picturilor, hărților și manuscriselor lui Tolkien. Aceeași zi va fi publicată și în format de buzunar „Tolkien: comori”.

Unde va avea loc?

Biblioteca Weston, Oxford Bodleian Libraries, va găzdui expoziția despre romancierul și filologul JRR Tolkien. Intrarea la expoziție va fi gratuită, dar biletele pentru un interval de timp fix pot fi obținute online.

Arborele preferat al lui Tolkien | Imagine prin Pinterest

Un traseu prin Oxfordul lui Tolkien

JRR Tolkien a fost creatorul Pământului de Mijloc, universul fantastic prin excelență în literatură. Imaginația lui enormă l-a determinat să conceapă „Hobbitul” (1937) și „Stăpânul inelelor” (1954 - 1955). Profitând de vizita la expoziția care va avea loc de la 1 iulie la Oxford, ar fi o idee bună să te apropii de locurile care te-au inspirat să crezi acea lume. unic și captivant. Aici sunt câțiva dintre ei:

Grădinile Botanice

Unul din colțurile sale preferate din Oxford. Iată bradul său preferat, un pin negru austriac care a fost doborât în 2014 după 215 de ani de existență.

În Stăpânul inelelor, copacii prind viață și ajută eroii în căutarea lor împotriva forțelor răului.

Colegiul Merton

Între 1945 și 1959, Tolkien a fost profesor de limba și literatura engleză la Merton College. Scriitorul obișnuia să stea și să scrie în aer liber pe o masă veche din grădini.

Cadrul amintește de locul consiliului Elrond din Rivendell, din care a ieșit celebra Frăție a Inelului.

Muzeul Ashmolean

Este primul muzeu universitar din lume. În colecția sa putem găsi obiecte din Egiptul Antic, picturi de Titian, Rembrandt, Manet sau Picasso, desene de Leonardo da Vinci sau Michelangelo, precum și o colecție de inele de aur cu o inscripție pe suprafața lor. Ți se pare familiar?

Eagle & Child

În acest pub între 1933 și 1962, Tolkien și alți membri ai grupului literar The Inklings obișnuiau să se întâlnească pentru discuții despre literatură și să se distreze prăjind cu o halbă delicioasă.

London Dungeon: Terror in London

Dacă într-o zi te hotărăști să călătorești la Londra, astăzi am să-ți povestesc despre un loc unde te poți distra, în afară de cele mai tipice atracții turistice. Temnița din Londra este un fel de muzeu, ca un târg de groază unde pe lângă expunerea celor mai variate obiecte macabre, un grup de actori și un cadru excelent duc vizitatorul la cele mai sordide episoade din istoria Londrei.

Acest loc a fost deschis în 1974 și, deși în acel moment nu costa mai mult de 3 lire sterline pe bilet, în prezent prețurile sunt mai scumpe. Dar aveți ceva pozitiv și asta este dacă intrați pe site-ul lor vă puteți bucura de reduceri la bilete și chiar de oferte speciale. Deci, puteți merge la un spectacol grozav în Londra. Muzeul, un târg de groază sau un paradis morbid, are un total de 8 spații cu teme variate.

Tortură Numele spune totul și dacă o numesc „tortură” este pentru că în acest spațiu veți vedea doar torturi macabre. Vei putea contempla un actor ca un om condamnat care ilustrează într-un mod foarte real (poate prea mult pentru oamenii care sunt oarecum sensibili), diferitele metode de tortură cu care „răii” au fost pedepsiți în istoria omenirii.

Vizitatorii participă, de asemenea, la spectacol pentru ceea ce este un spectacol interactiv, astfel încât să poată face fotografia tipică cu capul înfipt în ghilotină. Ai îndrăzni să faci o fotografie într-o cameră în care se reflectă atâta teroare și scene sângeroase?

Labirintul Pierdutului

Aceasta este una dintre cele mai faimoase și mult așteptate atracții ale acestui loc. Vizitatorii sunt conduși într-un labirint gigantic cu pereți plini de oglinzi, unde vor trebui să-și găsească singuri ieșirea. Această ședere este cu siguranță un loc destul de înghesuit, nepotrivit pentru claustrofobi întrucât se pare că ați fost închis și că veți rămâne acolo pentru totdeauna. În cazul în care senzația de a te vedea reflectat din toate unghiurile posibile nu este în sine copleșitoare, actorii perfect caracterizați vor încerca să te sperie în fiecare colț și cu siguranță vor reuși! Fără îndoială, va trebui să fii pregătit pentru a putea să țipi înfricoșat în fiecare minut.

Marea ciumă

Această cameră este amenajată după povestea ciumei bubonice care a devastat nu numai Anglia, ci o mare parte din Europa în jurul anului 1665 și care a provocat moartea a milioane de oameni. Acesta este, fără îndoială, unul dintre cele mai oribile momente istorice că societatea noastră a suferit din cauza atât de multă durere, boală și moarte. Vizitatorii sunt duși într-o cameră în care un grup de oameni recrează medici care încearcă să vindece pacienții cu ciumă.

Duhoarea cauzată de boală la oameni face, de asemenea, parte din setarea spectacolului, așa că este ideal dacă doriți să luați puțină vaselină mirositoare pentru a vă pune sub nări, în cazul în care nu vă puteți îndura mirosul urât. ..

Sweeny Todd

În această cameră a terorii, este un loc în care subiectul tinde să-i placă multumesc la filmul lui Tim Burton: Sweeny Todd, cunoscut sub numele de „Frizerul din iad de pe Flint Street”, va fi însărcinat să vă ofere un bărbierit bun ... teribil de distractiv.

Trădător: Plimbare cu barca în iad

Deși se pare că este oarecum relaxat și nu are nicio emoție, după călătoria pe care o vei face din teroare, vei avea un intestin în stomac care nu te va liniști. Vei fi atent la tot ce se întâmplă în jurul tău!

Jack spintecătorul

Acest spațiu este dedicat celebrului ucigaș de prostituate „Jack Spintecătorul”. Veți putea găsi o serie de imagini cu narațiuni care să povestească tot ce s-a întâmplat în jurul ultimelor două victime ale lui Jack. Ulterior, vizitatorii sunt duși la o mortuară improvizată unde prezintă un film cu imagini a trei suspecți. Doar când vei cunoaște toate știrile și toate datele despre acest criminal, te vei răci.

Marele foc al Londrei

În această parte a călătoriei voastre de teroare, puteți găsi un videoclip care să raporteze tot ce s-a întâmplat în timpul marelui incendiu care a distrus o mare parte din Londra în 1666. Fumul, luminile și sunetele îi vor face pe vizitatori să se pună în pielea cetățenilor care au trăit prin acea catastrofă. Deoarece acest loc nu va fi doar ceva informativ, veți putea simți ce au simțit cetățenii care au murit sau care au văzut cum totul a fost distrus ... Având acele imagini în minte, veți fi greu să adormiți noaptea.

Extremis: Drop Ride în jos

În această parte a călătoriei în acest loc, vizitatorii participă la un proces simulat, unde vor fi acuzați, judecați pe nedrept și împușcați. Această parte a turneului este deosebit de realistă, așa că va trebui să fiți pregătiți pentru a vă putea bucura de spectacol fără a intra prea mult în rol.

Cum se ajunge la London Dungeon

Dacă doriți să vă bucurați de toate aceste spectacole, va trebui să mergeți la 28-34 Tooley Street. Dacă nu știți cum să ajungeți acolo, puteți lua un taxi sau puteți găsi cum să ajungeți cu metroul, cea mai apropiată stație este London Bridge. Dacă aveți întrebări, dacă doriți să rezervați sau pur și simplu doriți

mai multe informații, va trebui doar să vizitați site-ul web și să puteți vedea reducerile și spectacolele pe care le puteți găsi. În plus, în cadrul acestui muzeu puteți sărbători evenimente precum zilele de naștere pentru adulți sau copii.

sărbătoare atipică în care macabru și frica vor deveni protagoniști.

J.- PORTUL TRADIȚIONAL DIN CAMBODGIA

Dacă te-ai gândit călătorești în Cambodgia S-ar putea să fiți interesat să știți ce tip de îmbrăcăminte tradițională poartă, poate doriți să știți, astfel încât să puteți purta îmbrăcăminte adecvată și să puteți fi asemănători lor în ceea ce privește îmbrăcăminte.

Cambodgia este un loc excepțional de vizitat, dar este, de asemenea bogat în obiceiuri și tradiții, ca hainele pe care cetățenii săi le poartă zilnic. Hainele femeilor și bărbaților în mod normal.

Majoritatea îmbrăcămintei cambodgiene sunt casual, cu excepția a ceea ce este folosit pentru a merge la evenimente formale.

Majoritatea îmbrăcăminteii cambodgiene sunt casual, cu excepția a ceea ce este folosit pentru a merge la evenimente formale. Bărbații cambodgieni poartă de obicei pantaloni scurți și tricouri din bumbac ușor sau mătase (cele mai bogate), pentru a rămâne răcoroși în fața căldurii puternice.. Femeile poartă în mod tradițional tricouri largi, și este că uneori clima este cea care domină hainele oamenilor. Când este cald, nu este nimic mai bun decât a purta haine largi pentru a vă menține mai răcoroși.

Îmbrăcăminte potrivită pentru Cambodgia

Îmbrăcăminte este de obicei ușoară, largă și se recomandă ca oamenii să poarte întotdeauna haine din bumbac și mâneci lungi. În acest fel pot fi protejați de razele soarelui, dar și de țânțarii enervanți sau alte insecte. În timpul sezonului ploios, este necesar să purtați întotdeauna o umbrelă. În plus, este necesar să purtați o jachetă atunci Aceste sfaturi pe care tocmai le-am menționat în paragraful anterior sunt o idee bună de reținut, deoarece vă vor

când mergeți la un hotel sau restaurant, deoarece aceștia tind să folosească excesiv aerul condiționat.

Aceste sfaturi pe care tocmai le-am menționat în paragraful anterior sunt o idee bună de reținut, deoarece vă vor ajuta să vă simțiți mai bine în orașul Cambodgia și veți putea să vă îmbrăcați corespunzător cu vremea sa și stilul tău de viață. Dar, desigur, nu uitați nici cum vă simțiți confortabil

În continuare, voi vorbi despre câteva haine tradiționale cambodgiene, deoarece pentru ele tot ceea ce ține de modă este destul de important. Moda îi ajută să se diferențieze social și să se simtă confortabil în fiecare zi.

Mătăsurile importante în Cambodgia

Există trei mătăsurile importante în Cambodgia. Acestea includ mătăsurile ikat (chong kiet în khmer), sau hol, mătăsurile care au modele și bătătura ikat. Imprimeurile sunt realizate cu fibre sintetice și vopsite.

Modelele se repetă în diferite culori, în mod tradițional cinci culori utilizate: roșu, galben, verde, albastru și negru. Sampot Hol este folosit ca haină inferioară. Pidan Hol este folosit în ceremonii și în scopuri religioase.

Tehnica de a efectua îmbrăcămintea tradițională este importantă.

Mătasea de soia are un rol important în cultura trecută a Cambodgiei. S-a documentat că oamenii din provincia Takéo aveau mătase încă din epoca Funan.

Tehnica de a efectua îmbrăcămintea tradițională este importantă. Din cele mai vechi timpuri, femeile au învățat metode complexe, dintre care una este metoda hol. Est implică vopsirea desenelor pe mătase. Ceea ce rămâne același în îmbrăcămintea cambodgiană este nivelul lor unic de tehnică,

motivul pentru care rămân atractive și incomparabile.

Strămoșii credeau că acest lucru le dădea un „aspect” special. Sampotul este simbolul național al Cambodgiei. Rochiile tradiționale sunt similare cu cele din Laos și Thailanda învecinate, dar s-au făcut o serie de variații între țări.

Diferite tipuri de sampot

Sampotul datează din epoca Funan, când regele Cambodgiei a ordonat oamenilor din regatul său să folosească sampot la cererea chinezilor. Există diferite variații ale sampotului, fiecare este utilizat în funcție de clasa socială. Sampotul tipic, cunoscut sub numele de saron, este folosit de bărbați și femei din clasele inferioare. Măsoară aproximativ un metru și jumătate și este legat în talie. Sampotul Chang Kaen este alegerea preferată a femeilor din clasa de mijloc, pentru uz zilnic. Unii bărbați îl poartă și ei, dar amprente depind de sex.

Eșarfa Khmer

Eșarfa Khmer este o eșarfă din bumbac sau țesătură de mătase (este un element de bază al modei cambodgiene așa cum am discutat mai sus). Fiind o țesătură subțire, se înfășoară în jurul capului sau gâtului și este folosit în principal pentru a curăța transpirația feței din cauza culorii.

Moda Cambodgia

Dacă ți-a fost puțin confuz să înțelegi ceea ce tocmai ți-am spus, nu-ți face griji pentru că există un site web care vorbește despre moda cambodgiană și vei putea vedea toate hainele tipice și tradiționale fără excepție. Pe web puteți găsi în partea dreaptă un meniu cu linkuri, astfel încât să puteți vedea fiecare dintre ele. În fiecare secțiune puteți găsi diferite tipuri de imagini care vă arată moda cambodgiană, cum ar fi rochia numită și Khmer, o rochie pe care femeile cambodgiene o folosesc de obicei o rochie tradițională numită Khmer care este

folosită pentru a se căsători sau pentru a participa la un eveniment religios.

Dacă ți-a fost puțin confuz să înțelegi ceea ce tocmai ți-am spus, nu-ți face griji pentru că există un site web care vorbește despre moda cambodgiană și vei putea vedea toate hainele tipice și tradiționale fără excepție. Puteți purta această rochie și pentru ocazii foarte speciale. Dar veți vedea mai multe rochii și poze pentru a vă putea face o idee mai bună.

K.- CULTURA ARABĂ

Trăim într-o lume diversă și diversitatea este cea care ne face atât de interesanți ca specie. Astăzi vom vedea **Cultura arabă**, luând în considerare, dar încercând în același timp să scăpăm de imaginea pe care media o oferă de obicei despre aceasta.

Cultura arabă

Mai întâi trebuie să înțelegeți asta. Cultura arabă și islamul sunt strâns legate. Potrivit Băncii Mondiale, până în 2017, s-a estimat că populația arabă a lumii era de 414.5 milioane, distribuite în principal în 22 de țări. Se află în Orientul Mijlociu și Africa de Nord. Turcia și Iranul nu fac parte din acest grup deoarece vorbesc turcă sau *Farsi*. Deși există și alte religii în zonă Islamul este principala religie, aproximativ 93% din populație este musulmană, iar creștinii reprezintă 4% în aceeași zonă. **Islamul este guvernat de Coran**, o carte despre care se crede că i-a fost descoperită profetului Mahomed chiar de Dumnezeu prin arhanghelul Gavriil. **Legea islamică este cunoscută sub numele de Sharia** și a devenit o parte integrantă a constituțiilor și chiar a legilor laice în multe țări.

Sharia, modul în care, este baza întregului sistem de valori arab. Este împărțit în cinci secțiuni: stabilirea justiției, educației, moralității publice și private, prevenirea dificultăților individuale în societate și prevenirea opresiunii. Adevărul este că fiecare țară arabă interpretează islamul în mod diferit, unii fiind mai stricți decât alții, având chiar pedeapsa capitală (tăind mâinile hoților, de exemplu).

Musulmanii **se roagă de cinci ori pe zi** și toată viața este organizată în jurul acelor cinci momente. Femeile din moschei se îmbracă modest și își acoperă capul, toată lumea se descalță și bărbații și femeile rămân separați. În timpul **Ramadam, luna a noua, sfânt**, conform calendarului musulman, **oamenii postesc** de la răsărit până la apus.

În cultura arabă **familia este importantă** și într-un fel se mențin conexiunile tribale, precum și conexiunile clanului. Expresia „Frații mei și eu împotriva verișorilor mei, verișorii mei și eu împotriva străinului” îi pictează destul de bine. Genealogia este importantă și ea. Este o **cultura patriarhală** în care bărbatul își îngrijește familia și dacă nu poate, este rușinos. Mama are un rol tradițional și rămâne acasă, crescând copiii, gestionând casa.

Copiii sunt crescuți diferit, în funcție de bărbați sau femei. Copiii părăsesc casa doar atunci când se căsătoresc și, în general, doar unul dintre ei rămâne la casa părinților pentru a avea grijă de ei. A) Da, **Cultura arabă își respectă bătrânii.**

Aceștia sunt consultați cu privire la multe aspecte, chiar și atunci când ceea ce spun nu este neapărat acceptat. Sistemele de sănătate din aceste țări nu sunt de obicei bune, astfel încât femeile tinere se bazează de obicei pe mamele sau soacrele lor în creșterea copiilor.

Și cultura arabă **este gelosă de intimitatea ei** iar problemele familiale sunt rareori discutate ușor în fața oricui. Această confidențialitate se traduce prin arhitectura caselor, unde există zone comune în care vizitatorii pot fi primiți și zone în care nu vor intra niciodată.

Cum este relația dintre un arab și un vizitator? Obișnucul este că, dacă intrăm într-o cameră în care sunt arabi, se ridică să ne întâmpine. Femeile nu sunt atinse, cu excepția cazului în care femeia arabă întinde mâna mai întâi, nu li se vorbește înainte să vi se prezinte, iar un bărbat arab nu este întrebat despre soția sau fiicele sale. Aducerea unui cadou, ca în multe alte culturi, este cel mai politic lucru de făcut. **Nu refuzați invitația de a bea și trebuie să folosiți întotdeauna mâna dreaptă atunci când mâncați, beți sau serviți alimente și băuturi.** Mâncarea este importantă în cultura arabă, împărțind pâinea, mâncând pește și miel.

Există ceva diferit în **rochia arabilor**? Adevărul este că obiceiurile diferă de la țară la țară, uneori există costume naționale sau femeile trebuie să le folosească **hijab** sau **burqa** ascunzându-și tot trupul. În altele, hainele sunt destul de occidentale.

Orice ar fi, întotdeauna **este corect să acoperiți anumite zone în virtutea modestiei:** umerii și brațele. Asta nu înseamnă că cele mai moderne fete, în cele mai moderne țări, nu poartă cămăși cu mâneci scurte sau blugi skinny. Dar, da, dacă vom călători într-o țară arabă, trebuie să împachetăm haine modeste.

Este adevărat că sunt zone fierbinți și se dorește doar să poarte pantaloni scurți, dar aici o femeie nu poartă niciodată acest tip de îmbrăcăminte și, prin urmare, vom primi o atenție foarte negativă. Poate că Dubai sau alte țări din această zonă

sunt mai relaxate, dar nu trebuie să uităm cum este cultura arabă. Acum, dincolo de caracteristicile pe care cultura arabă le are astăzi și foarte necesare atunci când călătorești, trebuie să știi asta Cultura arabă este bogată oriunde te-ai uita la el. literatura arabăe plin de comori, la fel muzică și dans și de la independență, în cele care erau colonia țărilor europene,

Cinema. A învăța puțin de la ea este întotdeauna bine, pentru că ne îmbogățește.

Acum, desigur, ca femeie, există multe probleme care nu-mi plac. Mai mult astăzi, că în multe părți ale lumii luptăm pentru drepturile noastre într-o societate mondială atât de macho. Dar sunt optimist și încerc să fac asta **nu fi atât de etnocentric.**

Prefer să cred că cultura este ca limba. Suntem cu toții cultivați în măsura în care suntem purtători ai uneia sau altei culturi și, atâta timp cât această cultură este vie, ea este întotdeauna supusă schimbării. La fel ca limba. Astfel, lumea globalizată în care trăim împinge toate acele culturi mai tradiționale la schimbare. Sperăm că femeile care caută schimbări pozitive în aceste țări vor putea avansa în calea lor.

POPAS IN MAGREB: CASA IN VIZIUNEA ALGERIANA **Societate si cultura**

Algeria este una dintre țările care formează ceea ce-n lumea arabă este cunoscută drept zona magrebiană, de mii de ani. Geografic, prin Magreb se-nțelege partea vestică a Africii de Nord. Tarmuita de Marea Mediterana la Nord, Algeriei aici i-au fost dăruite pământuri montane și fertile, în vreme ce Sudului deșertul i-a acoperit suprafețele în totalitate. Deșertul este aproape nelocuit.

Cu o populație de aproximativ treizeci de milioane de suflete, algerienilor le este mai bine la oraș, fugind de zone izolate și deșertice.

Că și-n alte țări arabe sau arabizate, în conștiința culturală a acestui popor casă, familia și intimitatea joacă un rol important. Societatea se bazează pe credințe derivate din religie, influențe culturale arăbești, păstrând în același timp și profilul comunității berbere, locuitorii originari ai pământului algerian.

Casă algeriană

Casele algeriene, sunt, din punct de vedere tradițional, înconjurată de grădini și ziduri înalte, pentru a asigura intimitatea după care tanjește societatea de aici. Pe interior, cele mai multe dintre ele au o curte, care e înconjurată de camerele casei, precum living-ul, bucătăria, baia, dormitoarele.

Dacă familia este una bogată, atunci camere sunt organizate pe etaje. Exteriorul este văruiț în alb sau pietruit, adevăratul farmec decorativ aflându-se pe partea dinăuntru a locuințelor. Una dintre problemele cu care se confruntă societatea algeriană este lipsa de locuințe, nu de puține ori fiind un lucru obișnuit, (că și prin alte țări arabe de altfel), că familiile să trăiască în aceeași casă. E bine de menționat că acest lucru se poate-ntâmpla și pentru că oamenii țărilor arabe sunt iubitori ai ideii de familii numeroase și cultural, obișnuiți să-și aibe părinții în case.

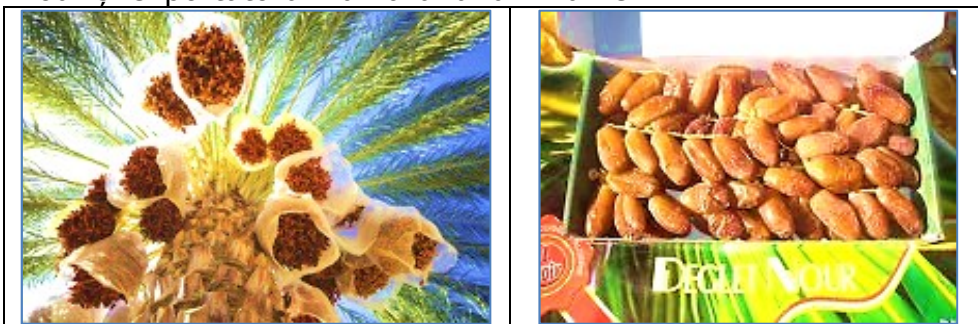
Curmalele deglet nour sunt cunoscute

drept comorile dulci ale deșertului Sahar

Acolo unde sunt cel mai des întâlnite, în special în țara de origine și cel mai mare producător din lume, Algeria. Deglet Nour „Curmala luminii”, dar acest tip de fructe mai sunt știute și drept „reginele curmalelor”, pentru aspectul lor fin, culoarea deschisă și gustul asemănător cu cel al mierii, caracteristici care le poziționează pe o treaptă superioară celorlalte tipuri de curmale.

Pe lângă Algeria, țări care cultivă deglet nour într-o cantitate considerabilă sunt Tunisia, Libia și peste ocean, Statele Unite.

Deși ele cresc în multe zone mediteraneene, Algeria rămâne totuși principala țară de producere a curmalelor deglet nour și exportatorul numărul unu în lume.

Aici ele cresc predominant în provincia Biskra, oazele Tolga și M'Chouneche.

El hayek-ul algerian și femeia misterioasă a Saharei

Pe pământul Algeriei amprenta culturală și-au lăsat-o în primul rând nomazii berberi, locuitorii originari, pentru că mai apoi soldații lui Muhammad să vină din Arabia pentru a stabili o nouă religie, un nou stil de viață, valori sociale și cu această ocazie să aducă și din influențele arăbești arhitecturii acestui popor nord african.

Cuceritorii europeni de mai târziu au avut și ei contribuție lingvistică, socială și arhitecturală pe alocuri, însă un lucru e clar: toate acestea la un loc au făcut din Algeria o țară cu o semnificativă zestre culturală. Femeia algeriană e făptură tainică ascunsă din timpuri străvechi în dunele Saharei, așa că nu ne miră de ce alege un port misterios, care să îi reflecte tradițiile patriei de proveniență:

El hayek-ul .

Aceasta este denumirea valului cu care se acoperă femeia tradițională din Algeria. Deși o țară influențată de mai multe culturi, aici este întâlnită mai mult că-n vecinătățile magrebiene practică acoperirii chipului cu el hayek. Marocul și Tunisia au și ele elemente vestimentare apropiate de cele întâlnite aici, dar modelul prezent în imagine reprezintă clar identitatea algeriană. În background apare covorul tradițional cu elemente berbere.

Portul femeii în Sahara algeriană

Categorii Etichete Algeria, covorul, el hayek, femeia, tradițiile

De dragul ei, dar mai ales, pentru Allah- Algeria în zi de nuntă!

Algeria, la fel că și celelalte țări musulmane, are un stil de viață influențat de valorile religioase regăsite-n Qur'aan, cartea sfântă a Islamului. În Qur'aan, căsătoriei i se acordă o deosebită importanță, și trebuie să fie bazată pe dragoste și înțelegere, iar ea are loc doar cu acordul miresei.

Deși familiile au un cuvânt greu de spus în societatea arabă în privința soțului, mireasă, potrivit Islamului, este liberă să aleagă ce soț își dorește, atât timp cât este un bun musulman, iar căsătoria urmează pașii „halal”. Sigur că tinerele au în mintea lor un tipar la care visează de mici, dar generația veche este de regulă mai practică și le aduce cu picioarele pe pământ, amintindu-le că și lucrurile materiale sunt importante pentru un bun mers al mariajului.